

Univerzita Hradec Králové

Přírodovědecká fakulta

Katedra biologie

**Autochtonní a allochtonní druhy dřevin sídliště na Moravském
Předměstí v Hradci Králové**

Diplomová práce

Autor: Bc. Martina Šebková

Studijní program: N0114A300053 – Učitelství pro střední školy

Studijní obor: Biologie – Matematika

Vedoucí práce: RNDr. Romana Prausová, Ph.D.

Zadání diplomové práce

Autor: Martina Šebková

Studium: P21P0649

Studijní program: N0114A300053 Učitelství pro střední školy

Studijní obor: Biologie, Matematika

Název diplomové práce: **Autochtonní a allochtonní druhy dřevin sídliště na Moravském Předměstí v Hradci Králové**

Název diplomové práce AJ: Autochtonous and allochtonous woody species of Moravské Předměstí housing estates in Hradec Králové City

Cíl, metody, literatura, předpoklady:

Diplomová práce se zabývá studiem druhové diverzity dřevin na sídlišti Moravské Předměstí na území města Hradce Králové. Práce volně navazuje na již zpracované práce zaměřené na městské parky a veřejnou zeleň v centru města. V rámci DP je věnována pozornost autochtonním a allochtonním druhům dřevin, které doplňují prostor mezi obytnými domy v rámci sídliště Moravské Předměstí. Toto sídliště se liší od ostatních nejen svojí polohou, ale též dobou vzniku, charakterem staveb a veřejné zeleně, která je obklopuje. Cílem diplomové práce je zachytit druhové bohatství sídlištní městské zeleně Hradce Králové a podchytit významné exempláře dřevin (přesnou lokalizaci pomocí GPS, pořízením fotodokumentace). Výstupem práce budou přehledné tabulky zjištěných taxonů, mapové zákresy výskytu dřevin a srovnání s již existujícími daty ze sídliště na Slezském Předměstí, kde autorka zpracovala svoji bakalářskou práci. Didaktická část DP bude zaměřena na využití aktuálně zjištěných poznatků o druhovém složení zeleně na Moravském Předměstí ve výuce.

Klíčová slova: Hradec Králové, sídliště, městská zeleň, autochtonní a allochtonní dřeviny

BLAHNÍK Z. *Stromy a keře Hradce Králové*. Východočeský botanický zpravodaj. Dobré: Sen, 5/2005: 4-7. ISBN 80-86483-3-4.

BLAHNÍK, Z. *Stromy a keře Hradce Králové - Šimkovy sady a blízké okolí*. Východočeský botanický zpravodaj. Dobré: Sen, 6/2006: 2-4. ISBN 80-86483-17-7.

DANIHELKA, J., CHRTEK, J. Jr., KAPLAN Z. (2012): *Checklist of vascular plants of the Czech Republic*. – Preslia 84: 647–811.

KOBLÍŽEK, J. *Jehličnaté a listnaté dřeviny našich zahrad a parků*. 2. rozš. vyd. Tišnov: Sursum, 2006, 552 s. ISBN: 80-7323-117-4.

MUSIL, I., HAMERNÍK, J. *Lesnická dendrologie: přehled nahosemenných i výtrusných dřevin*. Praha: Academia, 2007, 352 s. ISBN 978-80-200-1567-9.

REJMÁNEK, M. *Zajímavější pěstované dřeviny Hradce Králové a nejdůležitější údaje o městské zeleni*. Práce a studie – Přír., Pardubice, 1: 147-165, 1969.

Zadávací pracoviště: Katedra biologie,
Přírodovědecká fakulta

Vedoucí práce: RNDr. Romana Prausová, Ph.D.

Datum zadání závěrečné práce: 23.1.2020

Prohlášení

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci vypracovala samostatně a že jsem v seznamu použité literatury uvedla všechny prameny, z kterých jsem vycházela.

V Hradci Králové dne 4. 5. 2023

Martina Šebková

Poděkování

Ráda bych poděkovala vedoucí mé diplomové práce RNDr. Romaně Prausové, Ph.D. za pomoc s určováním dřevin a cenné rady při zpracovávání této práce.

Anotace

ŠEBKOVÁ, M. *Autochtonní a allochtonní druhy dřevin sídliště na Moravském Předměstí v Hradci Králové*. Hradec Králové, 2023. Diplomová práce na Přírodovědecké fakultě Univerzity Hradec Králové. Vedoucí diplomové práce RNDr. Romana Prausová, Ph.D. 119 s.

Diplomová práce se zabývá studiem druhové diverzity dřevin na sídlišti Moravské Předměstí na území města Hradce Králové. Práce volně navazuje na již zpracované práce zaměřené na městské parky a veřejnou zeleň v centru města. V rámci DP je věnována pozornost autochtonním a allochtonním druhům dřevin, které doplňují prostor mezi obytnými domy v rámci sídliště Moravské Předměstí. Toto sídliště se liší od ostatních nejen svojí polohou, ale též dobou vzniku, charakterem staveb a veřejné zeleně, která je obklopuje. Cílem diplomové práce je zachytit druhové bohatství sídlištní městské zeleně Hradce Králové a podchytit významné exempláře dřevin (přesnou lokalizací pomocí GPS, pořízením fotodokumentace). Výstupem práce budou přehledné tabulky zjištěných taxonů, mapové zákresy výskytu dřevin a srovnání s již existujícími daty ze sídliště na Slezském Předměstí, kde autorka zpracovala svoji bakalářskou práci. Didaktická část DP bude zaměřena na využití aktuálně zjištěných poznatků o druhovém složení zeleně na Moravském Předměstí ve výuce.

Klíčová slova

Hradec Králové, sídliště, městská zeleň, autochtonní a allochtonní dřeviny

Annotation

ŠEBKOVÁ, M. *Autochtonous and allochtonous woody species of Moravské Předměstí housing estates in Hradec Králové City*. Hradec Králové, 2023. Diploma Thesis at Faculty of Science University of Hradec Králové. Thesis Supervisor RNDr. Romana Prausová, Ph.D. 119 p.

Diploma thesis deals with species diversity of woody plants on Moravské Předměstí housing estate in the city of Hradec Králové. The work loosely follows on already processed works focused on city parks and public greenery in the city center. Within the diploma thesis, attention is paid to autochtonous and allochtonous woody species that complement the space among blocks of flats within the Moravské Předměstí housing estate. This housing estate differs from the others not only by its location but also by the time of its origin, the nature of the buildings, and the public greenery that surrounds them. The aim of the diploma thesis is to record species diversity of housing estate greenery in Hradec Králové city and locate important examples of woody species (by capturing their precise location in GPS coordinates, taking photo documentation). The outputs of the diploma thesis will include tables of found taxa, records of woody species distribution in maps and comparison with already existing data from Slezské Předměstí housing estate, where the author worked on her bachelor thesis. The didactic part of the diploma thesis will be focused on the use of the currently found knowledge about the species composition of greenery on Moravské Předměstí in teaching.

Keywords

Hradec Králové, housing estate, public greenery, autochtonous and allochtonous woody species

Obsah

Úvod a cíl práce	8
1 Literární rešerše.....	9
1.1 Městská zeleň.....	9
1.1.1 Dřeviny.....	9
1.1.2 Autochtonní a allochtonní druhy	10
1.1.3 Význam městské zeleně.....	11
1.2 Charakteristika území	12
1.2.1 Lokalizace Moravského Předměstí v Hradci Králové	12
1.2.2 Přírodní charakteristiky	13
1.3 Historie	14
1.3.1 Sídliště v Hradci Králové	14
1.3.2 Sídliště na Moravském Předměstí	15
1.3.3 Městská zeleň v Hradci Králové.....	16
2 Metodika.....	18
2.1 Sběr a zpracování terénních dat	18
2.2 Tvorba výukových karet.....	19
3 Výsledky.....	21
3.1 Výskyt dřevin v jednotlivých částech sídliště.....	24
3.2 Přehled vybraných druhů dřevin.....	26
3.3 Popis vybraných druhů dřevin	29
4 Diskuse	80
Závěr	85
Použitá literatura.....	86
Přílohy.....	92
Příloha 1: Přehled nalezených taxonů dřevin	92
Příloha 2: Podrobnější rozdělení jihozápadní, jihovýchodní a severní části sídliště a přehled dřevin, které v jednotlivých částech rostou	97
Příloha 3: Výukové karty (CD–nosič)	116
Příloha 4: Mapy s lokalizací vybraných dřevin.....	117

Úvod a cíl práce

Zeleň má ve městě nenahraditelnou funkci. Doplnuje volné plochy mezi stavbami a slouží obyvatelům města jako náhrada za přírodu. Kromě estetické funkce a pozitivního vlivu na lidskou psychiku má zezeň také vliv na zlepšování kvality ovzduší. Zezeň ve městě produkuje kyslík, zvyšuje vlhkost vzduchu, snižuje teplotu vzduchu, prašnost a hlučnost. Také vytváří podmínky pro výskyt dalších rostlinných a živočišných druhů. Lidé tak v místech s městskou zelení mohou poslouchat zpěv ptáků nebo pozorovat různé druhy hmyzu a dalších živočichů.

Významnou součástí městské zeleně je zezeň sídlištní, která zahrnuje trávničky, byliny a dřeviny, které vyplňují na sídlištních volné plochy mezi bytovými domy a silnicemi. Sídlištní zezeň je velmi pestrá, zahrnuje původní druhy rostlin, ale i druhy nepůvodní nebo druhy člověkem speciálně vyšlechtěné.

Cílem této diplomové práce je zachytit druhovou bohatost autochtonních a allochtonních druhů dřevin v sídlištní městské zeleni na Moravském Předměstí, největším sídlišti v Hradci Králové. Druhová bohatost stromů a keřů je zachycena v tabulce s přehledem všech taxonů dřevin nalezených v jednotlivých částech sídliště. Dále je vybráno 100 druhů dřevin, které jsou v práci popsány a popisy jsou doplněny vlastními fotografiemi. Na fotografiích je zachycena pestrost barev a tvarů květů, plodů, listů a celkového vzhledu dřevin.

Dalším cílem je vytvořit výukový materiál, který bude moci využít kdokoli se zájmem poznávat dřeviny rostoucí v sídlištní zeleni. Ke všem popisovaným dřevinám jsou vytvořeny výukové karty, které kromě jména dřeviny, fotografií a popisu dřeviny obsahují i mapu s GPS souřadnicemi konkrétního jedince. Žáci tak budou mít možnost si najít tyto vybrané stromy a keře v terénu, prohlédnout si je ve skutečnosti, chodit se na ně dívat v různých ročních obdobích a sledovat, jak se v průběhu roku mění.

Diplomová práce navazuje na moji bakalářskou práci, ve které jsem se zabývala druhovým složením dřevin v městské zeleni na sídlišti na Slezském Předměstí v Hradci Králové. V diskusi diplomové práce porovnávám druhové složení dřevin sídliště na Moravském Předměstí se sídlištním na Slezském Předměstí a dále s dostupnými přehledy dřevin z dalších dendrologicky prozkoumaných lokalit v Hradci Králové, jako jsou městské parky nebo areál fakultní nemocnice.

1 Literární rešerše

1.1 Městská zeleň

Městská zeleň zahrnuje trávníky, dřeviny a byliny, které rostou na volných plochách mezi stavbami ve městech. Veřejně přístupnou zeleň najdeme v parcích, v ulicích a na náměstích, u významných veřejných budov, na dětských hřištích nebo na sídlištích (Balabánová et Kyselka 2013). Sídlíšní zeleň byla zakládána při výstavbě panelových sídlišť ve druhé polovině 20. století (Kupka 2006).

1.1.1 Dřeviny

Dřeviny netvoří samostatnou přirozenou taxonomickou skupinu. Jedná se o uměle vytvořenou kategorii, do které patří rostliny z různých rodů a čeledí bez ohledu na příbuzenské vztahy. Společným znakem všech dřevin je dřevnatění stonků a kořenů (Štursa 2016). Dřeviny jsou rostliny vytrvalé. Žijí nejméně dvě vegetační období, většinou se však dožívají několika desítek až tisíců let. Taxonem dřeviny rozumíme druh, případně kultivar nebo varietu dřeviny (Kolařík 2005).

Mezi dřeviny patří stromy, keře, polokeře, keříčky a dřevité liány. Stromy jsou většinou vyšší než keře a mají obvykle jeden výrazný kmen, který se začíná větvit až výše nad zemí. Keře se na rozdíl od stromů větví těsně nad půdním povrchem nebo pod ním. Keříčky jsou dřeviny, jejichž bohatě větvené prýty dosahují výšky jen několika málo centimetrů až decimetrů. Polokeře mají spodní části prýtů dřevnaté, zatímco horní, květonosné, jsou bylinné a na konci vegetační sezóny odumírají (Štursa 2016). Dřevité liány potřebují při růstu do výšky oporu, protože jejich dřevnatý stonek je pružný a ne tak pevný (Větvíčka 2018). Mezi jednotlivými skupinami dřevin ale v některých případech neexistuje jasná hranice (Horáček 2007).

Některé taxony dřevin můžeme zařadit jak mezi stromy, tak mezi keře. Například javor babyka (*Acer campestre*) nebo bez černý (*Sambucus nigra*) mohou na některých stanovištích vyrůst do podoby keřů, jinde je můžeme vidět jako stromy. Na konečném vzhledu dřeviny se podílí mnoho faktorů. Záleží na tom, jaké jsou přirozené klimatické a půdní podmínky na místě, kde dřevina roste a záleží i na zásahu člověka. Člověk může dřeviny upravovat například stříháním nebo roubováním a může tak z různých dřevin vyšlechtit kultivary, které mají jiný vzhled než původní druh (Horáček 2007).

1.1.2 Autochtonní a allochtonní druhy

Lidé pěstovali dřeviny už v dobách dávných. Dřeviny poskytovaly člověku zdroj surovin i obživy. Nejdříve se lidé pokoušeli pěstovat ty dřeviny, které rostly v jejich blízkém okolí (Větvička 2018). S rozvojem cestování a osidlování nových prostorů na jiných kontinentech lidé poznávali dosud neznámé druhy dřevin a přiváželi je i do Evropy. Počet pěstovaných nepůvodních druhů dřevin začal v Evropě výrazně vzrůstat v 16. století. První zámořskou dřevinou, která byla na evropský kontinent dovezena, byl zerav západní (*Thuja occidentalis*). Byl dovezen z Kanady do Francie v roce 1534. Do začátku 18. století se nové druhy okrasných i užitkových dřevin dostávaly do Evropy především ze Severní Ameriky. Druhy ze severovýchodní Asie, Číny a Japonska se k nám začaly dostávat až v 18. a 19. století (Štursa 2016).

Autochtonní druhy jsou druhy původní. Vznikly na území, na kterém se vyskytují (Mareček 1994). Původní taxony rostou na konkrétním stanovišti buď přirozeně, nebo tam byly vysazeny (Musil et Hamerník 2007).

Allochtonní druhy jsou druhy nepůvodní, pochází z jiného místa, než na kterém se vyskytují (Mareček 1994). Z hlediska České republiky je nepůvodní dřevinou například borovice černá (*Pinus nigra*), která pochází z jižní Evropy a Malé Asie (Koblížek 2006).

Většina nepůvodních druhů není schopna se na novém stanovišti trvale udržet bez zásahu člověka, na daném stanovišti rostou tyto druhy pouze dočasně (Rejmánek et al. 2013). Některé nepůvodní druhy jsou schopné se na daném stanovišti pravidelně a dlouhodobě rozmnožovat i bez zásahu člověka, jedná se o druhy naturalizované, zdomácnělé (Pyšek et al. 2004). Některé nepůvodní druhy dřevin se mohou na určitém stanovišti stát dřevinami invazními (Aslan et al. 2012). Invazní dřeviny jsou podskupinou naturalizovaných dřevin, které produkují potomstvo často ve velkém množství a ve značných vzdálenostech od mateřských rostlin, mají schopnost se rozšířit na velkou plochu (Pyšek et al. 2004). Z výsadeb mohou nepůvodní druhy dřevin uniknout do přírody šířením semen pomocí větru, vody nebo živočichů, jako jsou ptáci nebo savci (Aslan et al. 2012). Šíření invazních taxonů má různé negativní dopady na biologickou rozmanitost a fungování ekosystémů (Brundu et al. 2020). V evropských lesích mírného pásma patří mezi invazní dřeviny např. pajasan žláznatý (*Ailanthus altissima*), (Langmaier et Lapin 2020).

1.1.3 Význam městské zeleně

Zeleň ve městě nahrazuje lidem přírodu a plní mnoho různorodých funkcí (Novotný 1958). Pohyb a pobyt v zeleni příznivě působí na náš fyzický i psychický stav a poskytuje nám možnost každodenní rekreace. Barvy, vůně, zpěv ptáků a šumění listů v nás vyvolávají pocit duševní pohody (Balabánová et Kyselka 2013).

Zeleň má schopnost ovlivňovat městské mikroklima. Vzduch ve městech se vlivem přítomnosti budov a zpevněných povrchů více ohřívá, je sušší, obsahuje prach a mikroorganismy, vlivem dopravy je plný exhalací a je ochuzený o kyslík. (Balabánová et Kyselka 2013).

Zelené rostliny obohacují vzduch kyslíkem a významně se podílejí na udržení rovnováhy oxidu uhličitého v atmosféře. Některé druhy vylučují do ovzduší různé silice, které mají antibakteriální účinky (Štursa 2016). Na teplotu vzduchu působí rostliny hlavně stíněním a také tím, že plochy s vegetací, například trávníky, se zahřívají pomaleji než dlažba. V horkých letních dnech tak může zeď zabraňovat přehřívání veřejných prostranství. Na zvlhčování vzduchu působí zeď transpirací. Rostliny nasávají pomocí kořenů vodu z půdy a svými listy ji odpařují (Balabánová et Kyselka 2013).

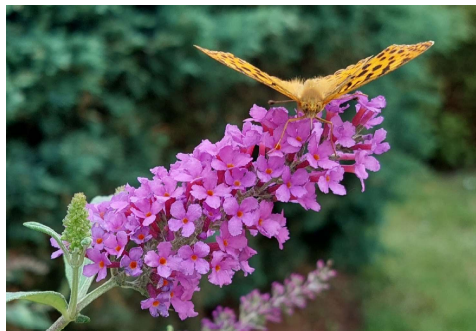
Rostliny pomáhají snižovat množství prachu ve vzduchu. Prach se zachycuje na povrchu listů, při dešti se z nich smyje a dostane se do půdy, nejlépe do trávníku, odkud se už dál nevrátí zpět do ovzduší. Když je pod stromem dlažba, dostává se prach zpět do ovzduší (Balabánová et Kyselka 2013). Množství zachyceného prachu rostlinami závisí na množství prachu ve vzduchu, na ročním období, na povětrnostních podmínkách, na vlhkosti vzduchu a na morfologických vlastnostech rostliny, jako je například výška a tvar rostliny nebo velikost a povrch listů. Nejvíce prachu zachycují rostliny s velkými horizontálně orientovanými listy s chlupatým nebo svraskalým povrchem. Listy s malou listovou plochou a hladkým povrchem zachytí prach méně (Patel et al. 2023).

Zeleň pomáhá ve městech snižovat hluk. Míra účinnosti je závislá na velikosti a struktuře porostu i na druhu olistění (Balabánová et Kyselka 2013). Vyšší porosty s hustými korunami snižují sílu větru a mohou mít i význam protipožární. Další funkcí zeleně je funkce estetická. Zeď zlepšuje vzhled měst, obohacuje a zvyrazňuje architekturu a pomáhá včlenit město do okolní krajiny (Novotný 1958). Zeď ve městech má i ekologický význam. Vytváří prostředí pro výskyt dalších rostlinných a živočišných druhů. V městské zeleni se mohou vyskytovat

například ptáci, drobní obratlovci, půdní členovci nebo hmyz (obr. 1, 2), (Daniels et al. 2018).

Obr. 1: Včela na svitelu latnatém (11. 7. 2022)

Obr. 2: Motýl na komuli Davidově (24. 8. 2022)

1.2 Charakteristika území

Zkoumané plochy s veřejnou městskou zelení se nacházejí okolo panelových domů na sídlišti na Moravském Předměstí v Hradci Králové (obr. 3, 4).

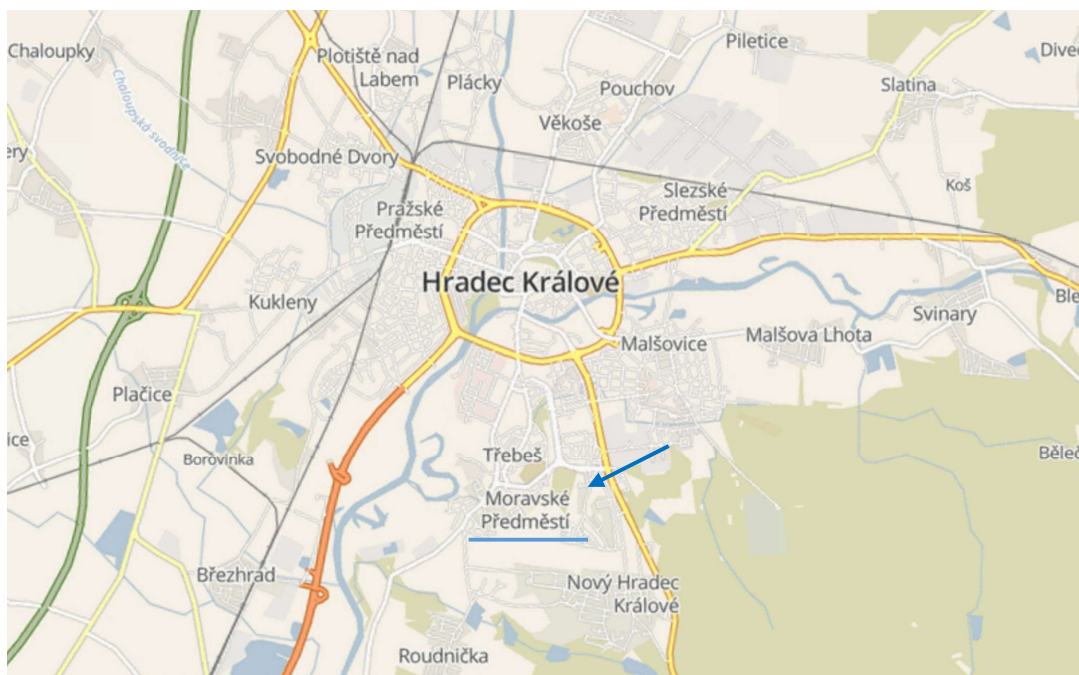
Obr. 3: Část sídliště v ulici Štefánikova (7. 11. 2022)

Obr. 4: Část sídliště v ulici Milady Horákové (19. 4. 2023)

1.2.1 Lokalizace Moravského Předměstí v Hradci Králové

Moravské Předměstí je místní část města Hradec Králové, která se nachází jižně od centra města (obr. 5). Nemá vlastní katastrální území, leží částečně na katastrálním území místní části Nový Hradec Králové a částečně na katastrálním území místní části Třebeš (Divišová 2011).

Obr. 5: Lokalizace Moravského Předměstí v Hradci Králové (<https://geoportal.mmhk.cz>), (cit. 22. 2. 2023)

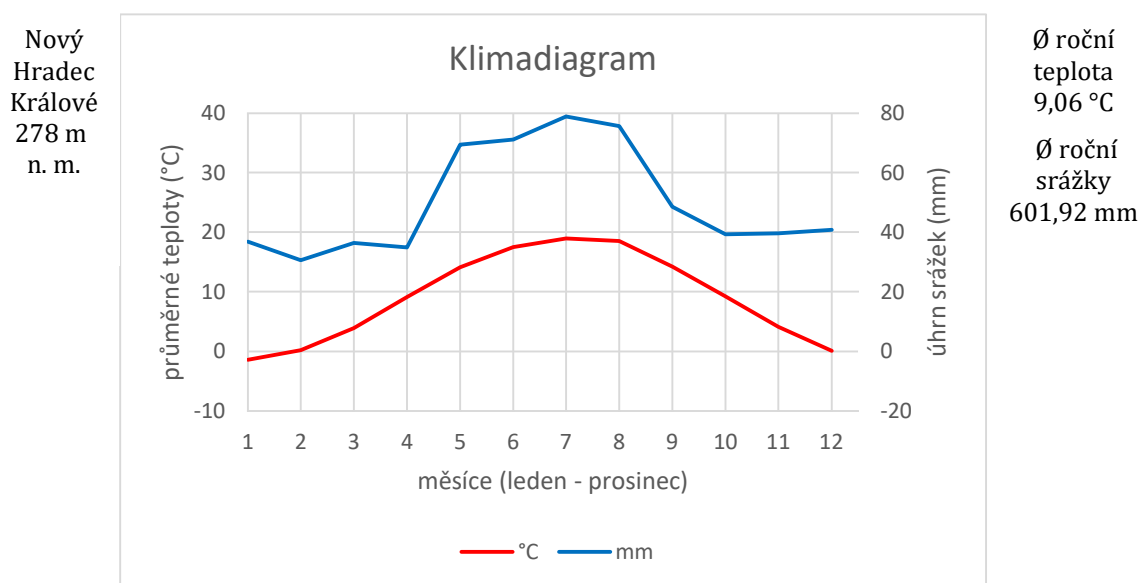
1.2.2 Přírodní charakteristiky

Území Hradce Králové je součástí Českého masivu. Geologické podloží Hradce Králové spadá stářím převážně do období křídý, kdy byl Český masiv zaplaven mořem a usazovaly se zde mořské sedimenty (Vodrážka et al. 2009). Typickými sedimentárními horninami jsou zde vápňité jílovce a slínovce (Cháb et al. 2009). V půdním pokryvu se na území Moravského Předměstí v Hradci Králové vyskytují kambizemě pefitické ze štěrkopísků fluvialních teras, místy regozemě arenické a podzoly arenické z vátých písků (Sedláček et al. 2009).

Podle fyto geografického členění ČR patří Hradec Králové do fyto geografického obvodu České termofytikum, fyto geografického okresu Východní Polabí a fyto geografického podokresu Hradecké Polabí (Skalický et al. 2009). Podle mapy potenciální přirozené vegetace ČR odpovídá lokalitě bezkolencová doubrava (Neuhäuslová et al. 2009).

Hradec Králové patří do teplé klimatické oblasti, pro kterou je charakteristické dlouhé teplé přiměřeně vlhké léto s 40–50 letními dny a průměrnou teplotou 15–16 °C, mírně teplé jaro s průměrnou teplotou 7–8 °C, teplý podzim s průměrnou teplotou 8–9 °C a normálně dlouhá mírně chladná zima s 50–60 ledovými dny, průměrnou teplotou -2 až -3 °C, vyššími srážkami (> 400 mm) a spíše kratším trváním sněhové pokrývky (50–60 dnů), (Quitt 2009).

Průměrné denní teploty a průměrné úhrny srážek v jednotlivých měsících v období let 1961–2021 v Hradci Králové jsou vidět v klimadiagramu (obr. 6).

Obr. 6: Klimadiagram Nový Hradec Králové, 278 m n. m., sestavený z hodnot za období 1961–2021 (zdroj hodnot: <https://www.chmi.cz>)

1.3 Historie

1.3.1 Sídliště v Hradci Králové

V polovině 19. století byly od Hradce Králové odtrženy předměstské obce, které se dalších sto let vyvíjely samostatně a následně se opět připojily k Hradci Králové. V roce 1942 se k Hradci Králové připojily obce Nový Hradec Králové, Třebeš, Kluky, Mašovice, Slezské Předměstí, Pouchov, Plotiště, Svobodné Dvory, Kukleny a Pražské Předměstí. Sloučením obcí vznikl jeden správní celek a bylo nutné, aby architekti vypracovali nové územní plány, podle kterých bude probíhat další výstavba (Krátký 1990).

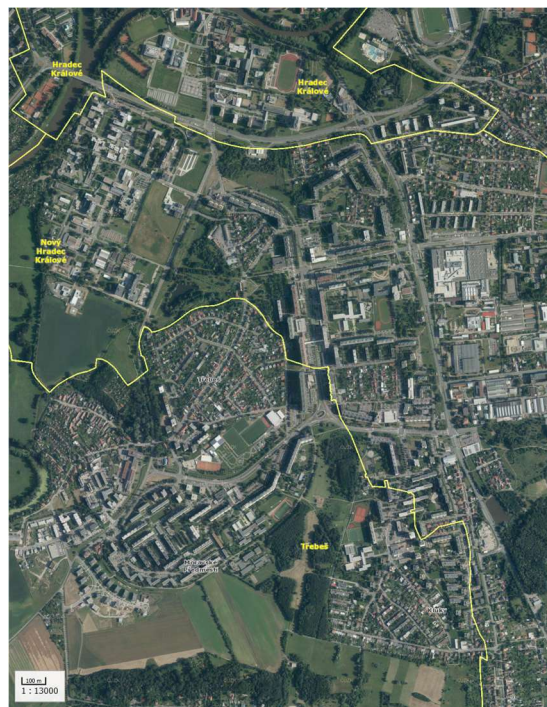
V roce 1947 byla zahájena výstavba sídliště Labská kotlina I, dokončeno bylo v roce 1955. V letech 1951–1958 vzniklo sídliště Orlická kotlina. Poté se stavělo sídliště na Slezském Předměstí, bytová výstavba zde probíhala v letech 1959–1969. V letech 1970–1975 probíhala bytová výstavba na sídlišti Labská kotlina II. Současně s Labskou kotlinou II vznikala další sídliště: sídliště Pouchov – Věkoše v letech 1968–1976 a sídliště v Mašovicích v letech 1965–1974. V první polovině 70. let 20. století byla zahájena výstavba sídliště na Moravském Předměstí, které je největším sídlištěm ve městě (Krátký 1990).

1.3.2 Sídliště na Moravském Předměstí

Z leteckého snímku z 50. let 20. století je vidět, že na místě dnešního sídliště na Moravském Předměstí byla louka a několik domků (obr. 7). První domky zde byly postaveny v roce 1908 (Krátký 1990). Na vedlejším obrázku je pro porovnání vidět sídliště na leteckém snímku z let 2020–2021 (obr. 8).

Obr. 7: Letecký snímek z 50. let 20. století (geoportal.gov.cz), (cit. 1.2.2023)

Obr. 8: Letecký snímek z let 2020–2021 (geoportal.gov.cz), (cit. 1.2.2023)

Zástavbu na místě Moravského Předměstí navrhoval už v roce 1919 architekt Oldřich Liska. Znovu s myšlenkou na zastavění Moravského Předměstí přišli v roce 1960 architekti Břetislav Petránek a Jan Zídka (Koukalová 2016). V letech 1967–1968 byla vypsána celostátní urbanistická soutěž na řešení Moravského Předměstí. Zvítězil soutěžní návrh architektů Karla Marholda a Jiřího Němce z Fakulty architektury ČVUT v Praze. Soutěžní porota rozhodla, že se do vítězného návrhu zapracují i některé myšlenky z projektu architekta Františka Křeliny, který se umístil na druhém místě (Divišová 2011).

V letech 1969–1971 byl vypracován podrobný územní plán na základě soutěžního návrhu a nových požadavků na občanské vybavení (Runštuk 1984). Tlak na větší množství bytů v průběhu projektové přípravy přiměl architekty k tomu, aby sídliště zahustili a zmenšili plochy zeleně (Koukalová 2016). Celkem tedy bylo v plánu postavit 10430 bytů pro 40000 obyvatel s kompletní technickou a občanskou vybaveností. Hlavním projektantem sídliště byl architekt František Křelina (Runštuk 1984).

Výstavba sídliště na Moravském Předměstí začala v roce 1971. Celé sídliště bylo rozděleno na šest okrsků. Bytová výstavba byla zahájena v roce 1972 v okrsku č. 5 (Runštuk 1984), který se nachází v jihovýchodní části sídliště (Koukalová 2016). Jednotlivé okrsky sídliště byly navrhovány tak, aby obsahovaly základní občanskou vybavenost včetně obchodu s potravinami a mateřské a základní školy (Runštuk 1984). Hlavní osou sídliště se stala Marxova třída, později přejmenovaná na třídu Edvarda Beneše. Architekti novou městskou třídu orientovali směrem k historickému centru Hradce Králové, aby otevírala pohled na katedrálu sv. Ducha a Bílou věž. Myšlenkově tak navázali na již existující Gočárovu a Pospíšilovu třídu (Koukalová 2016).

Do hlavní třídy sídliště byla soustředěna hlavní část občanské vybavenosti. Probíhala zde výstavba domu potravin, obuvi, textilu, oděvů a služeb, správního a kulturního střediska, domu zeleniny, restaurace s kavárnou a později tu byla postavena i poliklinika III (Křelina et Hebr 1983). Výstavba sídliště byla dokončena v roce 1993 (Koukalová 2016). Následné zřizování supermarketů, hypermarketů a obchodních center přispělo k umrtvování hlavní třídy sídliště (Divišová 2011).

Součástí občanské vybavenosti sídliště na Moravském Předměstí jsou tři základní školy. Jako první byla dokončena výstavba školy Milady Horákové v jihovýchodní části sídliště. Původně se tato škola jmenovala škola Salvadora Allende a slavnostně otevřena byla v září roku 1977. V jihozápadní části sídliště se nachází základní škola Štefánikova. Původně se jmenovala základní škola Engelsova a výuka v ní byla zahájena v září roku 1981 (Bláha et al. 2017). V severní části sídliště byla v září roku 1984 zahájena výuka v základní škole v ulici Mandysova (Divišová 2011).

1.3.3 Městská zeleň v Hradci Králové

Na přelomu 19. a 20. století vznikaly v Hradci Králové okrašlovací spolky, které se staraly o veřejnou zeleň ve městě. Na pustá místa ve městě vysazovaly zeleň, zakládaly parky a aleje podél cest i podél břehů řek. Členy těchto spolků byli obyvatelé města a okolních obcí. První okrašlovací spolek v Hradci Králové vznikl v roce 1885. V roce 1890 byl založen okrašlovací spolek na Novém Hradci Králové, v roce 1900 ve Svobodných Dvorech, v roce 1911 na Slezském Předměstí a v roce 1913 na Pražském Předměstí. Sazenice se získávaly především ze školní botanické zahrady v Komenského třídě, kde je pěstovali žáci a učitelé tehdejší reálky. Semena dřevin byla přivážena i z cest po cizině. Hradecká zeleň byla druhově velmi pestrá (Krátký 1990). Okrašlovací spolky zanikly kolem roku 1950 (Falta 2014).

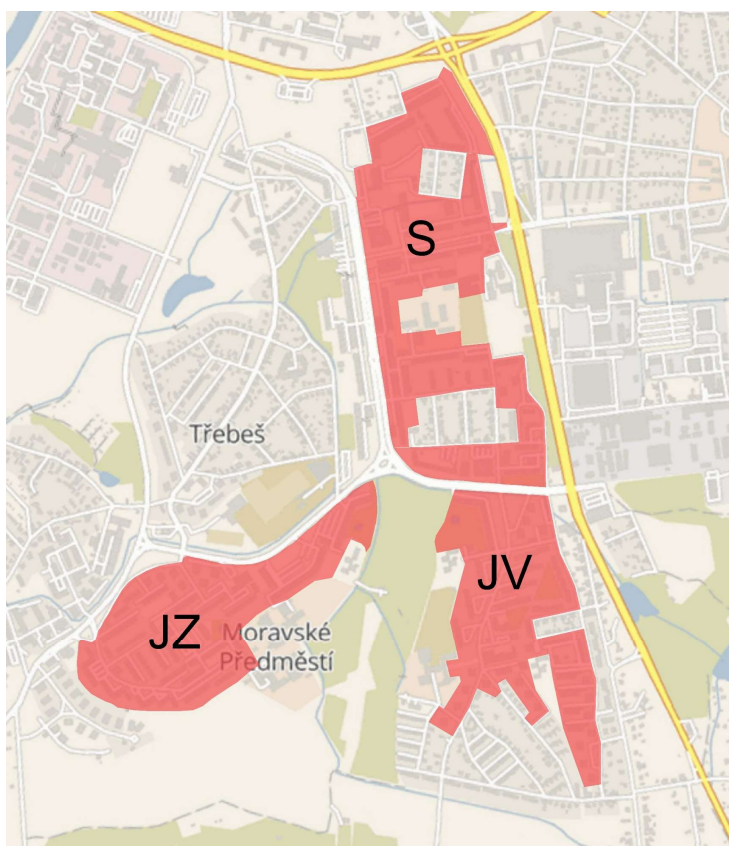
V současnosti se o veřejnou městskou zeleň v Hradci Králové starají Technické služby Hradec Králové. Pečují o travnaté plochy, o květinové záhony v ulicích a v parcích, zakládají

květnaté louky, zajišťují údržbu keřů, realizují náhrady za suché a uhynulé stromy, provádějí výsadbu nových dřevin a udržují zeleň v areálech základních a mateřských škol. Nové výsadby, odstraněné stromy a pěstební zásahy provedené na stávajících stromech zaznamenávají do systému inventarizace stromů (Technické služby Hradec Králové 2021).

2 Metodika

2.1 Sběr a zpracování terénních dat

Soupis taxonů dřevin rostoucích na sídlišti na Moravském Předměstí v Hradci Králové probíhal od dubna do listopadu roku 2022. Kontrola determinace a fotodokumentace několika taxonů dřevin pokračovala do jara roku 2023. Území sídliště bylo rozděleno na tři části – severní (S), jihozápadní (JZ) a jihovýchodní (JV) část. Severní část sídliště je od jihozápadní a jihovýchodní části oddělena hlavní silnicí a jihozápadní a jihovýchodní část jsou od sebe odděleny lesoparkem (obr. 9).

Obr. 9: Rozdělení zkoumaného území na 3 části (JZ, JV, S)

Každá ze tří částí sídliště byla pro lepší orientaci v terénu rozdělena na více menších částí (příloha 2). Jihozápadní část sídliště byla rozdělena na 26 částí (JZ 1 – JZ 26), jihovýchodní na 16 částí (JV 1 – JV 16) a severní na 25 částí (S 1 – S 25). V terénu byla při zapisování výskytu dřevin využita mapa zeleně Hradce Králové, která je volně přístupná na internetu (Magistrát města Hradec Králové 2022). Výhodou této mapy je, že jsou v ní zakresleny polohy většiny stromů a keřů v městské zeleni. U většiny stromů se dá v mapě zeleně Hradce Králové zobrazit o jaký druh stromu se jedná. Keře v této mapě determinované nejsou.

Výskyt dřevin byl v jednotlivých částech sídliště zapisován do vytištěných map a následně přepisován do tabulky v programu Microsoft Excel. V tabulce jsou dřeviny rozděleny do tří skupin podle toho, jestli se na sídlišti vyskytují ve formě stromu, keře, nebo v obou formách. V těchto skupinách jsou dřeviny seřazené abecedně podle latinského jména taxonu. K determinaci dřevin byly použity klíče (Koblížek 2006, Kaplan et al. 2019). Česká i latinská jména dřevin jsou sjednocena podle Kaplana et al. (2019).

Bylo vybráno 100 dřevin, které byly během terénního průzkumu fotografovány. Vybrané dřeviny jsou v diplomové práci popsány a popisy jsou doplněny GPS souřadnicemi a fotografiemi konkrétního jedince. Z popisu dřeviny se čtenář dozví, do jaké čeledi dřevina patří, odkud dřevina pochází, jaké výšky dosahuje, jak vypadají listy, květy a plody nebo šištice. Zařazení dřevin do čeledí je uvedeno podle databáze Pladias (2023). Zdroje informací v popisech vybraných dřevin jsou uvedeny v seznamu použité literatury. K fotodokumentaci byly využity mobilní telefony Samsung Galaxy A52 a Nokia 8. U každé fotografie je uveden datum pořízení, aby bylo zřejmé, ve kterou roční dobu je možné určité části rostliny pozorovat. GPS souřadnice byly určeny pomocí mobilní aplikace Mapy.cz.

K vyznačení území v mapě a k zakreslení polohy vybraných dřevin byl použit program Zoner Callisto 5 Free a mapa ČÚZK dostupná z: <https://geoportal.mmhk.cz>. K tvorbě grafů byl využit program Microsoft Excel. Geografický původ taxonů dřevin byl určen podle Danihelky et al. (2012), Koblížka (2006) a Kaplana et al. (2019). Jako autochtonní dřeviny jsou označeny ty druhy, jejichž přirozený areál výskytu zasahuje alespoň částečně na území ČR.

2.2 Tvorba výukových karet

Ke 100 dřevinám popisovaným v diplomové práci byly vytvořeny výukové karty. Byly vybrány dřeviny původní i nepůvodní, nahosemenné i krytosemenné, známé i méně známé, aby byla zachycena druhová bohatost a pestrost sídlištní zeleně. Výukové karty tak mohou být využitelné pro široké spektrum lidí, od žáků 1. stupně ZŠ po žáky SŠ, případně studenty VŠ nebo kohokoli se zájmem poznávat dřeviny.

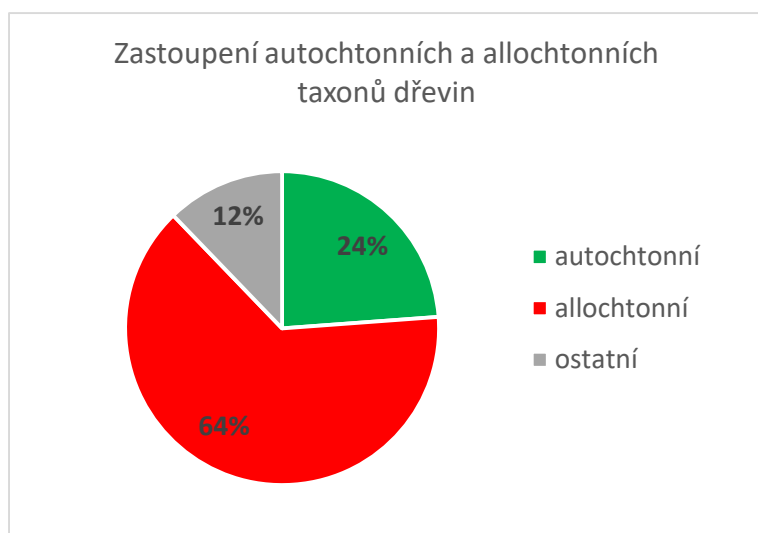
Pro tvorbu výukových karet byl použit program Microsoft Publisher. Každá výuková karta je věnovaná jedné dřevině. Ve výsledném PDF souboru jsou výukové karty seřazené abecedně podle českého jména dřeviny. Připravený materiál stačí vytisknout, jednotlivé stránky přehnout na polovinu a zalaminovat. Vznikne tak výuková karta, která má na jedné straně uvedeno rodové a druhové jméno dřeviny, informace odkud dřevina pochází, stručný popis dřeviny zaměřený na poznávací znaky, na které by se měli žáci při prohlížení dřeviny

zaměřit, dále jsou tu fotografie a mapa s GPS souřadnicemi konkrétního jedince. Autochtonní a allochtonní dřeviny se na první pohled rozliší podle barvy pozadí u jména dřeviny. Autochtonní druhy mají zelené pozadí nadpisu a allochtonní červené. V popisu dřeviny je upozorněno i na případnou jedovatost daného taxonu. Neznamená to však, že dřeviny, u kterých informace o jedovatosti není, nemohou být jedovaté. Na druhé straně karty jsou samotné obrázky dané dřeviny. Připravený materiál lze využít i jako pexeso. Stačí jednotlivé stránky po vytištění přestříhnout na polovinu.

3 Výsledky

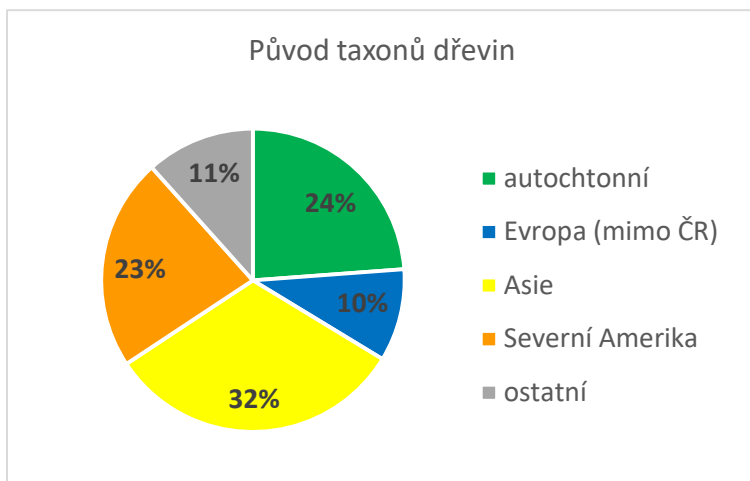
Na sledovaném území sídliště na Moravském Předměstí v Hradci Králové byl zaznamenán výskyt 172 taxonů dřevin. Bylo zaznamenáno 93 taxonů stromů, 74 taxonů keřů a 5 taxonů dřevin, které se vyskytovaly ve formě stromu i keře. Celkový přehled dřevin rostoucích na sledovaném území je uveden v příloze č. 1. V příloze č. 2 je jihozápadní, jihovýchodní a severní část sídliště podrobněji rozdělena na menší části a pro každou z těchto částí je uveden přehled dřevin, které tam rostou. U dřevin které se na sledovaném území vyskytují ve formě stromu je uveden i přesný počet jedinců daného druhu.

Byl zaznamenán výskyt autochtonních i allochtonních druhů dřevin. Procentuální zastoupení původních a nepůvodních taxonů dřevin je znázorněno na obr. 10. Z celkového počtu 172 taxonů je 41 taxonů autochtonních a 111 allochtonních. Do kategorie ostatní je zařazeno 11 kříženců a 9 dřevin neurčených na úrovni druhu.

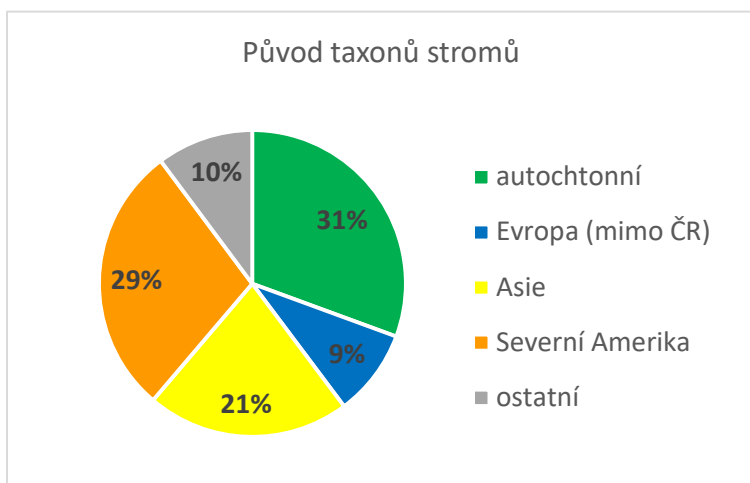
Obr. 10: Procentuální zastoupení původních a nepůvodních taxonů dřevin

Z následujícího grafu (obr. 11) je vidět odkud nepůvodní dřeviny pocházejí. Z Asie pochází 55 taxonů, ze Severní Ameriky 39 taxonů a z Evropy mimo území České republiky pochází 17 taxonů dřevin.

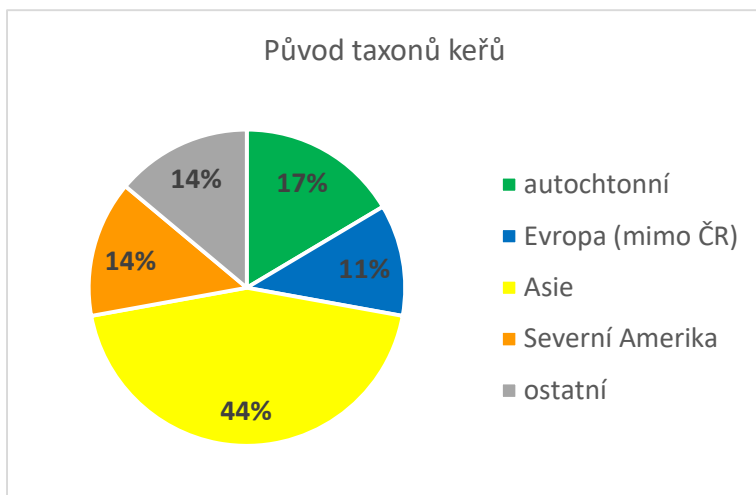
Obr. 11: Původ zaznamenaných taxonů dřevin

Z celkového počtu 98 taxonů stromů je 30 taxonů původních, 9 taxonů pochází z Evropy mimo oblast České republiky, 21 taxonů pochází z Asie a 28 ze Severní Ameriky (obr. 12). Do kategorie ostatní je zařazeno 5 kříženců a 5 taxonů stromů neurčených na úrovni druhu.

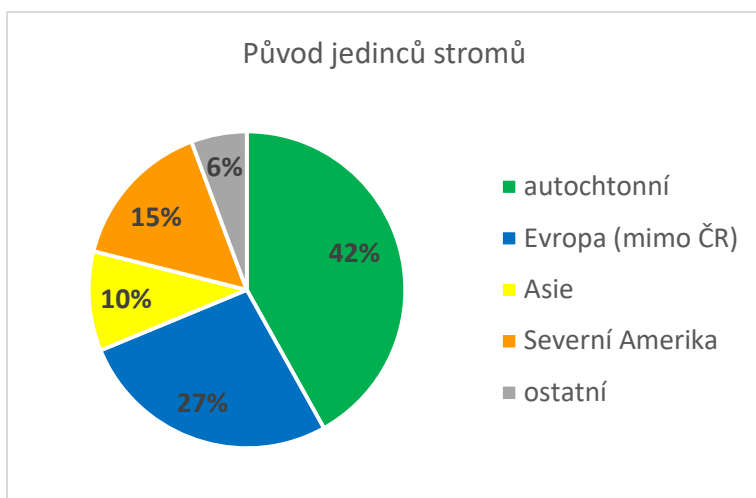
Obr. 12: Původ taxonů stromů

Z celkového počtu 79 taxonů keřů je původních 13 taxonů, z Evropy mimo oblast České republiky pochází 9 taxonů, z Asie je 35 taxonů a ze Severní Ameriky 11 taxonů (obr. 13). Do kategorie ostatní je zařazeno 6 kříženců a 5 taxonů keřů neurčených na úrovni druhu.

Obr. 13: Původ taxonů keřů

Na sledovaném území sídliště se vyskytuje celkem 5656 jedinců stromů, z toho 2370 jedinců je autochtonních, 1519 jedinců pochází z Evropy mimo území České republiky, 575 jedinců pochází z Asie a 873 jedinců ze Severní Ameriky (obr. 14). Do kategorie ostatní je zařazeno 84 kříženců a 235 jedinců stromů neurčených na úrovni druhu.

Obr. 14: Původ jedinců stromů

Nejčastěji zastoupeným taxonem stromu v rámci celého území je borovice černá (*Pinus nigra*), která je zastoupena 1170 jedinci. Přehled nejčastěji vysazovaných druhů stromů je uveden v tabulce č. 1.

Mezi stromy které se na sídlišti vyskytují jen po jednom exempláři patří např. jedle korejská (*Abies koreana*), bříza himálajská Jacquemontova (*Betula utilis* subsp. *jacquemontii*), kaštanovník jedlý (*Castanea sativa*), jinan dvoulaločný (*Ginkgo biloba*), ambroň západní (*Liquidambar styraciflua*), borovice zobanitá (*Pinus uncinata*) topol balzámový (*Populus*

balsamifera), mandloň obecná (*Prunus dulcis*), vrba jíva (*Salix caprea*) a lípa stříbrná (*Tilia tomentosa*).

Tab. 1: Nejčastěji vysazované druhy stromů

nejčastější stromy v rámci celého sídliště	počet jedinců
borovice černá (<i>Pinus nigra</i>)	1170
javor mlč (<i>Acer platanoides</i>)	649
lípa srdčitá (<i>Tilia cordata</i>)	411
bříza bělokorá (<i>Betula pendula</i>)	338
sakura ozdobná (<i>Prunus serrulata</i>)	286
smrk pichlavý (<i>Picea pungens</i>)	242
javor klen (<i>Acer pseudoplatanus</i>)	184
javor jasanolistý (<i>Acer negundo</i>)	167

3.1 Výskyt dřevin v jednotlivých částech sídliště

Přehled počtu taxonů dřevin v jihozápadní (JZ), jihovýchodní (JV) a severní (S) části sídliště je uveden v tabulce č. 2.

Tab. 2: Počet taxonů dřevin v jednotlivých částech sídliště. (V závorkách jsou počty taxonů v jednotlivých částech sídliště vyjádřené v procentech.)

	JZ	JV	S
počet taxonů dřevin celkem	130 (100 %)	118 (100 %)	123 (100 %)
stromy	67 (51 %)	66 (56 %)	68 (55 %)
keře	58 (45 %)	48 (41 %)	50 (41 %)
ve formě stromu i keře	5 (4 %)	4 (3 %)	5 (4 %)
autochtonní taxony dřevin	34 (26 %)	34 (29 %)	32 (26 %)
allochtonní taxony dřevin	82 (63 %)	70 (59 %)	75 (61 %)
Evropa (mimo ČR)	13 (10 %)	14 (12 %)	15 (12 %)
Asie	44 (34 %)	33 (28 %)	32 (26 %)
Severní Amerika	25 (19 %)	23 (19 %)	28 (23 %)
ostatní taxony dřevin	14 (11 %)	14 (12 %)	16 (13 %)
kříženci	8 (6 %)	7 (6 %)	10 (8 %)
neurčené na úrovni druhu	6 (5 %)	7 (6 %)	6 (5 %)

Přehled počtu jedinců původních a nepůvodních taxonů stromů v jednotlivých částech sídliště je uveden v tabulce č. 3.

Tab.3: Počet jedinců stromů v jednotlivých částech sídliště. (V závorkách jsou počty jedinců stromů v jednotlivých částech sídliště vyjádřeny v procentech.)

	JZ	JV	S
autochtonní jedinci stromů	774 (41 %)	775 (47 %)	821 (39 %)
allochtonní jedinci stromů	1045 (56 %)	772 (46 %)	1150 (54 %)
Evropa (mimo ČR)	502 (27 %)	441 (27 %)	576 (27 %)
Asie	258 (14 %)	108 (7 %)	209 (10 %)
Severní Amerika	285 (15 %)	223 (13 %)	365 (17 %)
ostatní jedinci stromů	50 (3 %)	114 (7 %)	159 (7 %)
kříženci	13 (1 %)	11 (1 %)	60 (3 %)
neurčené na úrovni druhu	37 (2 %)	103 (6 %)	95 (4 %)
počet jedinců stromů celkem	1869 (100 %)	1661 (100 %)	2126 (100 %)

3.2 Přehled vybraných druhů dřevin

Bylo vybráno 100 druhů dřevin (tab. 4). Všechny tyto dřeviny jsou v diplomové práci popsány, jsou k nim vytvořené výukové karty (příloha 3) a poloha vybraného jedince daného druhu dřeviny je zakreslena do mapy (příloha 4).

Tab. 4: Přehled vybraných druhů dřevin a jejich výskyt v jednotlivých částech sídliště (JZ, JV, S). (Zeleně je označeno, v jaké části sídliště se nachází vybraný jedinec dřeviny, který byl fotodokumentován a lokalizován.)

č.	latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S
1	<i>Abies concolor</i>	jedle ojněná	✓	✓	
2	<i>Abies koreana</i>	jedle korejská	✓		
3	<i>Abies nordmanniana</i>	jedle kavkazská	✓	✓	✓
4	<i>Acer campestre</i>	javor babyka	✓	✓	✓
5	<i>Acer negundo</i>	javor jasanolistý	✓	✓	✓
6	<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	✓	✓	✓
7	<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	✓	✓	✓
8	<i>Acer saccharinum</i>	javor stříbrný	✓	✓	✓
9	<i>Acer tataricum</i>	javor tatarský		✓	✓
10	<i>Aesculus ×carnea</i>	jírovec pleťový		✓	✓
11	<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	✓	✓	✓
12	<i>Ailanthus altissima</i>	pajasan žláznatý	✓	✓	✓
13	<i>Berberis thunbergii</i>	dřišťál Thunbergův	✓	✓	✓
14	<i>Betula pendula</i>	bříza bělokorá	✓	✓	✓
15	<i>Betula utilis</i> subsp. <i>jacquemontii</i>	bříza himálajská Jacquemontova			✓
16	<i>Buddleja davidii</i>	komule Davidova	✓		✓
17	<i>Caragana arborescens</i>	čimišník stromovitý	✓	✓	
18	<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	✓	✓	✓
19	<i>Caryopteris incana</i>	ořechokřídlec šedý			✓
20	<i>Castanea sativa</i>	kaštanovník jedlý		✓	
21	<i>Catalpa bignonioides</i>	katalpa trubačovitá	✓	✓	✓
22	<i>Celtis occidentalis</i>	břestovec západní			✓
23	<i>Cercis canadensis</i>	zmarlika kanadská		✓	
24	<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišek Lawsonův		✓	✓
25	<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	✓		
26	<i>Cornus alba</i>	svída bílá	✓	✓	✓
27	<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	✓		
28	<i>Corylus colurna</i>	líška turecká	✓	✓	✓
29	<i>Cotinus coggygria</i>	ruj vlasatá			✓
30	<i>Dasiphora fruticosa</i>	mochnovec křovitý	✓	✓	✓
31	<i>Deutzia scabra</i>	trojpek drsný		✓	✓

č.	latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S
32	<i>Elaeagnus angustifolia</i>	hlošina úzkolistá	✓	✓	✓
33	<i>Euonymus europaeus</i>	brslen evropský	✓	✓	✓
34	<i>Euonymus fortunei</i>	brslen Fortuneův	✓	✓	✓
35	<i>Forsythia ×intermedia</i>	zlatice prostřední	✓	✓	✓
36	<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý		✓	✓
37	<i>Ginkgo biloba</i>	jinan dvoulaločný	✓		
38	<i>Hibiscus syriacus</i>	ibišek syrský	✓	✓	✓
39	<i>Hydrangea arborescens</i>	hortenzie stromkovitá	✓		
40	<i>Hydrangea macrophylla</i>	hortenzie velkolistá	✓	✓	
41	<i>Juglans nigra</i>	ořešák černý			✓
42	<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	✓	✓	✓
43	<i>Juniperus communis</i>	jalovec obecný	✓	✓	✓
44	<i>Kerria japonica</i>	zákula japonská	✓		✓
45	<i>Koelreuteria paniculata</i>	svitel latnatý	✓	✓	✓
46	<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	✓	✓	✓
47	<i>Liquidambar styraciflua</i>	ambroň západní		✓	
48	<i>Lonicera japonica</i>	zimolez japonský	✓		
49	<i>Magnolia liliiflora</i>	šácholan liliokvětý	✓		
50	<i>Magnolia stellata</i>	šácholan hvězdovitý	✓		
51	<i>Mahonia aquifolium</i>	mahónie cesmínolistá	✓	✓	✓
52	<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový	✓	✓	✓
53	<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	✓	✓	✓
54	<i>Picea omorika</i>	smrk omorika	✓	✓	✓
55	<i>Picea pungens</i>	smrk pichlavý	✓	✓	✓
56	<i>Pinus mugo</i>	borovice kleč	✓	✓	✓
57	<i>Pinus nigra</i>	borovice černá	✓	✓	✓
58	<i>Pinus strobus</i>	borovice vejmutovka	✓	✓	
59	<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	✓	✓	✓
60	<i>Platanus ×hispanica</i>	platan javorolistý		✓	✓
61	<i>Platyclusus orientalis</i>	zeravec východní	✓		
62	<i>Populus balsamifera</i>	topol balzámový		✓	
63	<i>Populus ×canadensis</i>	topol kanadský		✓	✓
64	<i>Populus ×canescens</i>	topol šedý	✓	✓	
65	<i>Populus nigra</i>	topol černý	✓	✓	✓
66	<i>Populus tremula</i>	topol osika	✓	✓	
67	<i>Prunus dulcis</i>	mandloň obecná	✓		
68	<i>Prunus laurocerasus</i>	bobkovišeň lékařská	✓	✓	
69	<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	✓	✓	✓

č.	latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S
70	<i>Pyracantha coccinea</i>	hlohyně šarlatová	✓	✓	✓
71	<i>Quercus palustris</i>	dub bažinný	✓		
72	<i>Quercus petraea</i>	dub zimní		✓	
73	<i>Quercus robur</i>	dub letní	✓	✓	✓
74	<i>Quercus rubra</i>	dub červený	✓	✓	✓
75	<i>Rhus typhina</i>	škumpa orobincová	✓	✓	✓
76	<i>Ribes aureum</i>	meruzalka zlatá			✓
77	<i>Ribes sanguineum</i>	meruzalka krvavá			✓
78	<i>Robinia pseudoacacia</i>	trnovník akát	✓	✓	✓
79	<i>Robinia viscosa</i>	trnovník lepkavý	✓	✓	✓
80	<i>Rosa rugosa</i>	růže svraskalá	✓		
81	<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	✓		
82	<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	✓	✓	✓
83	<i>Sophora japonica</i>	jerlín japonský	✓	✓	✓
84	<i>Sorbus aria</i>	jeřáb muk	✓	✓	✓
85	<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	✓	✓	✓
86	<i>Sorbus intermedia</i>	jeřáb prostřední	✓	✓	✓
87	<i>Spiraea ×billardii</i>	tavolník Billardův	✓	✓	✓
88	<i>Spiraea japonica</i>	tavolník japonský	✓	✓	✓
89	<i>Spiraea ×vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův	✓	✓	✓
90	<i>Staphylea pinnata</i>	klokoč zpeřený		✓	
91	<i>Symphoricarpos albus</i>	pámelník bílý	✓	✓	✓
92	<i>Symphoricarpos orbiculatus</i>	pámelník červenoplodý			✓
93	<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný	✓	✓	✓
94	<i>Tamarix parviflora</i>	tamaryšek malokvětý	✓	✓	✓
95	<i>Taxus baccata</i>	tis červený	✓	✓	✓
96	<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	✓	✓	✓
97	<i>Thujopsis dolabrata</i>	zeravinec japonský		✓	
98	<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	✓	✓	✓
99	<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	✓	✓	✓
100	<i>Vitis vinifera</i>	réva vinná	✓		

3.3 Popis vybraných druhů dřevin

***Abies concolor* (jedle ojíňená)**

Lokalizace: 50°11'18.137"N, 15°50'25.022"E

Jedle ojíňená je strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 15). Pochází ze západní části Severní Ameriky. V Kalifornii je tato jedle oblíbeným vánočním stromem (Spohn 2008). Dorůstá výšky 25–50 m. Jehlice jsou až 6 cm dlouhé, srpovitě nahoru zahnuté a z obou stran stejně šedozeleň zbarvené (obr. 16). Šišky jsou vzpřímené (obr. 17), zrají v září a o měsíc později se na stromě rozpadají (Musil et Hamerník 2007).

Obr. 15: Jedle ojíňená – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 16: Jedle ojíňená – detail jehlic, 6. 12. 2022

Obr. 17: Jedle ojíňená – šiška, 29. 8. 2022

***Abies koreana* (jedle korejská)**

Lokalizace: 50°11'19.819"N, 15°50'28.053"E

Jedle korejská je strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 18). Dorůstá výšky 15–18 m a pochází z Koreje. V Evropě se pěstuje od roku 1908, zahradníci si ji oblíbili díky nízkému vzrůstu a nafialovělým šiškám (obr. 19). Mladé stromy nesou šišky již po dosažení metrové výšky, tedy již ve stáří 10–20 let. Jehlice jsou 1–2 cm dlouhé se zaokrouhleným nebo vykrojeným koncem. Ze svrchní strany jsou jehlice lesklé tmavozelené, na spodní straně jsou dva výrazné široké bílé pruhy průduchů (obr. 20), (Štursa 2016).

Obr. 18: Jedle korejská – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 19: Jedle korejská – šišky, 24. 8. 2022

Obr. 20: Jedle korejská – detail jehlic, 24. 8. 2022

***Abies nordmanniana* (jedle kavkazská)**

Lokalizace: 50°11'35.962"N, 15°50'44.652"E

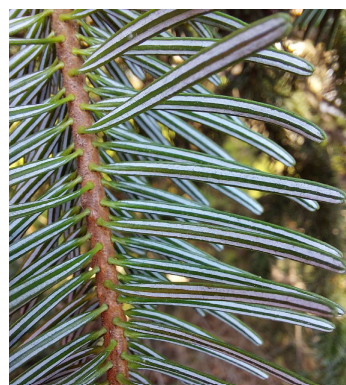
Jedle kavkazská je strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 21). Přírodně roste v oblasti Kavkazu, kde je součástí rozlehlých lesních porostů a dorůstá zde výšky 50–60 m (Štursa 2016). Ve střední Evropě se hojně pěstuje jako vánoční strom (Spohn 2008). S oblibou se pěstuje také v parcích, kde dorůstá výšky kolem 30 m (Štursa 2016). Jehlice jsou 2–3,5 cm dlouhé, na svrchní straně větviček jsou jehlice rozmístěné velmi hustě, takže větvičku shora plně zakrývají (obr. 22). Na líci jsou leskle zelené, na rubu mají dva bílé pruhy (obr. 23). Šišky jsou 12–15 cm dlouhé s vyčnívajícími podpurnými šupinami (Koblížek 2006).

Obr. 21: Jedle kavkazská – habitus, 11. 10. 2022

Obr. 22: Jedle kavkazská – větvička, 14. 2. 2023

Obr. 23: Jedle kavkazská – spodní strana jehlic, 11. 10. 2022

***Acer campestre* (javor babyka)**

Lokalizace: 50°11'35.533"N, 15°50'31.279"E

Javor babyka je středně velký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 24). Obvykle dosahuje výšky 15 m. Přírodně roste ve většině Evropy. Vyskytuje se i ve formě keře. Listy jsou vstřícné s pěti tupými zaoblenými laloky s hladkým okrajem (obr. 25). Květy jsou malé žlutozelené ve vzpřímených latkách, začíná kvést koncem dubna. Plody jsou křídlaté dvounažky, jejichž křídla jsou 2,5–3 cm dlouhá a svírají úhel 180° (obr. 26). Dozrávají koncem září a poté jsou roznášeny větrem (Zecchin et al. 2016).

Obr. 24: Javor babyka – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 25: Javor babyka – list, 8. 8. 2022

Obr. 26: Javor babyka – plody, 8. 8. 2022

***Acer negundo* (javor jasanolistý)**

Lokalizace: 50°11'2.567"N, 15°49'48.107"E (♂), 50°11'1.608"N, 15°49'50.465"E (♀)

Javor jasanolistý je dvoudomý strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 27). Pochází ze Severní Ameriky, do Evropy se dostal v 17. století jako okrasný strom (Spohn et Spohn 2013). Dorůstá výšky 10–20 m. Listy jsou vstřícné, lichozpeřené složené nejčastěji ze 3 nebo 5 lístků. Koncový lístek bývá často trojlaločný (obr. 28). Květy rozkvétají v březnu a dubnu, jsou jednopohlavné, samčí a samičí květy rostou odděleně na různých jedincích. Květy na samčích jedincích rostou ve svazečcích a jsou dlouze stopkaté (obr. 29), květy na samičích jedincích jsou uspořádané do hroznů. Pyl se přenáší ze samčích na samičí květy větrem. Plody jsou dvounažky s křídly, které svírají ostrý úhel (obr. 30), (Koblížek 2006).

Obr. 27: Javor jasanolistý – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 28: Javor jasanolistý – list, 8. 8. 2022

Obr. 29: Javor jasanolistý – samčí květy, 11. 4. 2022

Obr. 30: Javor jasanolistý – plody, 8. 8. 2022

***Acer platanoides* (javor mléč)**

Lokalizace: 50°11'13.734"N, 15°50'45.860"E

Javor mléč je 15–25 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 31). Původně se vyskytuje ve velké části Evropy včetně ČR. Květy jsou žlutozelené a rozkvétají před rašením listů (obr. 32). Listy jsou vstřícné s 5–7 výrazně zašpičatělými laloky a oblými zářezy, okraj listu je hrubě ostře zubatý (obr. 33). Řapík při narušení roní mléčnou tekutinu. Plody jsou dvounažky s 3–4 cm dlouhými křídly svírajícími tupý úhel (obr. 34), (Rushforth 2006).

Obr. 31: Javor mléč – habitus, 11. 10. 2022

Obr. 32: Javor mléč – květenství, 11. 4. 2022

Obr. 33: Javor mléč – list, 8. 8. 2022

Obr. 34: Javor mléč – plod, 8. 8. 2022

***Acer pseudoplatanus* (javor klen)**

Lokalizace: 50°11'16.002"N, 15°50'22.807"E

Javor klen je 15–35 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 35). Přirozeně se vyskytuje ve střední a jižní Evropě. Listy jsou vstřícné se 3 velkými a 2 menšími krátce zašpičatělými laloky a špičatě vykrojenými zářezy, okraj listu je hrubě zubatý (obr. 36). Řapík při narušení roní vodnatou tekutinu. Květy jsou uspořádané v dlouhých převislých latách a rozkvétají po vyrašení listů (obr. 37). Plody jsou dvounažky s křídly svírajícími ostrý úhel (obr. 38), (Rushforth 2006).

Obr. 35: Javor klen – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 36: Javor klen – list, 8. 8. 2022

Obr. 37: Javor klen – květenství, 16. 5. 2022

Obr. 38: Javor klen – plod, 8. 8. 2022

***Acer saccharinum* (javor stříbrný)**

Lokalizace: 50°11'20.258"N, 15°50'27.630"E

Javor stříbrný je 15–30 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 39). Pochází z východu Severní Ameriky. Listy jsou vstřícné s 5 laloky a hlubokými úzkými zářezy, okraj je hrubě zubatý (obr. 40). Ze spodní strany jsou listy stříbřitě bílé (obr. 41). Květy rozkvétají v březnu, před rašením listů (obr. 42). Plody jsou dvounažky s křídly svírajícími pravý úhel, dozrávají ke konci jara (Rushforth 2006).

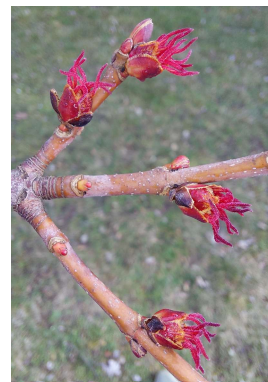
Obr. 39: Javor stříbrný – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 40: Javor stříbrný – svrchní strana listu, 24. 8. 2022

Obr. 41: Javor stříbrný – spodní strana listu, 13. 10. 2022

Obr. 42: Javor stříbrný – květy, 15. 3. 2023

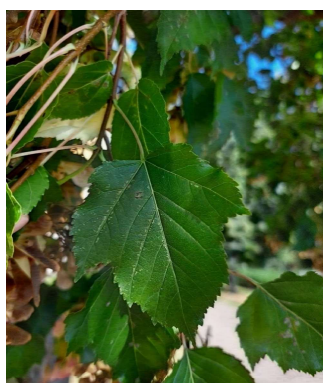
***Acer tataricum* (javor tatarský)**

Lokalizace: 50°11'33.378"N, 15°50'35.550"E

Javor tatarský je 5–10 m vysoký keř nebo strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 43). Pochází z jihovýchodní Evropy a Malé Asie. Listy jsou vejčité, celistvé nebo jen na bázi se dvěma menšími laloky (obr. 44). Okraj listu je nepravidelně dvakrát pilovitý. Květy jsou uspořádané ve vzpřímených latách a rozkvétají v květnu. Plody jsou dvounažky s křídly, které svírají ostrý úhel a někdy se až překrývají (obr. 45), (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 43: Javor tatarský – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 44: Javor tatarský – list, 8. 8. 2022

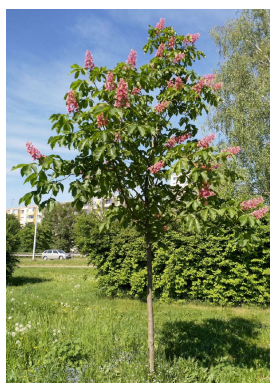

Obr. 45: Javor tatarský – plody, 8. 8. 2022

***Aesculus xcarnea* (jírovec pleťový)**

Lokalizace: 50°11'58.358"N, 15°50'38.693"E

Jírovec pleťový je 10–25 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 46). Vznikl v 19. století ve Francii křížením jihoevropského jírovce maďalu (*Aesculus hippocastanum*) a severoamerického jírovce pávie (*Aesculus pavia*), (Spohn et Spohn 2013). Listy jsou dlanitě složené s 5–7 nepravidelně pilovitými bezřapíkatými lístky (obr. 47). Květy se objevují v květnu, jsou růžové a uspořádané do bohatých vzpřímených lat (obr. 48). Plodem je hladká nebo jen řídce ostnitá tobolka (obr. 49) s 1–3 kaštaný (Štursa 2016).

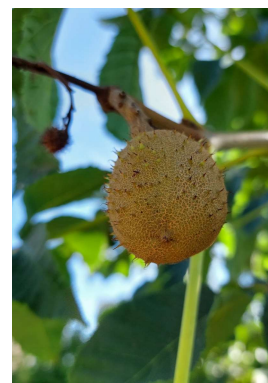
Obr. 46: Jírovec pleťový – habitus, 18. 5. 2022

Obr. 47: Jírovec pleťový – list, 18. 7. 2022

Obr. 48: Jírovec pleťový – květenství, 18. 5. 2022

Obr. 49: Jírovec pleťový – plod, 18. 7. 2022

***Aesculus hippocastanum* (jírovec maďal)**

Lokalizace: 50°11'20.557"N, 15°50'23.007"E

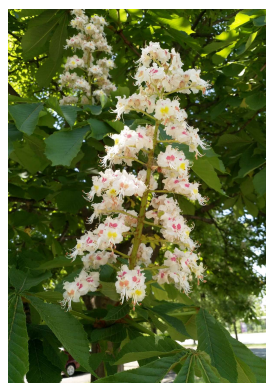
Jírovec maďal je až 30 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 50). Pochází z Albánie a z hor severního Řecka. V současnosti se pěstuje po celé Evropě, patří mezi oblíbené parkové, uliční a alejové stromy. Listy jsou složeny z 5–7 přisedlých lístků (obr. 51). Květy jsou bílé, uspořádané do až 30 cm vysokých lat (obr. 52). Na bázi korunních lístků je žlutá skvrna, která se po nějakém čase zbarvuje přes oranžovou barvu do červena a jako červená na semaforu pak signalizuje hmyzu, že už v květu nezbývá žádný nektar ke sbírání. Plodem je ostnitá zelenohnědá tobolka (obr. 53), (Spohn et Spohn 2013).

Obr. 50: Jírovec maďal – habitus, 16. 5. 2022

Obr. 51: Jírovec maďal – list, 16. 5. 2022

Obr. 52: Jírovec maďal – květenství, 16. 5. 2022

Obr. 53: Jírovec maďal – plody, 8. 8. 2022

***Ailanthus altissima* (pajasan žláznatý)**

Lokalizace: 50°11'1.599"N, 15°50'56.186"E (♀), 50°11'2.160"N, 15°50'57.595"E (♂)

Pajasan žláznatý je 20–25 m vysoký strom z čeledi simarubovité (*Simaroubaceae*), (obr. 54). Pochází z Číny. V Evropě se pěstuje v parcích a v městské zeleni. Snadno se šíří. Vytváří velké množství plodů a hojně vyhání výmladky z kořenů, dobře snáší sucho i znečištění ovzduší. Ve volné přírodě se může stát obtížnou plevelnou dřevinou (Spohn 2008). Listy jsou lichozpeřené, 40–70 cm dlouhé (obr. 55). Jedná se obvykle o dvoudomou rostlinu, ale v některých případech se na jednom jedinci vyskytují květy obou pohlaví. Kvete v červnu (obr. 56). Samčí jedinci v době květu zapáchají. Plody jsou až 5 cm dlouhé okřídlené nažky (obr. 57), (Enescu et al. 2016).

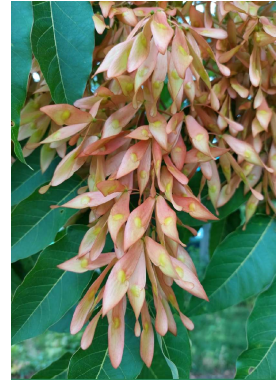
Obr. 54: Pajasan žláznatý - habitus, 11. 7. 2022

Obr. 55: Pajasan žláznatý - list, 24. 8. 2022

Obr. 56: Pajasan žláznatý - samčí květy, 27. 6. 2022

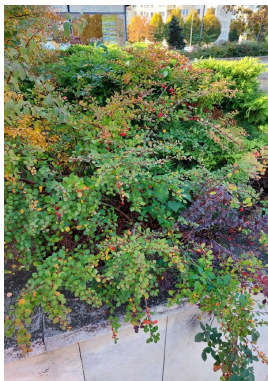

Obr. 57: Pajasan žláznatý - plody, 11. 7. 2022

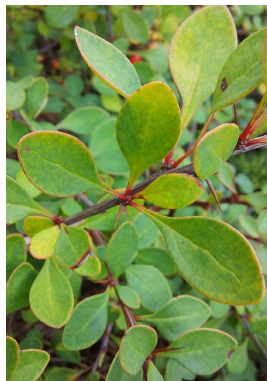
***Berberis thunbergii* (dřišťál Thunbergův)**

Lokalizace: 50°11'13.449"N, 15°50'10.516"E

Dřišťál Thunbergův je keř z čeledi dřišťálovité (*Berberidaceae*), (obr. 58). Pochází z Japonska a dorůstá výšky 1,5–2 m. Patří mezi nejčastěji pěstované opadavé dřišťály. Bylo vyšlechtěno mnoho odrůd s rozdílným zbarvením listů. Listy jsou celokrajné, 1–3 cm dlouhé (obr. 59). Květy jsou žluté a rozkvétají v květnu (obr. 60). Plody jsou až 1 cm velké červené bobule (obr. 61), obsahují jedovaté látky, které poškozují ledviny (Spohn 2008).

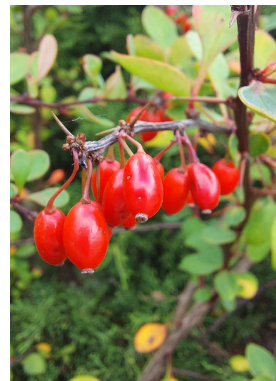
Obr. 58: Dřišťál Thunbergův - habitus, 13. 10. 2022

Obr. 59: Dřišťál Thunbergův - listy, 6. 10. 2022

Obr. 60: Dřišťál Thunbergův - květy, 16. 5. 2022

Obr. 61: Dřišťál Thunbergův - plody, 6. 10. 2022

***Betula pendula* (bříza bělokorá)**

Lokalizace: 50°11'15.483"N, 15°50'43.973"E

Bříza bělokorá je až 30 m vysoký strom z čeledi břízovité (*Betulaceae*), (obr. 62). Přirozeně roste v Evropě včetně oblasti ČR. Má bílou kůru s tmavými lištami a rýhami, v dolních částech starého stromu se mění v hrubou rozpukanou černou borku (Spohn 2008). Mladé větve jsou tenké, často převislé. Listy jsou trojúhelníkově vejčité až kosočtverečné, s dvojité pilovitým okrajem (obr. 63). Květy jsou uspořádané v jehnědovitých květenstvích. Samčí jehnědy jsou převislé a jsou vyvinuty už od podzimu. Samičí jehnědy jsou vzpřímené

a vyrůstají až při rašení listů (obr. 64). Plody jsou drobné křídlaté nažky, které dozrávají ve válcovitých šišticovitých plodenstvích (obr. 65), (Štursa 2016).

Obr. 62: Bříza bělokorá – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 63: Bříza bělokorá – listy, 6. 10. 2022

Obr. 64: Bříza bělokorá – květenství, 19. 4. 2023

Obr. 65: Bříza bělokorá – plodenství, 24. 8. 2022

***Betula utilis* subsp. *jacquemontii* (bříza himálajská Jacquemontova)**

Lokalizace: 50°11'35.832"N, 15°50'41.047"E

Bříza himálajská Jacquemontova je strom z čeledi břízovité (*Betulaceae*) nápadný jasně bílou kůrou (obr. 66). Dosahuje výšky 25 m. Pochází z Asie z oblasti Himálaje. Listy jsou špičatě vejčité s pilovitým okrajem (obr. 67). Kvete na jaře, květy jsou uspořádané v jehnědách (obr. 68). Samčí jehnědy jsou převislé a mohou být dlouhé i více než 12 cm. Samičí jehnědy jsou vzpřímené a mají zelenou barvu. Po opylení samičích jehněd vzniká zelené šišticovité plodenství, které je po dozrání hnědě zbarvené (obr. 69) Šišticovité plodenství je složeno z tenkých papírovitých šupin a drobných jednosemenných křídlatých nažek (Coombes 1996).

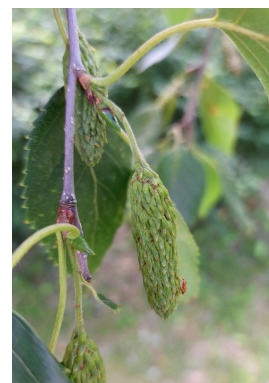
Obr. 66: Bříza himálajská Jacquemontova – habitus, 15. 7. 2022

Obr. 67: Bříza himálajská Jacquemontova – list, 24. 8. 2022

Obr. 68: Bříza himálajská Jacquemontova – květenství, 25. 4. 2023

Obr. 69: Bříza himálajská Jacquemontova – plodenství, 15. 7. 2022

***Buddleja davidii* (komule Davidova)**

Lokalizace: 50°11'10.059"N, 15°49'53.199"E

Komule Davidova je opadavý keř z čeledi krtičníkovité (*Scrophulariaceae*), (obr. 70). Dorůstá výšky 3–4 m. Pochází z Číny, v Evropě se pěstuje jako okrasný keř od roku 1900. Listy jsou vstřícné, kopinaté, 10–25 cm dlouhé (obr. 71). Kvete od června do září fialovými až bílými květy uspořádanými do dlouhých štíhlých lat (obr. 72). Květy jsou silně vonné a poskytují množství nektaru, denně se na ně slétají desítky motýlů (Spohn 2008).

Obr. 70: Komule Davidova – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 71: Komule Davidova – listy, 24. 8. 2022

Obr. 72: Komule Davidova – květenství, 24. 8. 2022

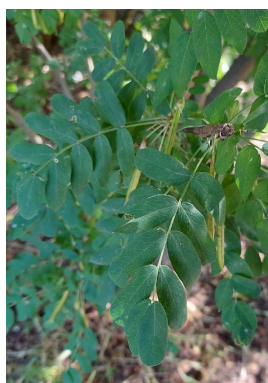
***Caragana arborescens* (čimišník stromovitý)**

Lokalizace: 50°11'19.310"N, 15°50'55.981"E

Čimišník stromovitý je vzpřímený keř nebo malý strom z čeledi bobovité (*Fabaceae*), (obr. 73). Dorůstá výšky 2–6 m. Pochází z Asie, z oblasti Sibiře a Mongolska. Listy jsou sudozpeřené, tvořené 8–12 celokrajnými lístky (obr. 74). Na podzim se listy zbarvují do žluta. Květy jsou žluté, rostou po 1–4 ve svazečcích a rozkvétají v květnu (obr. 75). Plody jsou lusky (obr. 76). Jedovatost celé rostliny je sporná (Bažant et Úradníček 2018).

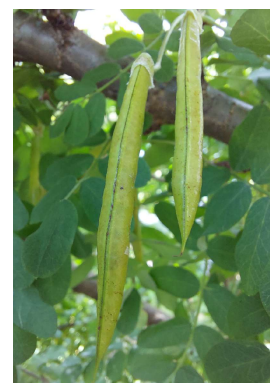
Obr. 73: Čimišník stromovitý – habitus, 25. 4. 2023

Obr. 74: Čimišník stromovitý – listy, 22. 6. 2022

Obr. 75: Čimišník stromovitý – květy, 26. 4. 2023

Obr. 76: Čimišník stromovitý – plody, 22. 6. 2022

***Carpinus betulus* (habr obecný)**

Lokalizace: 50°11'57.280"N, 15°50'24.805"E

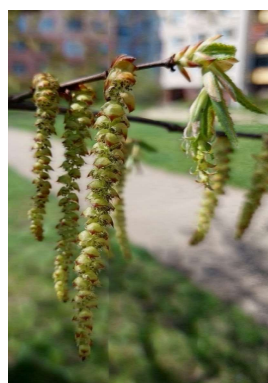
Habr obecný je strom z čeledi břízovité (*Betulaceae*), (obr. 77). Může být až 30 m vysoký. Je u nás původní, přirozeně se vyskytuje ve střední a jihovýchodní Evropě. Listy jsou střídavé, jednoduché s nepravidelně ostře zubatým okrajem (obr. 78). Květy jsou jednopohlavné, uspořádané do jehnědovitých květenství. Samičí jehnědy jsou na konci letošních větvíček, samčí jehnědy jsou na loňských větvíčkách a rozkvétají před vyrašením listů v dubnu až v květnu (obr. 79). Převíslá jehnědovitá plodenství jsou tvořena drobnými oříšky spojenými s trojlaločnými listeny (obr. 80), (Štursa 2016).

Obr. 77: Habr obecný – habitus, 27. 7. 2022

Obr. 78: Habr obecný – list, 27. 7. 2022

Obr. 79: Habr obecný – květenství, 19. 4. 2023

Obr. 80: Habr obecný – plodenství, 27. 7. 2022

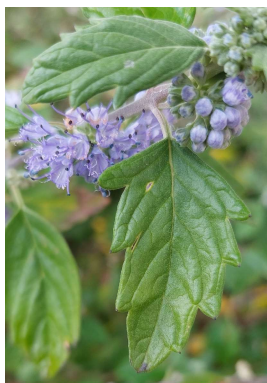
***Caryopteris incana* (ořechokřídlec šedý)**

Lokalizace: 50°11'45.552"N, 15°50'29.649"E

Ořechokřídlec šedý je 1–1,5 m vysoký keř z čeledi hluchavkovité (*Lamiaceae*), (obr. 81). Pochází ze severovýchodní Číny a Japonska. Listy jsou 2–7 cm dlouhé, hrubě pilovité (obr. 82) a na spodní straně šedavě plstnaté. Je to medonosná dřevina a pěstuje se i pro pozdní dobu květu. Rozkvétá v srpnu a v září. Květy jsou modrofialové, uspořádané do hustých květenství v paždí listů (obr. 83). Plodenství se v době zralosti rozpadá na 4 slabě křídlaté tvrdky (obr. 84), (Koblížek 2006).

Obr. 81: Ořechokřídlec šedý – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 82: Ořechokřídlec šedý – list, 25. 10. 2022

Obr. 83: Ořechokřídlec šedý – květenství, 13. 10. 2022

Obr. 84: Ořechokřídlec šedý – plodenství, 14. 2. 2023

***Castanea sativa* (kaštanovník jedlý)**

Lokalizace: 50°11'5.005"N, 15°50'46.917"E

Kaštanovník jedlý je 20–30 m vysoký strom z čeledi bukovité (*Fagaceae*), (obr. 85). Pochází z jižní Evropy. Listy jsou až 20 cm dlouhé s ostře pilovitým okrajem. Kvete v červnu až červenci. Samčí jehnědy jsou až 12 cm dlouhé (obr. 86). Samičí květy se nacházejí na bázi samčích jehněd (obr. 87), (Rushforth 2006). Z oplozených samičích květů vyrůstají nažky obalené ostnitou číškou, která se otevírá čtyřmi chlopněmi (obr. 88), (Větvička 2005).

Obr. 85: Kaštanovník jedlý – habitus, 27. 6. 2022

Obr. 86: Kaštanovník jedlý – listy a jehnědy, 27. 6. 2022

Obr. 87: Kaštanovník jedlý – samičí květy, 27. 6. 2022

Obr. 88: Kaštanovník jedlý – plod, 6. 10. 2022

***Catalpa bignonioides* (katalpa trubačovitá)**

Lokalizace: 50°12'1.346"N, 15°50'34.786"E

Katalpa trubačovitá je až 15 m vysoký strom z čeledi trubačovité (*Bignoniaceae*), (obr. 89). Pochází z jihovýchodní části Severní Ameriky. Listy jsou až 25 cm dlouhé a mají srdčitě vejčitý tvar (obr. 90). Květy jsou bílé se dvěma žlutými proužky a fialovými skvrnami, kvetou v červnu a v červenci (obr. 91). Plodem je 20–40 cm dlouhá úzce válcovitá tobolka (obr. 92). Tobolky pukají dvěma chlopněmi a zůstávají na stromech i po opadu listů (Štursa 2016).

Obr. 89: Katalpa trubačovitá – habitus, 10. 6. 2022

Obr. 90: Katalpa trubačovitá – list, 24. 8. 2022

Obr. 91: Katalpa trubačovitá – květenství, 10. 6. 2022

Obr. 92: Katalpa trubačovitá – plody, 18. 7. 2022

***Celtis occidentalis* (břestovec západní)**

Lokalizace: 50°11'54.449"N, 15°50'20.754"E

Břestovec západní je strom z čeledi konopovité (*Cannabaceae*), (obr. 93). Pochází ze Severní Ameriky. Dorůstá výšky 10–25 m. Listy jsou střídavé, asymetrické, dlouze zašpičatělé a mají charakteristickou žilnatinu. Od místa nasazení řapíku se rozbíhají tři hlavní žilky (obr. 94). Květy jsou nenápadné a objevují se zároveň s listy. Plody jsou oranžové až hnědočervené kulovité peckovice (obr. 95), (Koblížek 2006).

Obr. 93: Břestovec západní – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 94: Břestovec západní – listy, 11. 10. 2022

Obr. 95: Břestovec západní – plody, 6. 10. 2022

***Cercis canadensis* (zmarlika kanadská)**

Lokalizace: 50°11'6.758"N, 15°50'43.443"E

Zmarlika kanadská je strom z čeledi bobovité (*Fabaceae*), (obr. 96). Pochází z východní části Severní Ameriky. Listy jsou na bázi mělce srdčité a na vrcholu zašpičatělé (obr. 97). Kvete v dubnu a v květnu růžovými motýlovitými květy (obr. 98). Svazečky květů vyrůstají i na starších větvích a na kmeni, jedná se o tzv. kauliflorii. Plody jsou ploché podlouhlé lusky (obr. 99), (Koblížek 2006).

Obr. 96: Zmarlika kanadská – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 97: Zmarlika kanadská – list, 24. 8. 2022

Obr. 98: Zmarlika kanadská – květy, 26. 4. 2023

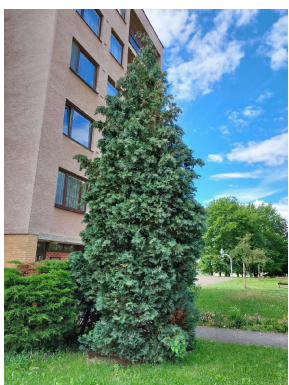

Obr. 99: Zmarlika kanadská – plody, 24. 8. 2022

***Chamaecyparis lawsoniana* (cypřišek Lawsonův)**

Lokalizace: 50°11'2.316"N, 15°50'45.429"E

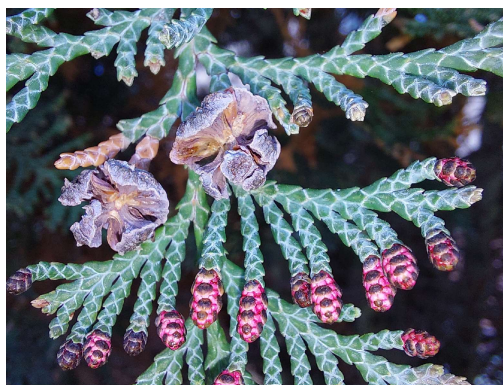
Cypřišek Lawsonův je strom z čeledi cypřišovitě (*Cupressaceae*). Pochází ze západní části Severní Ameriky. Do Evropy se dostal v roce 1854 a pěstuje se v mnoha kultivarech. Ve své domovině dosahuje výšky až 60 m, v Evropě jen 20 m. Vrcholový výhon je nápadně převislý (obr. 100). Větvičky jsou ploché s drobnými šupinovitými lístky, na spodní straně jsou zřetelné bělavé proužky (obr. 101). Šišťice vyrůstají na koncích větviček. Samčí šišťice jsou červené. Samicí šišťice jsou modrozelené a dozrávají v 8 mm velké hnědé kulovité šišky s 8 semennými šupinami (obr. 102), (Štursa 2016).

Obr. 100: Cypřišek Lawsonův – habitus, 11. 7. 2022

Obr. 101: Cypřišek Lawsonův – spodní strana větvičky, 14. 2. 2023

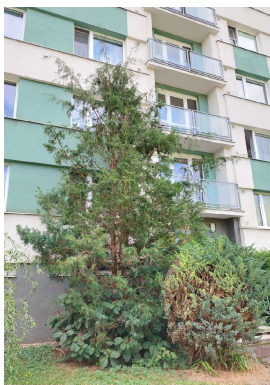

Obr. 102: Cypřišek Lawsonův – šišky a samčí šišťice, 19. 4. 2023

***Chamaecyparis pisifera* (cypřišek hrachonosný)**

Lokalizace: 50°11'5.823"N, 15°50'7.552"E

Cypřišek hrachonosný je strom z čeledi cypřišovitě (*Cupressaceae*), (obr. 103). Pochází z Japonska a v přírodě dorůstá výšky 25–50 m. Lísty jsou šupinovité, ze svrchní strany zelené (obr. 104), na spodní straně je zřetelná bílá kresba ve tvaru motýlích křídel (obr. 105). Šišky jsou drobné jako hrášky, asi 6 mm velké (obr. 106), (Větvička 2005).

Obr. 103: Cypřišek hrachonosný – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 104: Cypřišek hrachonosný – svrchní strana větvičky, 24. 8. 2022

Obr. 105: Cypřišek hrachonosný – spodní strana větvičky, 24. 8. 2022

Obr. 106: Cypřišek hrachonosný – šiška, 6. 10. 2022

***Cornus alba* (svída bílá)**

Lokalizace: 50°11'3.493"N, 15°49'46.019"E

Svída bílá je keř z čeledi dřínovité (*Cornaceae*), (obr. 107). Pochází ze severní Asie. Dorůstá výšky 2–4 m a má červené letorosty. Listy jsou 4–10 cm dlouhé, špičaté, mají obloukovité žilky a ze spodní strany jsou zbarvené do šeda (obr. 108). Kvete v květnu až červnu žlutobílými květy uspořádanými do až 8 cm širokých květenství (obr. 109). Plody jsou kulaté bílé peckovice o velikosti až 7 mm (obr. 110), (Spohn 2008).

Obr. 107: Svída bílá – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 108: Svída bílá – listy, 6. 10. 2022

Obr. 109: Svída bílá – květenství, 13. 10. 2022

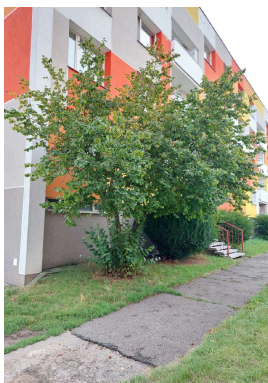

Obr. 110: Svída bílá – plody, 6. 10. 2022

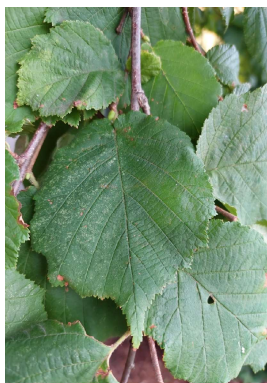
***Corylus avellana* (líška obecná)**

Lokalizace: 50°11'8.373"N, 15°49'51.596"E

Líška obecná je keř z čeledi břízovité (*Betulaceae*), (obr. 111). V kultuře může dorůstat výšky až 10 m. Přirozeně se vyskytuje téměř po celé Evropě. Listy jsou až 10 cm dlouhé, na bázi srdčité, na horním konci protáhlé ve výraznou špičku, okraj je dvojité pilovitý (obr. 112). Kvete v lednu až dubnu, v závislosti na poloze. Samčí jehnědy jsou převislé a až 7 cm dlouhé, vytvářejí se již na podzim na loňských větvičkách, ale kvetou až na jaře. Samičí květenství je nenápadné, 3–5 mm dlouhé, vzpřímeně přisedlé, obklopené šupinami pupenů, vyčnívají z něj pouze červené blizny (obr. 113). Plody jsou oříšky s velkým jedlým semenem, rostou jednotlivě nebo pohromadě po několika (obr. 114), (Bollinger 2005).

Obr. 111: Líška obecná – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 112: Líška obecná – listy, 24. 8. 2022

Obr. 113: Líška obecná – květenství, 28. 2. 2023

Obr. 114: Líška obecná – plody, 24. 8. 2022

***Corylus colurna* (líška turecká)**

Lokalizace: 50°11'0.920"N, 15°51'2.093"E

Líška turecká je 10–20 m vysoký strom z čeledi břízovité (*Betulaceae*), (obr. 115). Pochází z jihovýchodní Evropy a Malé Asie. Listy jsou 5–15 cm dlouhé a mají zřetelně delší řapík než keřovité druhy lísky (obr. 116). Květy rozkvétají koncem zimy před vyrašením listů (obr. 117), (Spohn et Spohn 2013). Plody jsou oříšky obalené dlouze laločnatými až cípatými žláznatými listeny (obr. 118), (Štursa 2016).

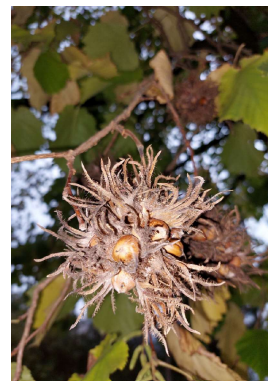
Obr. 115: Líška turecká – habitus, 24. 10. 2022

Obr. 116: Líška turecká – list, 24. 10. 2022

Obr. 117: Líška turecká – květenství, 8. 2. 2023

Obr. 118: Líška turecká – plodenství, 24. 10. 2022

***Cotinus coggygria* (ruj vlasatá)**

Lokalizace: 50°11'25.512"N, 15°50'48.011"E

Ruj vlasatá je keř nebo nízký strom z čeledi ledvinovnickovité (*Anacardiaceae*), (obr. 119). Dorůstá výšky 2–5 m. Přirozeně roste v jižní Evropě a v části Asie. Díky nápadnému plodenství a podzimnímu zbarvení listů se pěstuje jako okrasný keř. Listy jsou celokrajné, na bázi široce klínovité a na vrcholu zaokrouhlené (obr. 120). Na podzim se zbarvují do oranžova. Kvete v květnu až červnu drobnými pětičetnými žlutozelenými květy uspořádanými do vzpřímených lat. Plody jsou drobné smáčklé peckovice umístěné v nápadných chomáčovitých plodenstvích (obr. 121), (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 119: Ruj vlasatá – habitus, 25. 10. 2022

Obr. 120: Ruj vlasatá – listy, 15. 7. 2022

Obr. 121: Ruj vlasatá – plodenství, 15. 7. 2022

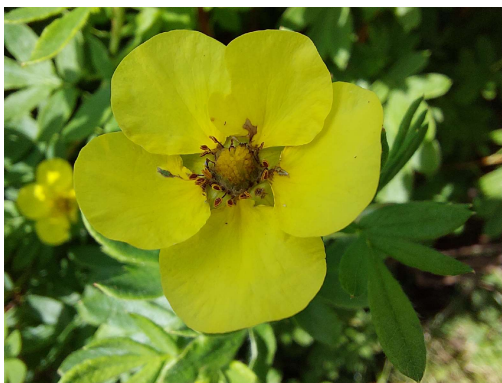
***Dasiphora fruticosa* (mochnovec křovitý)**

Lokalizace: 50°11'18.363"N, 15°50'52.442"E

Mochnovce křovitý je až 1 m vysoký okrasný keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 122). Pochází z Asie a často se pěstuje na sídlištích, v parcích a zahradách. Kvete od května až do pozdního léta žlutými pětičetnými květy (obr. 123). Pěstují se ale i vyšlechtěné odrůdy s růžovými, oranžovými nebo bílými květy. Listy jsou lichozpeřené, složené ze 3 až 7 drobných lístků (obr. 124). Plody jsou chlupaté nažky sedící na společném lůžku (Štursa 2016).

Obr. 122: Mochnovce křovitý – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 123: Mochnovce křovitý – květ, 22. 6. 2022

Obr. 124: Mochnovce křovitý – listy, 6. 10. 2022

***Deutzia scabra* (trojpuk drsný)**

Lokalizace: 50°10'57.197"N, 15°51'5.127"E

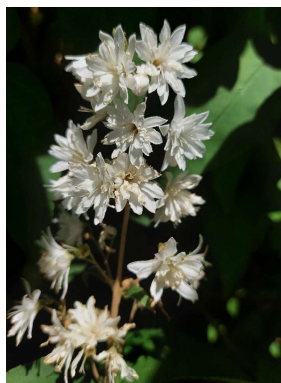
Trojpek drsný je keř z čeledi hortenziovitě (*Hydrangeaceae*), (obr. 125). Pochází z Japonska a dorůstá výšky 2–3 m. Listy jsou vstřícné s pilovitým okrajem a z obou stran jsou drsné (obr. 126). Kvete v červnu a červenci bílými květy uspořádanými do květenství (obr. 127). Plody jsou tobolky se třemi chlopněmi (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 125: Trojpek drsný – habitus, 27. 6. 2022

Obr. 126: Trojpek drsný – listy, 24. 8. 2022

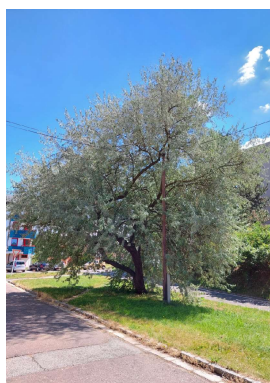

Obr. 127: Trojpek drsný – květenství, 27. 6. 2022

***Elaeagnus angustifolia* (hlošina úzkolistá)**

Lokalizace: 50°11'7.598"N, 15°51'3.507"E

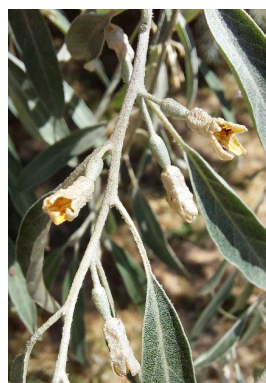
Hlošina úzkolistá je strom nebo keř z čeledi hlošinovité (*Elaeagnaceae*), (obr. 128). Dorůstá výšky 7 m. Pochází ze západní Asie. V Evropě se pěstuje jako okrasná rostlina od 17. století. Listy jsou úzké, až 10 cm dlouhé, ze svrchní strany jsou šedozelené a ze spodní strany jsou stříbřitě bílé (obr. 129). Kvete v květnu a červnu žlutými čtyřčetnými vonnými květy (obr. 130). Plody jsou nažloutle zelené nepravé peckovice (obr. 131), (Banfi et Consolinová 2001). Plody jsou jedlé, sladké, u nás ale dozrávají jen zřídka (Spohn 2008).

Obr. 128: Hlošina úzkolistá – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 129: Hlošina úzkolistá – listy, 8. 8. 2022

Obr. 130: Hlošina úzkolistá – květy, 27. 6. 2022

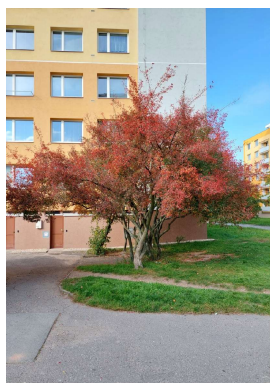

Obr. 131: Hlošina úzkolistá – plod, 24. 8. 2022

***Euonymus europaeus* (brslen evropský)**

Lokalizace: 50°11'9.444"N, 15°50'52.721"E

Brslen evropský je keř nebo strom z čeledi jesencovité (*Celastraceae*), (obr. 132). Dorůstá výšky 3–6 m a přirozeně roste téměř v celé Evropě. Listy jsou až 8 cm dlouhé, mají pilovitý okraj a na podzim se zbarvují do žluta nebo do červena (obr. 133). Květy jsou čtyřčetné, nenápadné, mají žlutozelenou barvu a rozkvétají v květnu až červnu (obr. 134). Plody jsou růžové až načervenalé tobolky. Na podzim tobolky pukají a uvolňují semena obalená oranžovým míškem (obr. 135). Plody i ostatní části rostliny jsou pro člověka jedovaté (Frohne et Pfänder 2005).

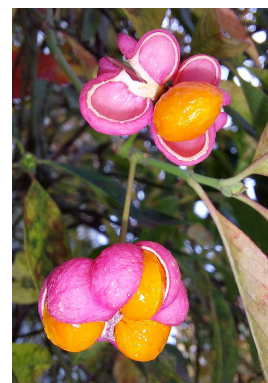
Obr. 132: Brslen evropský – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 133: Brslen evropský – listy, 6. 10. 2022

Obr. 134: Brslen evropský – květy, 11. 10. 2022

Obr. 135: Brslen evropský – plody, 6. 10. 2022

***Euonymus fortunei* (brslen Fortuneův)**

Lokalizace: 50°11'2.112"N, 15°49'48.981"E

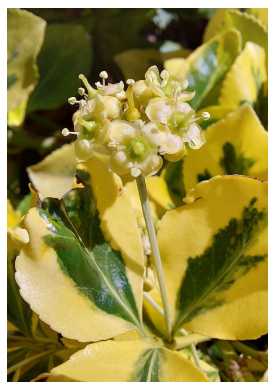
Brslen Fortuneův je keř z čeledi jesencovité (*Celastraceae*), (obr. 136). Pochází z Číny a pěstuje se v mnoha kultivarech, které se liší vzrůstem, velikostí i zbarvením listů. Listy mají vejčitý až eliptický tvar a jemně zubatý okraj (obr. 137). Květy jsou zelenavě bílé, uspořádané do dlouze stopkatých květenství (obr. 138). Kvetou od května do poloviny léta. Plody jsou čtyřpouzdré tobolky (obr. 139), (Štursa 2016). Brslen Fortuneův je, jako ostatní druhy brslenů, jedovatý (Frohne et Pfänder 2005).

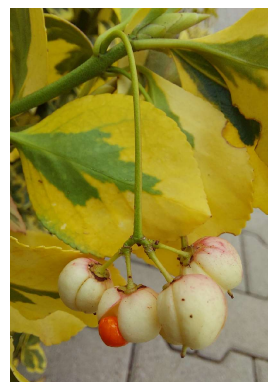
Obr. 136: Brslen Fortuneův – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 137: Brslen Fortuneův – list, 6. 10. 2022

Obr. 138: Brslen Fortuneův – květenství, 2. 6. 2022

Obr. 139: Brslen Fortuneův – plody, 6. 10. 2022

***Forsythia ×intermedia* (zlatice prostřední)**

Lokalizace: 50°11'29.530"N, 15°50'51.504"E

Zlatice prostřední je keř z čeledi olivovníkovité (*Oleaceae*), (obr. 140). Vznikla zkrřížením zlatice převislé (*Forsythia suspensa*) a zlatice zelené (*Forsythia viridissima*) pocházejících z Číny. Dorůstá výšky 2–3 m. Dřeň letorostů je přehrádkovaná, jen v uzlinách je dřeň plná (obr. 141). Listy jsou vstřícné, 8–12 cm dlouhé, s okrajem alespoň v horní polovině čepele pilovitým (obr. 142). Květy jsou žluté, mají čtyři korunní cípy a kvetou v dubnu (obr. 143). Plody jsou dvoupouzdré tobolky s okřídlenými semeny uvnitř (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 140: Zlatice prostřední – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 141: Zlatice prostřední – větvíčka, 25. 8. 2022

Obr. 142: Zlatice prostřední – listy, 29. 6. 2022

Obr. 143: Zlatice prostřední – květy, 11. 4. 2022

***Fraxinus excelsior* (jasan ztepilý)**

Lokalizace: 50°12'5.117"N, 15°50'31.159"E

Jasan ztepilý je až 30 m vysoký strom z čeledi olivovníkovité (*Oleaceae*). Přirozeně roste téměř v celé Evropě. V zimě je nápadný černými pupeny (obr. 144). Květy jsou uspořádané do latnatých květenství a objevují se v dubnu na ještě neolistěných větvích (obr. 145). Listy jsou vstřícné, lichozpeřené, složené ze 7–13 zašpičatělých lístků s pilovitým okrajem (obr. 146). Plody jsou křídlaté nažky se semenem uloženým na bázi křídla (obr. 147), (Banfi et Consolinová 2001).

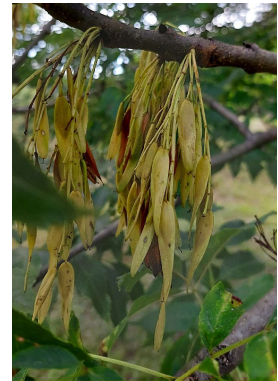
Obr. 144: Jasan ztepilý – černé pupeny, 15. 3. 2022

Obr. 145: Jasan ztepilý – květy, 12. 4. 2023

Obr. 146: Jasan ztepilý – list, 13. 10. 2022

Obr. 147: Jasan ztepilý – plody, 24. 8. 2022

***Ginkgo biloba* (jinan dvoulaločný)**

Lokalizace: 50°11'6.690"N, 15°50'6.612"E

Jinan dvoulaločný je 10–20 m vysoký dvoudomý strom (obr. 148). Patří mezi nahosemenné rostliny do čeledi jinanovité (*Ginkgoaceae*). Pochází z Číny. Do Evropy se dostal v 18. století a stal se oblíbeným parkovým stromem. Listy jsou vějířovité s vidličnatou žilnatinou (obr. 149), na podzim se zbarvují do žluta. Tyčinky jsou v jehnědovitých šišticích, vajíčka většinou po dvou na dlouhé stopce. Semena jsou žlutá a připomínají peckovice. Opadaná semena vydávají nepříjemný zápach, proto se při pěstování doporučuje výsadba samčí rostliny (Spohn et Spohn 2013).

Obr. 148: Jinan dvoulaločný – habitus, 24. 8. 2022

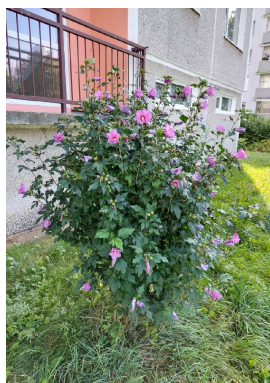

Obr. 149: Jinan dvoulaločný – listy, 24. 8. 2022

***Hibiscus syriacus* (ibišek syrský)**

Lokalizace: 50°11'32.520"N, 15°50'49.826"E

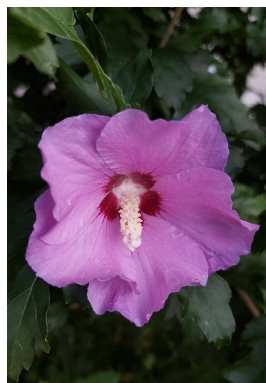
Ibišek syrský je keř z čeledi slézovité (*Malvaceae*), (obr. 150). Pochází z Asie, do Evropy se dostal v 17. století. Dorůstá výšky 1–4 m. Listy jsou trojlaločné, 5–10 cm dlouhé s hrubě zoubkovaným okrajem (obr. 151) Květy jsou pětičetné, fialově až bíle zbarvené s tmavou skvrnou uprostřed (obr. 152). Kveté v srpnu a v září. Plody jsou pětipouzdré chlupaté tobolky (obr. 153), (Bažant et Úradníček 2018).

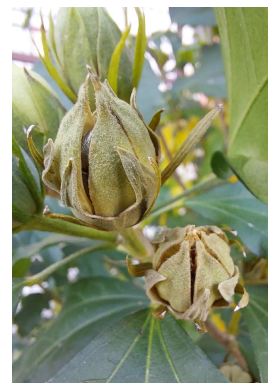
Obr. 150: Ibišek syrský – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 151: Ibišek syrský – list, 24. 8. 2022

Obr. 152: Ibišek syrský – květ, 24. 8. 2022

Obr. 153: Ibišek syrský – plody, 11. 10. 2022

***Hydrangea arborescens* (hortenzie stromkovitá)**

Lokalizace: 50°11'8.736"N, 15°50'9.446"E

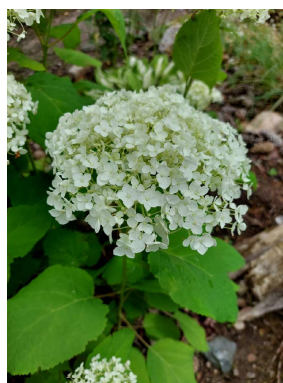
Hortenzie stromkovitá je keř z čeledi hortenziiovité (*Hydrangeaceae*), (obr. 154). Pochází z východní části USA a dorůstá výšky 1–3 m. Listy jsou vstřícné s hrubě pilovitým okrajem, na bázi jsou zaokrouhlené až srdčité a na vrcholu zašpičatělé (obr. 155). Kveté v červenci a srpnu bílými květy uspořádanými do polokulovitých chocholíků (obr. 156). Plody jsou tobolky (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 154: Hortenzie stromkovitá – habitus, 30. 6. 2022

Obr. 155: Hortenzie stromkovitá – list, 30. 6. 2022

Obr. 156: Hortenzie stromkovitá – květenství, 30. 6. 2022

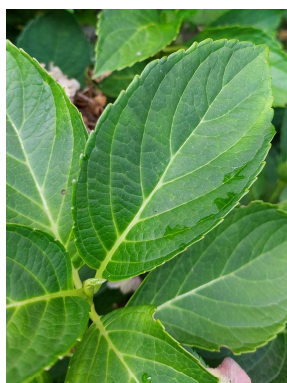
***Hydrangea macrophylla* (hortenzie velkolistá)**

Lokalizace: 50°11'17.676"N, 15°50'23.951"E

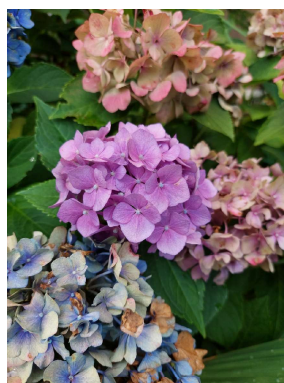
Hortenzie velkolistá je keř z čeledi hortenziovitě (*Hydrangeaceae*), (obr. 157). Pochází z Japonska a dorůstá výšky 1–2 m. Listy jsou vstřícné s hrubě pilovitým okrajem, na bázi jsou zaokrouhlené až zúžené a jsou tlustší než u hortenzie stromkovité (obr. 158). Kvete v červenci až září. Květy jsou uspořádané do polokulovitých chocholíků a mohou být bílé, růžové nebo modré (obr. 159). Na jednom keři mohou být květy různých barev. Barva květu souvisí také s kyselostí půdy a množstvím dostupného hliníku (Spohn 2008).

Obr. 157: Hortenzie velkolistá – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 158: Hortenzie velkolistá – listy, 24. 8. 2022

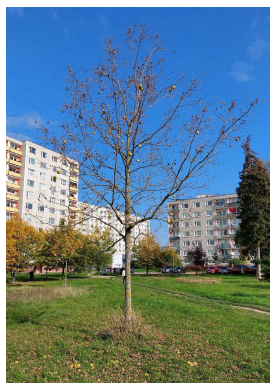

Obr. 159: Hortenzie velkolistá – květenství, 24. 8. 2022

***Juglans nigra* (ořešák černý)**

Lokalizace: 50°11'57.173"N, 15°50'26.862"E

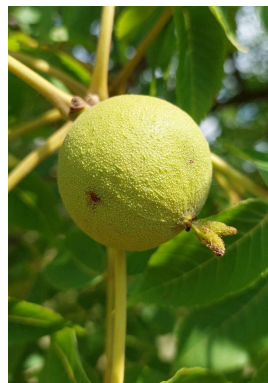
Ořešák černý je až 50 m vysoký strom z čeledi ořešákovité (*Juglandaceae*), (obr. 160). Pochází z východní části USA. Listy má lichozpeřené, až 60 cm dlouhé, složené z 15 až 23 zašpičatělých lístků s pilovitým okrajem (obr. 161). Květy jsou jednopohlavné a kvetou v květnu až červnu. Samčí květy tvoří jehnědy, samičí květy rostou ve skupinkách po 1–3. Plodem je zelená kulatá nepravá peckovice (obr. 162). Skořápka ořechu je načernalá, hluboce brázditá a velmi tvrdá (obr. 163), (Banfi et Consolinová 2001).

Obr. 160: Ořešák černý – habitus, 11. 10. 2022

Obr. 161: Ořešák černý – list, 27. 7. 2022

Obr. 162: Ořešák černý – plod, 27. 7. 2022

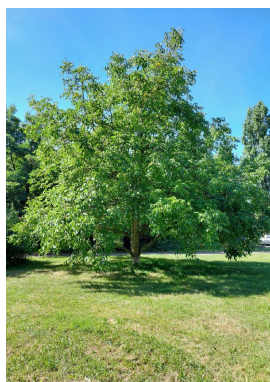

Obr. 163: Ořešák černý – ořech, 12. 10. 2022

***Juglans regia* (ořešák královský)**

Lokalizace: 50°11'57.522"N, 15°50'38.814"E

Ořešák královský je až 25 m vysoký strom z čeledi ořešákovité (*Juglandaceae*), (obr. 164). Pochází z Asie. Listy jsou lichozpeřené, 20–40 cm dlouhé, složené z 5–9 celokrajných lístků (obr. 165). Květy jsou jednopohlavné, samčí v převislých jehnědách, samičí jsou jednotlivě nebo po několika na konci letorostů. Kveté v květnu. Plody jsou elipsoidní až kulovité s dužnatým obalem, který nepravidelně praská a opadává (obr. 166). Skořápka ořechu je světle hnědá (obr. 167), (Koblížek 2006).

Obr. 164: Ořešák královský – habitus, 18. 7. 2022

Obr. 165: Ořešák královský – list, 18. 7. 2022

Obr. 166: Ořešák královský – plod, 18. 7. 2022

Obr. 167: Ořešák královský – ořech, 11. 10. 2022

***Juniperus communis* (jalovec obecný)**

Lokalizace: 50°11'21.929"N, 15°50'27.016"E

Jalovec obecný je dvoudomý keř nebo strom z čeledi cypřišovitě (*Cupressaceae*), (obr. 168). Dorůstá výšky až 12 m a je rozšířen roztroušeně po celé Evropě. Jehlice jsou uspořádané v přeslenu po třech a mají na svrchní straně nápadný bílý proužek průduchů (obr. 169). Šišťice (galbuly) jsou modravě ožíněné a připomínají bobuli (obr. 170), (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 168: Jalovec obecný – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 169: Jalovec obecný – listy, 6. 10. 2022

Obr. 170: Jalovec obecný – šišťice, 6. 10. 2022

***Kerria japonica* (zákula japonská)**

Lokalizace: 50°11'12.618"N, 15°50'16.723"E

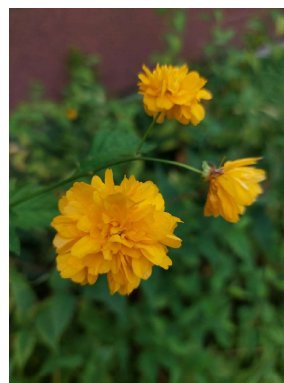
Zákula japonská je 1–3 m vysoký keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 171). Pochází z Číny. Do Evropy byla dovezena v 19. století. Má střídavé ostře zašpičaté listy s dvojité pilovitým okrajem (obr. 172). Kvete v květnu a červnu žlutými květy (obr. 173). Kvetení se občas opakuje i v podzimním období. Původní typ s jednoduchými květy se pěstuje jen zřídka, častěji se pěstuje plnokvětý kultivar (Štursa 2016). Plody jsou hnědočerné nažky, které v našich podmínkách obvykle nedozrávají (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 171: Zákula japonská – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 172: Zákula japonská – listy, 24. 8. 2022

Obr. 173: Zákula japonská – květy, 24. 8. 2022

***Koelreuteria paniculata* (svitel latnatý)**

Lokalizace: 50°11'12.467"N, 15°50'43.625"E

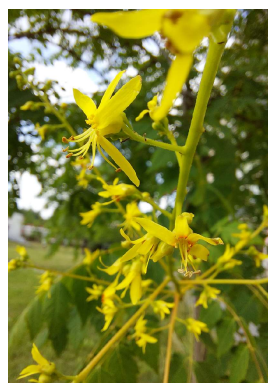
Svitel latnatý je až 10 m vysoký strom z čeledi mýdelníkovité (*Sapindaceae*), (obr. 174). Pochází z Číny, Japonska a Koreje. Má lichozpeřené listy složené ze 7–15 laločnatých lístků (obr. 175). Kvete v létě žlutými květy uspořádanými do až 35 cm dlouhých vzpřímených lat (obr. 176). Plody jsou 4–5 cm dlouhé nafouklé tobolky (obr. 177), (Spohn et Spohn 2013).

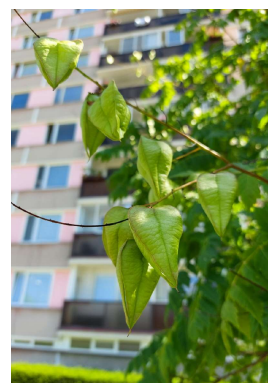
Obr. 174: Svitel latnatý – habitus, 28. 6. 2022

Obr. 175: Svitel latnatý – list, 28. 6. 2022

Obr. 176: Svitel latnatý – květenství, 28. 6. 2022

Obr. 177: Svitel latnatý – plody, 8. 8. 2022

***Ligustrum vulgare* (ptačí zob obecný)**

Lokalizace: 50°11'6.219"N, 15°51'3.310"E

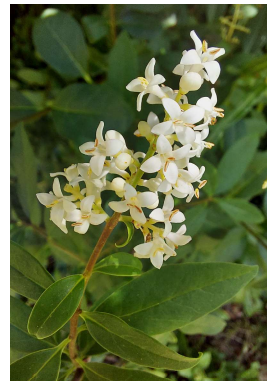
Ptačí zob obecný je až 4 m vysoký keř z čeledi olivovnickovité (*Oleaceae*), (obr. 178). Přirozeně roste téměř v celé Evropě, často se pěstuje jako živý plot. Má vstříčné podlouhle kopinaté listy, které zůstávají na keři i přes zimu nebo opadají jen částečně (obr. 179). Kvete v červnu a červenci drobnými bílými květy uspořádanými do koncových lat (obr. 180). Plody jsou kulaté leskle černé bobule (obr. 181). Plody jsou slabě jedovaté, otrava se projevuje zvracením a průjmem (Novák 2004).

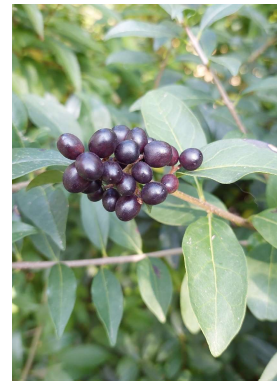
Obr. 178: Ptačí zob obecný – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 179: Ptačí zob obecný – listy, 27. 6. 2022

Obr. 180: Ptačí zob obecný – květenství, 27. 6. 2022

Obr. 181: Ptačí zob obecný – plody, 13. 10. 2022

***Liquidambar styraciflua* (ambroň západní)**

Lokalizace: 50°11'12.555"N, 15°50'52.922"E

Ambroň západní je strom z čeledi altingiovité (*Altingiaceae*), (obr. 182). Pochází z východní části Severní Ameriky, kde dorůstá výšky až 30 m. Listy jsou střídavé s 5–7 ostře špičatými laloky s jemně pilovitým okrajem (obr. 183). Kvete v květnu zelenavě žlutými jednopohlavnými květy uspořádanými do kulovitých hlávek. Plody jsou tobočky s vytrvalými čnělkami, jsou uspořádané do kulovitého plodenství a zůstávají na stromech přes zimu (obr. 184), (Koblížek 2006).

Obr. 182: Ambroň západní – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 183: Ambroň západní – list, 11. 7. 2022

Obr. 184: Ambroň západní – plodenství, 11. 7. 2022

***Lonicera japonica* (zimolez japonský)**

Lokalizace: 50°10'59.209"N, 15°49'56.846"E

Zimolez japonský je ovíjivý nebo poléhavý keř z čeledi zimolezovité (*Caprifoliaceae*), (obr. 185). Pochází z Japonska, Číny a Koreje. Listy jsou celokrajné, 3–8 cm dlouhé. Kvete od června do září silně vonnými květy, které jsou ze začátku bílé a postupně žloutnou (obr. 186). Plody jsou kulovité černé bobule (obr. 187), (Koblížek 2006).

Obr. 185: Zimolez japonský – habitus, 21. 6. 2022

Obr. 186: Zimolez japonský – květy, 10. 6. 2022

Obr. 187: Zimolez japonský – plod, 8. 2. 2023

***Magnolia liliiflora* (šácholan liliokvětý)**

Lokalizace: 50°11'19.904"N, 15°50'23.921"E

Šácholan liliokvětý je keř z čeledi šácholanovité (*Magnoliaceae*), (obr. 188). Pochází z Číny a dorůstá výšky 1–3 m. Listy jsou zašpičatělé, 10–16 cm dlouhé (obr. 189). Kvete v květnu až červnu, zároveň s rašením listů. Květy mají 9 okvětních lístků. Tři vnější okvětní lístky jsou zelenavé a brzy opadávají, ostatní jsou z vnější strany purpurové a uvnitř bílé (obr. 190). Plody jsou měchýřky tvořící podlouhlé souplodí (Koblížek 2006).

Obr. 188: Šácholan liliokvětý – habitus, 19. 5. 2022

Obr. 189: Šácholan liliokvětý – listy, 19. 5. 2022

Obr. 190: Šácholan liliokvětý – květ, 19. 5. 2022

***Magnolia stellata* (šácholan hvězdovitý)**

Lokalizace: 50°11'8.809"N, 15°50'9.095"E

Šácholan hvězdovitý je bohatě větvený keř až nízký strom z čeledi šácholanovité (*Magnoliaceae*), (obr. 191). Pochází z Japonska a dorůstá výšky 2–4 m. Listy jsou obvejčité, 4–10 cm dlouhé (obr. 192). Kvete v březnu až dubnu, před vyrašením listů. Květy jsou bílé s 12–18 úzkými hvězdovitě rozloženými okvětními lístky (obr. 193). Plody jsou měchýřky tvořící kuželovité souplodí (Koblížek 2006).

Obr. 191: Šácholan hvězdovitý – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 192: Šácholan hvězdovitý – listy, 24. 8. 2022

Obr. 193: Šácholan hvězdovitý – květ, 11. 4. 2022

***Mahonia aquifolium* (mahónie cesmínolistá)**

Lokalizace: 50°11'0.667"N, 15°51'2.513"E

Mahónie cesmínolistá je vždyzelený netrnitý keř z čeledi dřišťálovité (*Berberidaceae*), (obr. 194). Pochází ze západní části Severní Ameriky a dorůstá výšky 0,6–2,5 m. Má až 25 cm dlouhé lichozpeřené listy složené z 5–11 ostnitě zubatých lístků (obr. 195). Kvete v dubnu a květnu žlutými květy uspořádanými do vzpřímených hroznů (obr. 196). Plody jsou černomodré sivě ojíněné bobule (obr. 197), (Bažant et Úradníček 2018). Celá rostlina je jedovatá (Novák 2004).

Obr. 194: Mahónie cesmínolistá – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 195: Mahónie cesmínolistá – list, 13. 10. 2022

Obr. 196: Mahónie cesmínolistá – květenství, 11. 4. 2022

Obr. 197: Mahónie cesmínolistá – plody, 8. 8. 2022

***Philadelphus coronarius* (pustoryl věncový)**

Lokalizace: 50°11'1.389"N, 15°50'6.981"E

Pustoryl věncový je až 4 m vysoký keř z čeledi hortenziovitě (*Hydrangeaceae*), (obr. 198). Přirozeně je rozšířen v jižní a jihovýchodní Evropě, na východ až po Kavkaz. Často se mu říká „nepravý jasmín“. Listy jsou až 10 cm dlouhé, vejčité s oddáleně zubatým okrajem (obr. 199). Kvete v květnu a červnu bílými vonnými čtyřčetnými květy (obr. 200). Plody jsou čtyřpouzdré tobolky s drobnými semeny (obr. 201), (Bažant et Úradníček 2018).

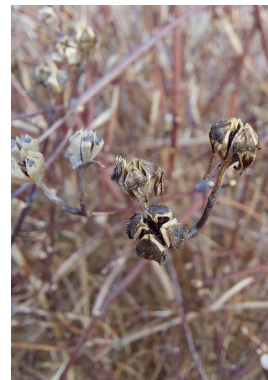
Obr. 198: Pustoryl věncový – habitus, 10. 6. 2022

Obr. 199: Pustoryl věncový – list, 10. 6. 2022

Obr. 200: Pustoryl věncový – květy, 10. 6. 2022

Obr. 201: Pustoryl věncový – plody, 8. 2. 2023

***Picea abies* (smrk ztepilý)**

Lokalizace: 50°11'9.279"N, 15°50'58.851"E

Smrk ztepilý je až 60 m vysoký strom z čeledi borovicovitě (*Pinaceae*), (obr. 202). Je rozšířen v severní, střední a jihovýchodní Evropě. Listy jsou jehlicovité, čtyřhranné a na větvičce nasedají na listové polštářky (obr. 203). Samčí a samičí šištice se objevují od dubna do června. Zralé šišky jsou hnědé, až 16 cm dlouhé, visí směrem dolů a po vypadnutí okřídlených semen opadávají vcelku (obr. 204), (Musil et Hamerník 2007).

Obr. 202: Smrk ztepilý – habitus, 11. 7. 2022

Obr. 203: Smrk ztepilý – detail jehlic, 13. 10. 2022

Obr. 204: Smrk ztepilý – šiška, 9. 10. 2022

***Picea omorika* (smrk omorika)**

Lokalizace: 50°11'3.424"N, 15°49'59.668"E

Smrk omorika je až 30 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 205). Přirozeně roste na hranicích mezi Srbskem a Bosnou a Hercegovinou. Jehlice jsou tupé, zploštělé, nasedají na listové polštářky a ze spodní strany mají dva bílé proužky průduchů (obr. 206). Šišky jsou při dozrání nafialovělé, zralé jsou hnědé a 3–6 cm dlouhé (obr. 207), (Musil et Hamerník 2007).

Obr. 205: Smrk omorika – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 206: Smrk omorika – spodní strana jehlic, 13. 10. 2022

Obr. 207: Smrk omorika – šiška, 13. 10. 2022

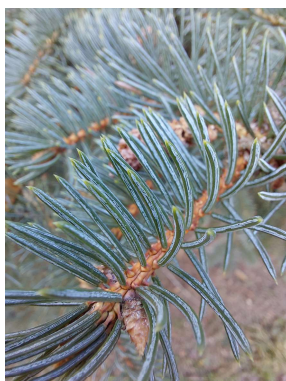
***Picea pungens* (smrk pichlavý)**

Lokalizace: 50°11'3.421"N, 15°50'1.390"E

Smrk pichlavý je až 30 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 208). Pochází ze západní části USA. Jako okrasný strom se často pěstují kultivary se stříbrně zbarvenými jehlicemi. Jehlice nasedají na listové polštářky, jsou čtyřhranné, tuhé a ostře pichlavé (obr. 209). Šišky jsou světle hnědé s tenkými ohebnými rýhovanými a na konci nepravidelně zubatými semennými šupinami (obr. 210), (Musil et Hamerník 2007).

Obr. 208: Smrk pichlavý – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 209: Smrk pichlavý – detail jehlic, 8. 2. 2023

Obr. 210: Smrk pichlavý – šiška, 28. 2. 2023

***Pinus mugo* (borovice kleč)**

Lokalizace: 50°11'14.138"N, 15°50'46.482"E

Borovice kleč je až 2,5 m vysoký keř z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 211). Přirozeně se vyskytuje v horách střední a jihovýchodní Evropy, nad horní hranicí lesa. Jehlice vyrůstají ve svazečku po dvou (obr. 212). Šišky jsou přisedlé nebo kratičce stopkaté, 2–6 cm dlouhé, pravidelné, po dozrání tmavě hnědé s plochými štítky bez hrotů (obr. 213), (Musil et Hamerník 2007).

Obr. 211: Borovice kleč – habitus, 7. 11. 2022

Obr. 212: Borovice kleč – jehlice, 7. 11. 2022

Obr. 213: Borovice kleč – šiška, 7. 11. 2022

***Pinus nigra* (borovice černá)**

Lokalizace: 50°11'49.444"N, 15°50'28.020"E

Borovice černá je až 40 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 214). Přirozeně se vyskytuje v jižní části Evropy. Má černošedou hluboce podélně rozbrázděnou borku. Jehlice jsou 6–18 cm dlouhé a vyrůstají ve svazečcích po dvou (obr. 215). Šišky jsou vejčité, 4–11 cm dlouhé, světle hnědé a opadávají ze stromu třetím rokem (obr. 216), (Štursa 2016).

Obr. 214: Borovice černá – habitus, 14. 2. 2023

Obr. 215: Borovice černá – větvíčka s jehlicemi, 14. 2. 2023

Obr. 216: Borovice černá – šiška, 14. 2. 2023

***Pinus strobus* (borovice vejmutovka)**

Lokalizace: 50°11'1.284"N, 15°49'57.638"E

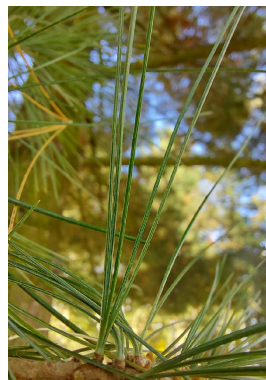
Borovice vejmutovka je až 50 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 217). Pochází z východní části Severní Ameriky. V Evropě se pěstuje od 18. století. Mladé větvičky jsou tenké a ohebné (obr. 218). Jehlice jsou měkké, 6–12 cm dlouhé a vyrůstají ve svazečcích po pěti (obr. 219). Šišky jsou až 15 cm dlouhé, mají válcovitý tvar a rostou na krátkých stopkách (obr. 220), (Štursa 2016).

Obr. 217: Borovice vejmutovka – habitus, 2. 6. 2022

Obr. 218: Borovice vejmutovka – větvíčka, 2. 6. 2022

Obr. 219: Borovice vejmutovka – detail jehlic, 13. 10. 2022

Obr. 220: Borovice vejmutovka – šiška, 9. 10. 2022

***Pinus sylvestris* (borovice lesní)**

Lokalizace: 50°11'33.257"N, 15°50'46.406"E

Borovice lesní je až 40 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 221). Přirozený areál výskytu je téměř v celé Evropě a pokračuje přes Sibiř až do Střední Asie. Jehlice jsou 4–7 cm dlouhé a vyrůstají ve svazečcích po dvou (obr. 222). Šišky jsou krátce stopkaté až přisedlé, dolů skloněné a 3–6 cm dlouhé (obr. 223), (Štursa 2016).

Obr. 221: Borovice lesní – habitus, 15. 3. 2023

Obr. 222: Borovice lesní – jehlice, 11. 10. 2022

Obr. 223: Borovice lesní – šiška, 11. 10. 2022

***Platanus ×hispanica* (platan javorolistý)**

Lokalizace: 50°11'51.369"N, 15°50'31.820"E

Platan javorolistý je až 40 m vysoký strom z čeledi platanovité (*Platanaceae*), (obr. 224). Borka na kmenu se odlupuje ve velkých plátech (obr. 225). Listy jsou střídavé, dlanitě laločnaté se 3–5 laloky (obr. 226). Kvete v květnu drobnými květy uspořádanými do kulovitých hlávek. Plody jsou drobné jednosemenné oříšky uspořádané do kulovitých plodenství (obr. 227). Původ tohoto platanu není zcela jasný. Je považován buď za křížence severoamerického platanu západního (*Platanus occidentalis*) a jihoevropského platanu východního (*Platanus orientalis*), nebo za potomka dávno vyhynulého třetihorního druhu *Platanus aceroides* (Štursa 2016).

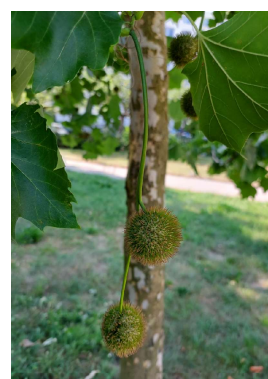
Obr. 224: Platan javorolistý – habitus, 27. 7. 2022

Obr. 225: Platan javorolistý – kmen, 14. 2. 2023

Obr. 226: Platan javorolistý – list, 27. 7. 2022

Obr. 227: Platan javorolistý – plodenství, 27. 7. 2022

***Platyclus orientalis* (zeravec východní)**

Lokalizace: 50°11'10.373"N, 15°49'53.001"E

Zeravec východní je až 20 m vysoký strom nebo keř z čeledi cypřišovitě (*Cupressaceae*), (obr. 228). Pochází z Číny a Koreje, v Evropě se pěstuje od 18. století (Štursa 2016). Má šupinovitě listy se zřetelnou rýhovitou žlázkou (obr. 229). Šišky jsou v mládí dužnaté a modravě ojněné (obr. 230), za zralosti jsou dřevnaté s hákovitě zahnutými šupinami (obr. 231), (Koblížek 2006). Jedná se o jedovatou dřevinu (Frohne et Pfänder 2005).

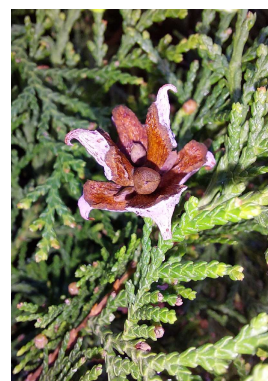
Obr. 228: Zeravec východní – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 229: Zeravec východní – listy, 24. 8. 2022

Obr. 230: Zeravec východní – nezralé šišky, 24. 8. 2022

Obr. 231: Zeravec východní – šiška, 7. 2. 2023

***Populus balsamifera* (topol balzámový)**

Lokalizace: 50°11'12.692"N, 15°50'53.449"E

Topol balzámový je až 30 m vysoký dvoudomý strom z čeledi vrbovitě (*Salicaceae*), (obr. 232). Pochází ze Severní Ameriky. Má velmi lepkavé a silně vonné pupeny (obr. 233). Listy jsou vejčité, až 12 cm dlouhé, se svrchní strany jsou lesklé zelené (obr. 234), ze spodní strany jsou bělavé až nažloutlé. Květy jsou uspořádané do jehnědovitých květenství a kvetou v březnu a v dubnu (obr. 235). Plody jsou tobolky (Koblížek 2006).

Obr. 232: Topol balzámový – habitus, 11. 7. 2022

Obr. 233: Topol balzámový – pupen, 28. 2. 2023

Obr. 234: Topol balzámový – listy, 11. 7. 2022

Obr. 235: Topol balzámový – květenství, 12. 4. 2023

***Populus ×canadensis* (topol kanadský)**

Lokalizace: 50°11'33.407"N, 15°50'47.277"E

Topol kanadský je až 40 m vysoký dvoudomý strom z čeledi vrbovitě (*Salicaceae*), (obr. 236). Jedná se o křížence evropského topolu černého (*Populus nigra*) a severoamerického topolu bavlníkového (*Populus deltoides*). Listy jsou až 12 cm dlouhé, široce trojúhelníkově vejčité, na bázi široce klínovité až uťaté a u řapíku s 1–2 žlázkami (obr. 237). Kvetou v březnu a dubnu, před olistěním. Květy jsou uspořádané do jehnědovitých květenství. Plody jsou tobolky (Koblížek 2006).

Obr. 236: Topol kanadský – habitus, 11. 10. 2022

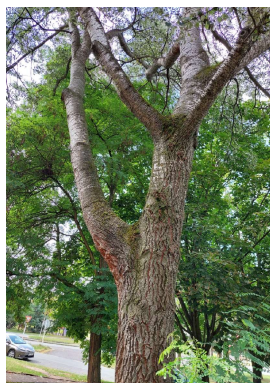

Obr. 237: Topol kanadský – list, 24. 8. 2022

***Populus ×canescens* (topol šedý)**

Lokalizace: 50°11'6.022"N, 15°49'48.974"E

Topol šedý je až 35 m vysoký dvoudomý strom z čeledi vrbovité (*Salicaceae*). Jedná se o původní dřevinu vzniklou přirozeným křížením topolu bílého (*Populus alba*) a topolu osiky (*Populus tremula*) pocházejících z Evropy a Asie. Borka na kmeni je nejdříve hladká, ve stáří odspodu rozpukaná (obr. 238). Listy jsou až 8 cm dlouhé, hrubě zubaté až mělce laločnaté, ze svrchní strany tmavě zelené (obr. 239), na spodní straně tenče šedavě plstnaté (obr. 240). Květy rozkvétají před olistěním a jsou uspořádané do jehněd (obr. 241). Plody jsou tobolky (Koblížek 2006).

Obr. 238: Topol šedý – kmen, 24. 8. 2022

Obr. 239: Topol šedý – listy, 24. 8. 2022

Obr. 240: Topol šedý – spodní strana listu, 24. 8. 2022

Obr. 241: Topol šedý – květenství, 5. 4. 2023

***Populus nigra* (topol černý)**

Lokalizace: 50°11'14.340"N, 15°50'13.927"E

Topol černý je až 40 m vysoký dvoudomý strom z čeledi vrbovité (*Salicaceae*), (obr. 242). Přirozeně se vyskytuje téměř v celé Evropě, také v severozápadní Africe a Malé Asii. Listy jsou až 10 cm dlouhé, na bázi klínovité a bez žlázek (obr. 243). Samčí a samičí jehnědy se objevují v březnu a dubnu před olistěním. Plody jsou tobolky (Koblížek 2006).

Obr. 242: Topol černý – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 243: Topol černý – listy, 24. 8. 2022

***Populus tremula* (topol osika)**

Lokalizace: 50°11'23.156"N, 15°50'48.443"E

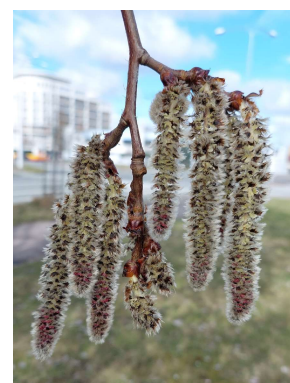
Topol osika je až 35 m vysoký dvoudomý strom z čeledi vrbovité (*Salicaceae*), (obr. 244). Jedná se o eurasijský druh. Listy jsou okrouhlé, hrubě zubaté, až 7 cm dlouhé a mají zploštělý řapík (obr. 245). Kvete v březnu a dubnu, květy jsou uspořádané v až 12 cm dlouhých jehnědách (obr. 246). Plody jsou tobolek (Koblížek 2006).

Obr. 244: Topol osika – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 245: Topol osika – listy, 24. 8. 2022

Obr. 246: Topol osika – květenství, 15. 3. 2023

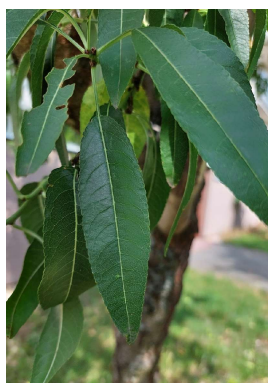
***Prunus dulcis* (mandloň obecná)**

Lokalizace: 50°11'8.086"N, 15°50'3.223"E

Mandloň obecná je až 10 m vysoký strom z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 247). Pochází z oblasti Malé Asie, Íránu a Afghánistánu. Listy jsou až 10 cm dlouhé, kopinaté s pilovitým okrajem (obr. 248). Květy jsou pětičetné, bílé až světle růžové a objevují se v březnu až dubnu, dříve než listy (obr. 249). Plody jsou zploštělé chlupaté peckovice (obr. 250), (Koblížek 2006).

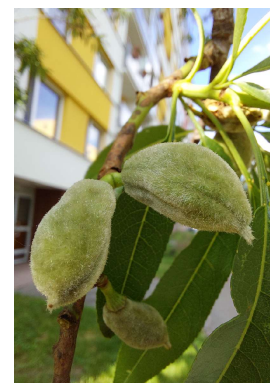
Obr. 247: Mandloň obecná – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 248: Mandloň obecná – listy, 24. 8. 2022

Obr. 249: Mandloň obecná – květy, 11. 4. 2022

Obr. 250: Mandloň obecná – plody, 8. 6. 2022

***Prunus laurocerasus* (bobkovišeň lékařská)**

Lokalizace: 50°11'12.793"N, 15°50'0.420"E

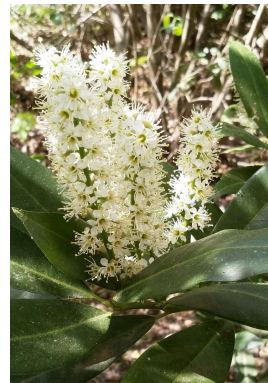
Bobkovišeň lékařská je až 5 m vysoký stálezelený keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 251). Pochází z jihovýchodní Evropy a zasahuje až do severního Íránu. Listy jsou tmavě zelené, lesklé, celokrajné až jemně pilovité a až 15 cm dlouhé (obr. 252). Květy jsou bílé pětičetné, uspořádané v až 15 cm dlouhých vzpřímených hroznech a kvetou v květnu (obr. 253). Plody jsou tmavě červené až černé peckovice (obr. 254). Semena i listy jsou jedovaté (Bažant et Úradníček 2018).

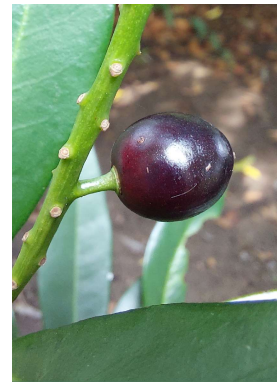
Obr. 251: Bobkovišeň lékařská – habitus, 7. 2. 2023

Obr. 252: Bobkovišeň lékařská – listy, 24. 8. 2022

Obr. 253: Bobkovišeň lékařská – květenství, 16. 5. 2022

Obr. 254: Bobkovišeň lékařská – plod, 24. 8. 2022

***Pseudotsuga menziesii* (douglaska tisolistá)**

Lokalizace: 50°11'31.709"N, 15°50'51.741"E

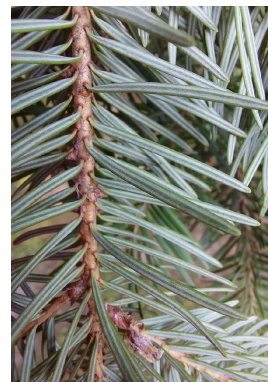
Douglaska tisolistá je až 90 m vysoký strom z čeledi borovicovité (*Pinaceae*), (obr. 255). Pochází ze západní části Severní Ameriky. Jehlice jsou až 3,5 cm dlouhé, ze svrchní strany tmavě zelené (obr. 256), na spodní straně se dvěma zelenavě bílými pruhy průduchů (obr. 257). Báze jehlice se zužuje v tenký řapík. Šišky jsou až 10 cm dlouhé s vyčnívajícími podpůrnými šupinami (obr. 258), (Koblížek 2006).

Obr. 255: Douglaska tisolistá – habitus, 11. 10. 2022

Obr. 256: Douglaska tisolistá – jehlice, 11. 10. 2022

Obr. 257: Douglaska tisolistá – spodní strana jehlic, 11. 10. 2022

Obr. 258: Douglaska tisolistá – šišky, 11. 10. 2022

***Pyracantha coccinea* (hlohyně šarlatová)**

Lokalizace: 50°11'11.499"N, 15°49'59.630"E

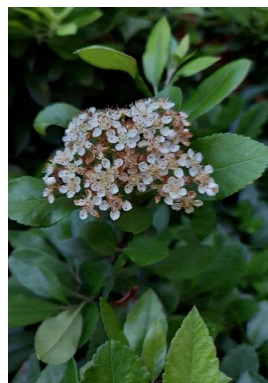
Hlohyně šarlatová je až 4 m vysoký stálezelený trnitý keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 259). Přirozeně se vyskytuje od Itálie po Kavkaz a Malou Asii. Listy jsou až 4 cm dlouhé s jemně zoubkovaným okrajem (obr. 260). Kvete v květnu až červnu bílými pětičetnými květy uspořádanými do chocholíků (obr. 261). Plody jsou drobné červené až oranžové kulovité malvice, které zůstávají na keřích často až do jara (obr. 262), (Štursa 2016).

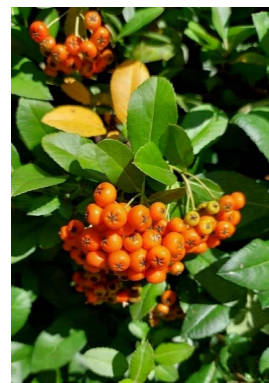
Obr. 259: Hlohyně šarlatová – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 260: Hlohyně šarlatová – listy, 24. 8. 2022

Obr. 261: Hlohyně šarlatová – květenství, 2. 6. 2022

Obr. 262: Hlohyně šarlatová – plody, 8. 8. 2022

***Quercus palustris* (dub bažinný)**

Lokalizace: 50°11'5.243"N, 15°49'57.169"E

Dub bažinný je až 25 m vysoký strom z čeledi bukovité (*Fagaceae*), (obr. 263). Pochází z východní části Severní Ameriky. Listy jsou až 15 cm dlouhé, leskle zelené, na každé straně mají 2–4 téměř vodorovně odstávající hluboce vykrojené laloky (obr. 264). Na podzim se listy zbarvují do červena. Kvete v květnu nenápadnými květy. Plody jsou 1,5 cm dlouhé, téměř přisedlé nažky (žaludy) sedící ve zdřevnatělé číšce, rostou jednotlivě nebo po dvou (Mayer 2006).

Obr. 263: Dub bažinný – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 264: Dub bažinný – listy, 13. 10. 2022

***Quercus petraea* (dub zimní)**

Lokalizace: 50°10'58.605"N, 15°51'4.324"E

Dub zimní je 15–30 m vysoký strom z čeledi bukovité (*Fagaceae*), (obr. 265). Přirozeně se vyskytuje v Evropě včetně oblasti ČR. Listy jsou laločnaté s řapíkem dlouhým 1,2–3 cm (obr. 266). Květy se objevují současně s listy, jsou jednopohlavné, uspořádané v jehnědách. Žaludy jsou přisedlé nebo na krátkých, do 1,5 cm dlouhých, stopkách (obr. 267), (Koblížek 2006).

Obr. 265: Dub zimní – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 266: Dub zimní – listy, 6. 10. 2022

Obr. 267: Dub zimní – plody, 24. 8. 2022

***Quercus robur* (dub letní)**

Lokalizace: 50°11'10.551"N, 15°51'1.039"E

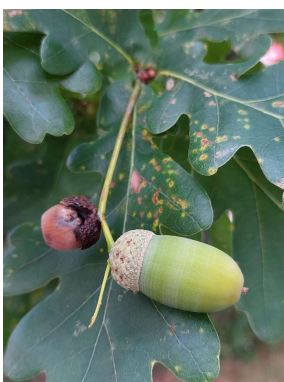
Dub letní je 30–35 m vysoký strom z čeledi bukovité (*Fagaceae*), (obr. 268). Přirozeně se vyskytuje ve většině Evropy včetně oblasti ČR. Listy jsou nepravidelně laločnaté s řapíkem dlouhým jen 2–7 mm (obr. 269). Květy jsou jednopohlavné a objevují se současně s listy. Žaludy rostou na 3–7 cm dlouhých stopkách (obr. 270), (Koblížek 2006).

Obr. 268: Dub letní – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 269: Dub letní – list, 24. 8. 2022

Obr. 270: Dub letní – plod, 24. 8. 2022

***Quercus rubra* (dub červený)**

Lokalizace: 50°11'33.891"N, 15°50'38.836"E

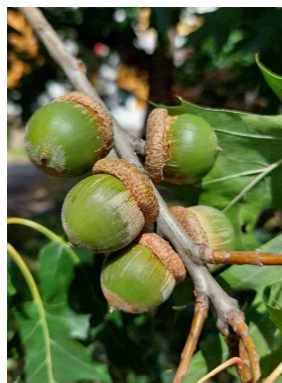
Dub červený je až 25 m vysoký strom z čeledi bukovité (*Fagaceae*), (obr. 271). Pochází z východní části Severní Ameriky. Listy jsou matně zelené, až 22 cm dlouhé se 3–5 páry osinkatě zubatých laloků (obr. 272). Na podzim se zbarvují do oranžové až hnědavě červené barvy. Květy jsou uspořádané do jehnědovitých květenství a objevují se v květnu. Žaludy jsou 1,2–2,5 cm dlouhé a krátce stopkaté (obr. 273), (Koblížek 2006).

Obr. 271: Dub červený – habitus, 20. 10. 2022

Obr. 272: Dub červený – list, 15. 7. 2022

Obr. 273: Dub červený – plody, 8. 8. 2022

***Rhus typhina* (škumpa orobincová)**

Lokalizace: 50°10'58.320"N, 15°49'55.186"E (♀), 50°10'58.675"N, 15°50'0.900"E (♂)

Škumpa orobincová je 2–8 m vysoký dvoudomý strom nebo keř z čeledi ledvinovnickovité (*Anacardiaceae*), (obr. 274). Pochází z východní části Severní Ameriky, v Evropě se pěstuje od 17. století. Listy jsou lichozpeřené, až 50 cm dlouhé, složené z 9–29 kopinatých lístků (obr. 275). Kvete v červnu a červenci jednopohlavnými květy uspořádanými do vzpřímených lat. Samčí květy jsou žlutozelené (obr. 276), samičí červené. Plody jsou drobné chlupaté peckovice tvořící nápadné plodenství (obr. 277). Jedná se o jedovatou rostlinu, u lidí může po dotyku vyvolat alergickou reakci (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 274: Škumpa orobincová – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 275: Škumpa orobincová – list, 10. 6. 2022

Obr. 276: Škumpa orobincová – samčí květenství, 10. 6. 2022

Obr. 277: Škumpa orobincová – plodenství, 24. 8. 2022

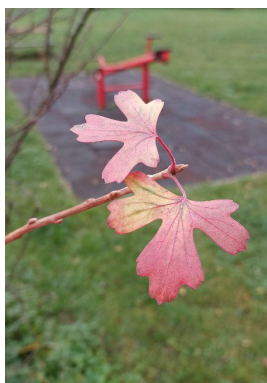
***Ribes aureum* (meruzalka zlatá)**

Lokalizace: 50°11'57.024"N, 15°50'24.329"E

Meruzalka zlatá je 1,5–3 m vysoký keř z čeledi meruzalkovité (*Grossulariaceae*), (obr. 278). Pochází ze západní a střední části Severní Ameriky, do Evropy se dostala v 19. století. Listy jsou 3–5 cm dlouhé a mají většinou tři, někdy pět tupě zakončených laloků. Na podzim se zbarvují do červena (obr. 279). Kvete v dubnu a květnu zlatožlutými květy uspořádanými do 4–6 cm dlouhých převislých hroznů (obr. 280). Plody jsou purpurově hnědé až černé kulovité bobule (obr. 281). Pěstuje se jako okrasný keř. Plody jsou sice jedlé, ale jsou kyselé a natrpklé (Bažant et Úradníček 2018).

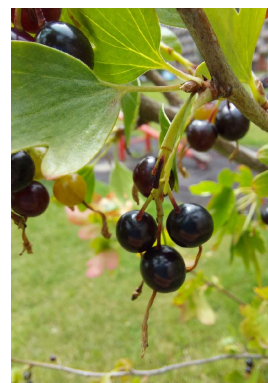
Obr. 278: Meruzalka zlatá – habitus, 8. 7. 2022

Obr. 279: Meruzalka zlatá – listy, 1. 11. 2022

Obr. 280: Meruzalka zlatá – květy, 19. 4. 2023

Obr. 281: Meruzalka zlatá – plody, 8. 7. 2022

***Ribes sanguineum* (meruzalka krvavá)**

Lokalizace: 50°11'26.767"N, 15°50'47.671"E

Meruzalka krvavá je 1,5–3 m vysoký keř z čeledi meruzalkovité (*Grossulariaceae*), (obr. 282). Pochází ze západní části Severní Ameriky. Listy jsou 5–10 cm dlouhé se třemi až pěti tupými laloky a tupě zubatým okrajem (obr. 283). Ze svrchní strany jsou roztroušeně chlupaté, ze spodní strany jsou plstnaté. Květy jsou růžové až červené, uspořádané do převislých hroznů (obr. 284). Rozkvétají v dubnu a květnu. Plody jsou světle ojíňené modročerné bobule (obr. 285), (Bažant et Úradníček 2018).

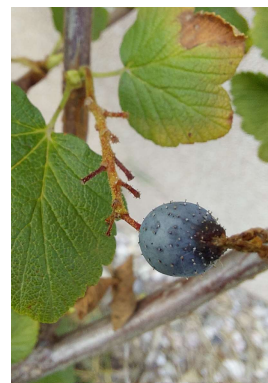
Obr. 282: Meruzalka krvavá – habitus, 11. 4. 2022

Obr. 283: Meruzalka krvavá – listy, 28. 6. 2022

Obr. 284: Meruzalka krvavá – květenství, 11. 4. 2022

Obr. 285: Meruzalka krvavá – plod, 24. 8. 2022

***Robinia pseudoacacia* (trnovník akát)**

Lokalizace: 50°11'11.092"N, 15°50'16.524"E

Trnovník akát je 10–25 m vysoký strom z čeledi bobovité (*Fabaceae*), (obr. 286). Pochází z východní části USA. Má silně trnité letorosty. Listy jsou lichozpeřené, až 30 cm dlouhé, složené ze 7–19 eliptických celokrajných lístků (obr. 287). Kvete v květnu a červnu bílými silně vonnými květy uspořádanými do převislých hroznů (obr. 288). Plody jsou ploché lysé lusky s tmavými semeny (obr. 289). Často je vysazován jako medonosná dřevina (Koblížek 2006). Celá rostlina kromě květů je jedovatá (Novák 2004).

Obr. 286: Trnovník akát – habitus, 26. 5. 2022

Obr. 287: Trnovník akát – list, 8. 8. 2022

Obr. 288: Trnovník akát – květenství, 26. 5. 2022

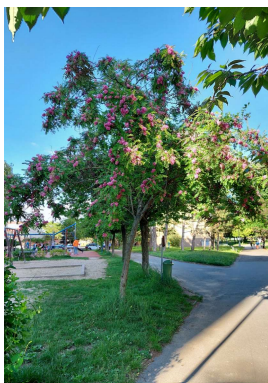

Obr. 289: Trnovník akát – plody, 8. 8. 2022

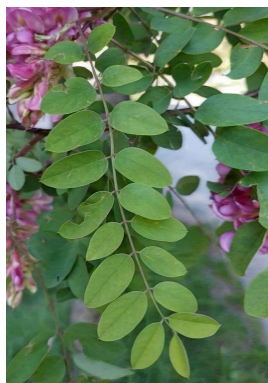
***Robinia viscosa* (trnovník lepkavý)**

Lokalizace: 50°11'7.985"N, 15°50'4.744"E

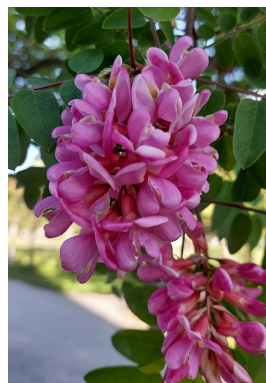
Trnovník lepkavý je 3–12 m vysoký strom z čeledi bobovité (*Fabaceae*), (obr. 290). Pochází z východní části USA. Letorosty má žláznatě lepkavé s tenkými trny. Listy jsou lichozpeřené, až 25 cm dlouhé, složené z úzce vejčitých až eliptických celokrajných lístků (obr. 291). Kvete v květnu a červnu růžovými nevonnými květy uspořádanými do hroznů (obr. 292). Stopky květenství jsou lepkavě žláznaté. Plody jsou lepkavě žláznaté lusky (obr. 293), (Koblížek 2006).

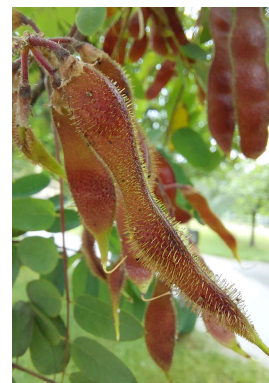
Obr. 290: Trnovník lepkavý – habitus, 26. 5. 2022

Obr. 291: Trnovník lepkavý – list, 26. 5. 2022

Obr. 292: Trnovník lepkavý – květenství, 26. 5. 2022

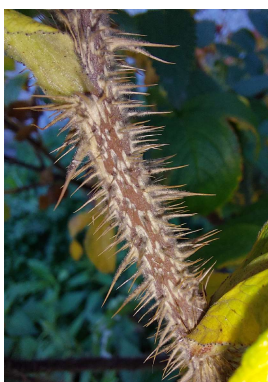

Obr. 293: Trnovník lepkavý – plody, 30. 6. 2022

***Rosa rugosa* (růže svraskalá)**

Lokalizace: 50°10'59.518"N, 15°49'53.813"E

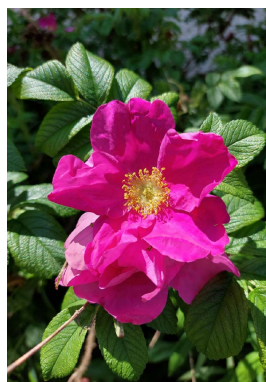
Růže svraskalá je až 2 m vysoký keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*). Na stoncích má velké množství různě dlouhých chlupatých ostnů (obr. 294). Listy jsou lichozpeřené, ze svrchní strany tmavě zelené, lesklé a výrazně svraskalé (obr. 295). Kvete od června do října tmavě růžovými vonnými pětičetnými květy (obr. 296). Šípky mají smáčkle kulovitý tvar, jsou červené a nápadně velké (obr. 297). Pochází z východní Asie. V Evropě se pěstuje od 19. století (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 294: Růže svraskalá – ostny, 13. 10. 2022

Obr. 295: Růže svraskalá – list, 2. 6. 2022

Obr. 296: Růže svraskalá – květ, 2. 6. 2022

Obr. 297: Růže svraskalá – plody, 8. 8. 2022

***Salix caprea* (vrba jíva)**

Lokalizace: 50°11'11.661"N, 15°50'2.065"E

Vrba jíva je dvoudomý strom nebo keř z čeledi vrbovité (*Salicaceae*), (obr. 298). Přirozeně se vyskytuje téměř v celé Eurasii. Dosahuje výšky až 6 m, výjimečně více. Brzy zjara se na ní objevují „kočičky“, to jsou raná stádia vývinu jehnědovitých květenství (obr. 299). Bělavý vzhled „kočičkám“ dodávají listeny chránící květenství před mrazem. Samčí jehnědy jsou žluté s tyčinkami, samičí jehnědy jsou zelenavé s dlouhými čnělkami (obr. 300). Kvete před olistěním. Listy jsou ze svrchní strany tmavě zelené, ze spodní strany jsou šedo-zeleně plstnaté s výraznou žilnatinou (obr. 301). Plody jsou tobolky v klasovitých plodenstvích, semena jsou bíle ochmýřena (Štursa 2016).

Obr. 298: Vrba jíva – habitus, 7. 11. 2022

Obr. 299: Vrba jíva – „kočičky“, 15. 3. 2023

Obr. 300: Vrba jíva – samičí květenství, 5. 4. 2023

Obr. 301: Vrba jíva – listy, 7. 11. 2022

***Sambucus nigra* (bez černý)**

Lokalizace: 50°10'59.663"N, 15°49'53.632"E

Bez černý je až 8 m vysoký keř, zřídka strom z čeledi pižmovkovité (*Adoxaceae*), (obr. 302). Přirozeně roste téměř v celé Evropě. Listy jsou lichozpeřené, složené z 5–7 lístků s pilovitým okrajem (obr. 303). Kvete v květnu až červnu drobnými bílými vonnými květy uspořádanými do velkých plochých květenství (obr. 304). Plody jsou drobné kulovité černofialové peckovice (obr. 305). Je to léčivá a medonosná dřevina. Květy a plody se využívají i k výrobě pokrmů. Listy jsou jedovaté (Úradníček et al. 2009). Byly zaznamenány i otravy kůrou a požitím většího množství syrových plodů (Novák 2004).

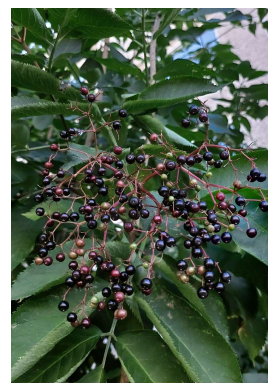
Obr. 302: Bez černý – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 303: Bez černý – list, 6. 10. 2022

Obr. 304: Bez černý – květenství, 2. 6. 2022

Obr. 305: Bez černý – plodenství, 8. 8. 2022

***Sophora japonica* (jerlín japonský)**

Lokalizace: 50°11'16.018"N, 15°50'43.812"E

Jerlín japonský je 12–25 m vysoký strom z čeledi bobovité (*Fabaceae*), (obr. 306). Pochází z Číny a Koreje. Listy jsou lichozpeřené, složené ze 7–17 celokrajných lístků (obr. 307). Kvete až v srpnu a v září. Květy jsou žlutobílé, uspořádané do latnatých květenství (obr. 308). Plody jsou stopkaté lusky zaškrcované mezi semeny (obr. 309). Je to jedovatá dřevina (Větvička 2005).

Obr. 306: Jerlín japonský – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 307: Jerlín japonský – list, 11. 7. 2022

Obr. 308: Jerlín japonský – květenství, 8. 8. 2022

Obr. 309: Jerlín japonský – plody, 6. 10. 2022

***Sorbus aria* (jeřáb muk)**

Lokalizace: 50°11'17.048"N, 15°50'19.762"E

Jeřáb muk je 6–12 m vysoký strom nebo keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 310). Přirozeně roste ostrůvkovitě v západní, střední, jižní a jihovýchodní Evropě. Listy jsou jednoduché, až 12 cm dlouhé, s nepravidelně pilovitým okrajem. Spodní strana listu je bíle plstnatá. Kveté v květnu a červnu žlutobílými květy uspořádanými do chocholičnatých lat (obr. 311). Plody jsou drobné červené malvice (obr. 312), (Úradníček et al. 2009).

Obr. 310: Jeřáb muk – habitus, 16. 5. 2022

Obr. 311: Jeřáb muk – květenství, 16. 5. 2022

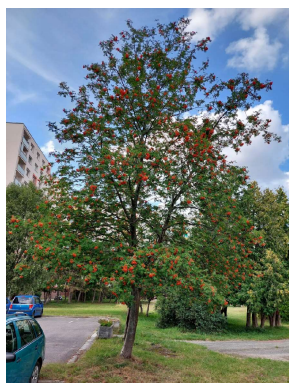

Obr. 312: Jeřáb muk – listy a plody, 6. 10. 2022

***Sorbus aucuparia* (jeřáb ptačí)**

Lokalizace: 50°11'54.853"N, 15°50'24.429"E

Jeřáb ptačí je 10–15 m vysoký strom z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 313). Přirozeně roste téměř v celé Evropě, kromě její nejjižnější části. Listy jsou lichozpeřené, složené z podlouhle kopinatých lístků s pilovitým okrajem (obr. 314). Kveté od května do června bílými květy uspořádanými v plochých chocholičnatých latách. Plody jsou drobné kulovité oranžovočervené trpké malvice (obr. 315), (Úradníček et al. 2009).

Obr. 313: Jeřáb ptačí – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 314: Jeřáb ptačí – list, 24. 8. 2022

Obr. 315: Jeřáb ptačí – plodenství, 27. 7. 2022

***Sorbus intermedia* (jeřáb prostřední)**

Lokalizace: 50°11'0.408"N, 15°50'6.646"E

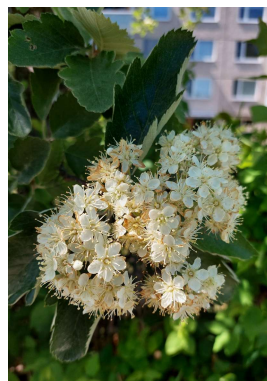
Jeřáb prostřední je 5–15 m vysoký strom z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 316). Přirozeně roste ve Skandinávii a Pobaltí. Ve střední Evropě se často pěstuje v parcích a na ulicích, často zplaňuje. Listy jsou až 10 cm dlouhé, laločnaté (obr. 317) a na spodní straně jsou šedavě plstnaté. Kvete v květnu bílými květy uspořádanými v chocholičnatých latách (obr. 318). Plody jsou oranžovočervené malvice (obr. 319), (Spohn et Spohn 2013).

Obr. 316: Jeřáb prostřední – habitus, 19. 5. 2022

Obr. 317: Jeřáb prostřední – list, 6. 10. 2022

Obr. 318: Jeřáb prostřední – květenství, 19. 5. 2022

Obr. 319: Jeřáb prostřední – plody, 6. 10. 2022

***Spiraea ×billardii* (tavolník Billardův)**

Lokalizace: 50°11'8.550"N, 15°50'43.372"E

Tavolník Billardův je 1,5–2 m vysoký keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 320). Byl vyšlechtěn v 19. století ve Francii. Jedná se o křížence tavolníku Douglasova (*Spiraea douglasii*) a tavolníku vrbolistého (*Spiraea salicifolia*). Listy jsou kopinaté, 5–10 cm dlouhé a téměř k bázi pilovité (obr. 321). Kvete od června do srpna. Květy jsou sytě růžové, mají vyniklé tyčinky a jsou uspořádané do úzce kuželovitých 10–20 cm dlouhých lat (obr. 322). Plody jsou drobné měchýřky (obr. 323), (Koblížek 2006).

Obr. 320: Tavolník Billardův – habitus, 28. 6. 2022

Obr. 321: Tavolník Billardův – listy, 8. 8. 2022

Obr. 322: Tavolník Billardův – květenství, 28. 6. 2022

Obr. 323: Tavolník Billardův – plody, 8. 2. 2023

***Spiraea japonica* (tavolník japonský)**

Lokalizace: 50°11'50.155"N, 15°50'28.886"E

Tavolník japonský je keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 324). Pochází z Japonska. Dorůstá výšky 0,8–1,5 m. Listy jsou 2–8 cm dlouhé, kopinaté s pilovitým okrajem (obr. 325). Květy jsou světle růžové až karmínové, mají nápadně dlouhé tyčinky, jsou uspořádané do plochých chocholičnatých lat a kvetou od června do srpna (obr. 326). Pěstují se i kultivary s bílými květy. Plody jsou měchýřky (obr. 327), (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 324: Tavolník japonský – habitus, 8. 7. 2022

Obr. 325: Tavolník japonský – list, 8. 7. 2022

Obr. 326: Tavolník japonský – květenství, 8. 7. 2022

Obr. 327: Tavolník japonský – plody, 14. 2. 2023

***Spiraea xvanhouttei* (tavolník van Houtteův)**

Lokalizace: 50°11'11.988"N, 15°50'18.046"E

Tavolník van Houtteův je až 2 m vysoký keř z čeledi růžovité (*Rosaceae*), (obr. 328). Byl vyšlechtěn v 19. století ve Francii. Jedná se o křížence tavolníku kantonského (*Spiraea cantoniensis*) a tavolníku trojlaločného (*Spiraea trilobata*) pocházejících z Asie. Listy jsou široce vejčité, v horní části čepele nepravidelně pilovité (obr. 329). Spodní strana listu je šedozelená. Květy jsou bílé, pětičetné, uspořádané do chocholičnatých květenství (obr. 330). Kvetou v květnu, hned po vyrašení listů. Plody jsou červenohnědé měchýřky (Štursa 2016).

Obr. 328: Tavolník van Houtteův – habitus, 16. 5. 2022

Obr. 329: Tavolník van Houtteův – listy, 16. 5. 2022

Obr. 330: Tavolník van Houtteův – květenství, 16. 5. 2022

***Staphylea pinnata* (klokoč zpeřený)**

Lokalizace: 50°11'12.440"N, 15°50'44.052"E

Klokoč zpeřený je až 5 m vysoký keř z čeledi klokočovitě (*Staphyleaceae*), (obr. 331). Přirozeně roste ve střední a jihozápadní Evropě, zasahuje až do Malé Asie. Listy jsou lichozpeřené, složené z 5–10 zašpičatělých ostře pilovitých přisedlých lístků (obr. 332). Kvete v květnu až červnu bílými květy uspořádanými v převislých latách (obr. 333). Plody jsou nafouklé blanité tobolky s tvrdými kulovitými žlutohnědými semeny (obr. 334), (Úradníček et al. 2009).

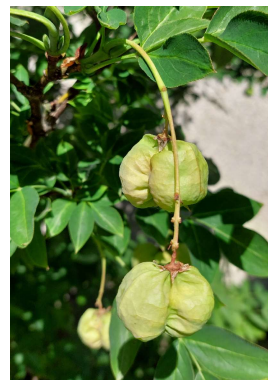
Obr. 331: Klokoč zpeřený – habitus, 6. 10. 2022

Obr. 332: Klokoč zpeřený – list, 6. 10. 2022

Obr. 333: Klokoč zpeřený – květenství, 25. 4. 2023

Obr. 334: Klokoč zpeřený – plody, 21. 6. 2022

***Symphoricarpos albus* (pámelník bílý)**

Lokalizace: 50°11'19.990"N, 15°50'52.046"E

Pámelník bílý je až 2,5 m vysoký keř z čeledi zimolezovitě (*Caprifoliaceae*), (obr. 335). Pochází ze Severní Ameriky, v Evropě se pěstuje od 19. století. Listy jsou 2–6 cm dlouhé, podlouhle vejčité až okrouhlé, celokrajné (obr. 336), některé listy jsou laločnaté. Květy jsou růžové, zvonkovité a 5–7 mm dlouhé, kvetou od června do srpna (obr. 337). Plody jsou bílé kulovité bobule (obr. 338). Plody jsou oblíbenou potravou ptáků, pro člověka jsou však jedovaté (Bažant et Úradníček 2018).

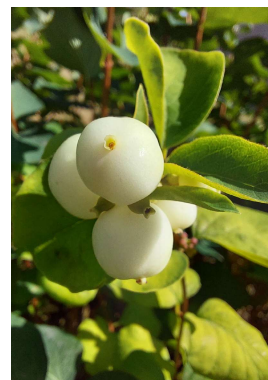
Obr. 335: Pámelník bílý – habitus, 21. 6. 2022

Obr. 336: Pámelník bílý – listy, 8. 8. 2022

Obr. 337: Pámelník bílý – květy, 21. 6. 2022

Obr. 338: Pámelník bílý – plody, 8. 8. 2022

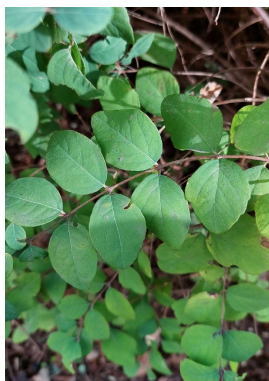
***Symphoricarpos orbiculatus* (pámelník červenoplodý)**

Lokalizace: 50°11'52.098"N, 15°50'27.796"E

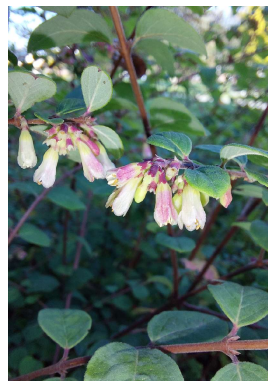
Pámelník červenoplodý je až 2 m vysoký keř z čeledi zimolezovitě (*Caprifoliaceae*), (obr. 339). Pochází z východní a střední části USA, do Evropy se dostal v roce 1727. Listy jsou vejčité až oválné, celokrajné a 2–4 cm dlouhé (obr. 340). Kvete v červenci a srpnu zvonkovitými žlutavě bílými až růžovými květy (obr. 341). Plody jsou 6–8 mm velké purpurově červené bobule (obr. 342), (Bažant et Úradníček 2018).

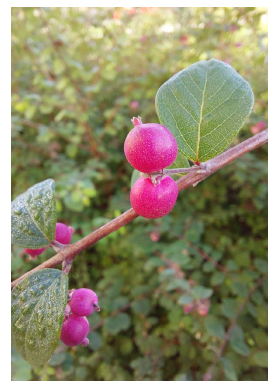
Obr. 339: Pámelník červenoplodý – habitus, 13. 10. 2022

Obr. 340: Pámelník červenoplodý – listy, 20. 10. 2022

Obr. 341: Pámelník červenoplodý – květy, 13. 10. 2022

Obr. 342: Pámelník červenoplodý – plody, 8. 11. 2022

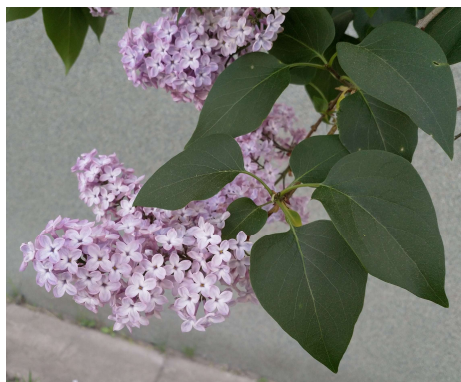
***Syringa vulgaris* (šeřík obecný)**

Lokalizace: 50°11'20.492"N, 15°50'24.222"E

Šeřík obecný je 2–7 m vysoký keř nebo strom z čeledi olivovníkovité (*Oleaceae*), (obr. 343). Pochází z jihovýchodní Evropy. Listy jsou celokrajné, až 12 cm dlouhé, široce vejčité s široce klínovitou až srdčitou bází. Kvete v květnu světle až tmavě fialovými nebo bílými vonnými květy uspořádanými do kuželovitých lat (obr. 344). Plodem je smáčklá tobolka, která se otevírá dvěma chlopněmi (obr. 345), (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 343: Šeřík obecný – habitus, 16. 5. 2022

Obr. 344: Šeřík obecný – listy a květenství, 16. 5. 2022

Obr. 345: Šeřík obecný – plody, 13. 10. 2022

***Tamarix parviflora* (tamaryšek malokvětý)**

Lokalizace: 50°11'7.639"N, 15°49'58.608"E

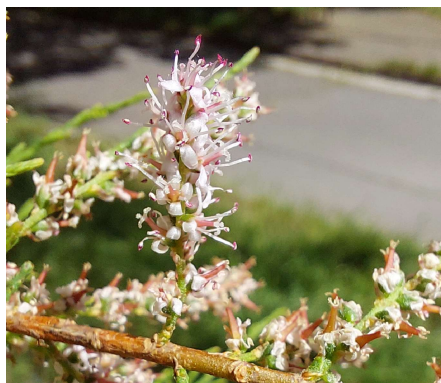
Tamaryšek malokvětý je 2–5 m vysoký keř z čeledi tamaryškovité (*Tamaricaceae*), (obr. 346). Pochází z jihovýchodní Evropy. Listy jsou špičaté šupinovitě, dlouhé jen 2–4 mm (obr. 347), na podzim opadávají i s postranními krátkými letorosty. Kveté v květnu drobnými růžovými čtyřčetnými květy uspořádanými do hroznů (obr. 348). Plody jsou kuželovité tobolky, (Bažant et Úradníček 2018).

Obr. 346: Tamaryšek malokvětý – habitus, 19. 5. 2022

Obr. 347: Tamaryšek malokvětý – listy, 24. 8. 2022

Obr. 348: Tamaryšek malokvětý – květy, 19. 5. 2022

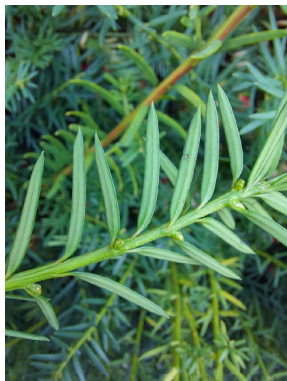
***Taxus baccata* (tis červený)**

Lokalizace: 50°11'50.674"N, 15°50'37.619"E

Tis červený je stálezelený keř nebo až 20 m vysoký strom z čeledi tisovitě (*Taxaceae*), (obr. 349). Přirozeně roste téměř v celé Evropě. Jehlice jsou ploché, ze svrchní strany tmavě zelené, ze spodní strany žlutozelené (obr. 350). Jedná se o dvoudomou rostlinu. Samčí i samičí šištice jsou drobné a zakládají se na spodní straně loňských větviček. Semena jsou tmavě hnědá a jsou obalena červeným sladkým nepravým míškem (obr. 351). Celá rostlina kromě červeného míšku je jedovatá (Úradníček et al. 2009).

Obr. 349: Tis červený – habitus, 25. 10. 2022

Obr. 350: Tis červený – spodní strana listů, 25. 10. 2022

Obr. 351: Tis červený – semena, 25. 10. 2022

***Thuja occidentalis* (zerav západní)**

Lokalizace: 50°11'5.846"N, 15°50'47.333"E

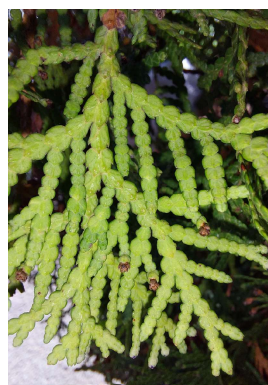
Zerav západní je strom z čeledi cypřišovité (*Cupressaceae*). Přirozeně roste v lesích severovýchodní části Severní Ameriky. Do Evropy se dostal už v 16. století, často se vysazuje v parcích, na zahradách a hřbitovech. Má úzce kuželovitou korunu a dorůstá výšky až 20 m (obr. 352). Listy jsou šupinovité, asi 2,5 cm dlouhé, ze svrchní strany tmavě zelené (obr. 353), ze spodní strany světlejší a bez bílé kresby (obr. 354). Šišky jsou vzpřímené, asi 8 mm dlouhé, složené z 8–10 střechovitě se překrývajících šupin (obr. 355), (Štursa 2016). Všechny části rostliny jsou jedovaté (Novák 2004).

Obr. 352: Zerav západní – habitus, 24. 10. 2022

Obr. 353: Zerav západní – svrchní strana listů, 13. 10. 2022

Obr. 354: Zerav západní – spodní strana listů, 13. 10. 2022

Obr. 355: Zerav západní – šišky, 13. 10. 2022

***Thujopsis dolabrata* (zeravinec japonský)**

Lokalizace: 50°11'8.190"N, 15°50'44.476"E

Zeravinec japonský je až 15 m vysoký strom nebo keř z čeledi cypřišovité (*Cupressaceae*), (obr. 356). Pochází z Japonska. Větvičky jsou silně zploštělé. Šupinovité listy jsou ze svrchní strany lesklé tmavě zelené (obr. 357), na spodní straně mají nápadnou velmi výraznou širokou bílou kresbu (obr. 358). Šišky jsou 1,2–1,8 cm dlouhé, složené z dřevnatých šupin s hákovitým přívěskem (Koblížek 2006).

Obr. 356: Zeravinec japonský – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 357: Zeravinec japonský – svrchní strana listů, 24. 8. 2022

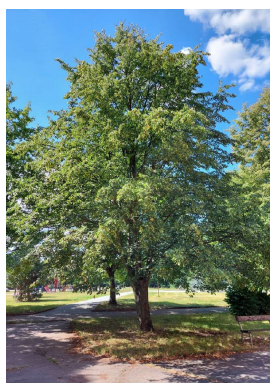

Obr. 358: Zeravinec japonský – spodní strana listů, 24. 8. 2022

***Tilia cordata* (lípa srdčitá)**

Lokalizace: 50°11'21.451"N, 15°50'43.181"E

Lípa srdčitá je až 30 m vysoký strom z čeledi slézovité (*Malvaceae*), (obr. 359). Přirozeně roste téměř v celé Evropě. Má 4–8 cm dlouhé asymetrické srdčité listy, ze svrchní strany jsou leskle zelené (obr. 360), ze spodní strany šedozelené s rezavými chomáčky chloupků v paždí žilek. Kvete v červnu až červenci. Květenství je složeno z 5–11 květů a na květní stopce je velký vytrvalý podpurný listen (obr. 361). Plody jsou drobné tenkostěnné oříšky bez žeber (obr. 362), (Úradníček et al. 2009).

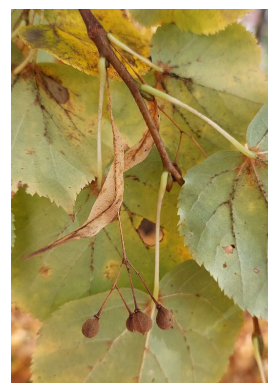
Obr. 359: Lípa srdčitá – habitus, 8. 8. 2022

Obr. 360: Lípa srdčitá – listy, 21. 6. 2022

Obr. 361: Lípa srdčitá – květenství, 21. 6. 2022

Obr. 362: Lípa srdčitá – plodenství, 24. 10. 2022

***Tilia platyphyllos* (lípa velkolistá)**

Lokalizace: 50°10'59.479"N, 15°51'5.500"E

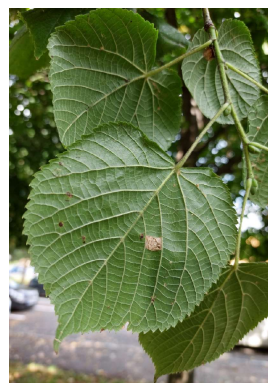
Lípa velkolistá je i více než 30 m vysoký strom z čeledi slézovité (*Malvaceae*), (obr. 363). Přirozeně roste v západní, střední a jihovýchodní Evropě. Listy jsou 7–12 cm dlouhé, asymetricky srdčité, na svrchní straně matně zelené (obr. 364), na spodní straně světle zelené a po celé ploše roztroušeně chlupaté (obr. 365). Květenství je tvořeno 2–5 květy, rozkvétá o dva týdny dříve než lípa srdčitá. Plody jsou tvrdé žebernaté oříšky (obr. 366), (Úradníček et al. 2009).

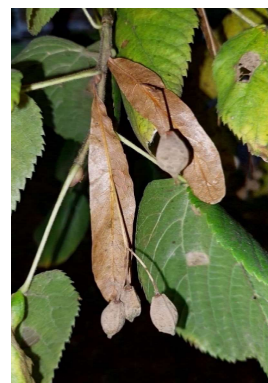
Obr. 363: Lípa velkolistá – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 364: Lípa velkolistá – svrchní strana listu, 24. 8. 2022

Obr. 365: Lípa velkolistá – spodní strana listu, 24. 8. 2022

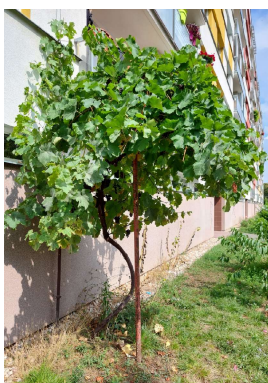

Obr. 366: Lípa velkolistá – plodenství, 24. 10. 2022

***Vitis vinifera* (réva vinná)**

Lokalizace: 50°11'8.321"N, 15°50'3.686"E

Réva vinná je dřevnatá opadavá liána z čeledi révovité (*Vitaceae*), (obr. 367). Dorůstá výšky až 30 m, ve vinicích má kmen nižší, jen 0,5–3 m. Pochází pravděpodobně ze Středozeší, Blízkého Východu a Střední Asie. Listy jsou dlouze řapíkaté, 7–15 cm široké a mají tři až pět laloků (obr. 368). Kvetे v květnu a červnu žlutozelenými květy uspořádanými v bohatých latách (obr. 369). Plody jsou bobule, které mohou mít zelenou, žlutou, červenou až modrofialovou barvu (obr. 370), (Koblížek 2006).

Obr. 367: Réva vinná – habitus, 24. 8. 2022

Obr. 368: Réva vinná – list, 8. 6. 2022

Obr. 369: Réva vinná – květenství, 8. 6. 2022

Obr. 370: Réva vinná – plodenství, 24. 8. 2022

4 Diskuse

V rámci diplomové práce bylo sídliště na Moravském Předměstí v Hradci Králové rozděleno na tři části – jihozápadní část o rozloze 0,27 km², jihovýchodní část o rozloze 0,25 km² a severní část o rozloze 0,38 km². V rámci celého sídliště bylo zaznamenáno celkem 172 taxonů dřevin, z toho 82 taxonů bylo zaznamenáno ve všech třech částech sídliště. V jihozápadní části sídliště bylo zaznamenáno celkem 130 taxonů dřevin, v jihovýchodní části 118 taxonů a v severní části 123 taxonů.

Mezi nejčastěji pěstovanými taxony stromů nebyl v jednotlivých částech sídliště zaznamenán výrazný rozdíl. Nejčastěji se vyskytujícím druhem stromu v jihozápadní, jihovýchodní i severní části sídliště je borovice černá (*Pinus nigra*). Druhým nejčastěji vysazovaným stromem ve všech třech částech sídliště je javor mlč (*Acer platanoides*).

Porovnání druhového složení dřevin sídlišť na Moravském Předměstí a na Slezském Předměstí

Ve své bakalářské práci (Šebková 2021) jsem zaznamenala autochtonní a allochtonní taxony dřevin rostoucí na sídlišti na Slezském Předměstí v Hradci Králové v období od května do října roku 2020. Na území o rozloze 0,3 km² jsem na Slezském Předměstí zaznamenala celkem 155 taxonů dřevin. Na Moravském Předměstí jsem v rámci diplomové práce prošla území o rozloze 0,9 km² a zaznamenala jsem na něm 172 taxonů dřevin, z toho 120 taxonů jsem zaznamenala jak na sídlišti na Slezském Předměstí, tak na sídlišti na Moravském Předměstí.

Na obou sídlištích jsem našla více allochtonních taxonů dřevin než taxonů autochtonních. Z celkového počtu 155 taxonů dřevin zaznamenaných na Slezském Předměstí bylo 47 taxonů autochtonních, tj. 30 %. Na Moravském Předměstí je autochtonních taxonů 41 ze 172, tj. 24 %. Z allochtonních druhů dřevin jsou na obou sídlištích nejvíce zastoupeny druhy pocházející z Asie.

Na sledovaném území Slezského i Moravského Předměstí jsem u dřevin vyskytujících se ve formě stromu zaznamenávala přesný počet jedinců. Na sídlišti na Slezském Předměstí jsem zaznamenala 2124 jedinců stromů, z toho 1304 jedinců, tj. 61 %, bylo autochtonních. Na sídlišti na Moravském Předměstí jsem našla 5656 jedinců stromů, z toho původních jedinců je 2370, tj. 42 %.

Nejčastěji zastoupeným druhem stromu na sídlišti na Slezském Předměstí byla bříza bělokorá (*Betula pendula*), která se na sledovaném území vyskytovala v počtu 252 jedinců.

Na sídlišti na Moravském Předměstí se z taxonů stromů nejčastěji vyskytuje borovice černá (*Pinus nigra*), a to v počtu 1170 jedinců.

Porovnání druhového složení s jinými lokalitami v Hradci Králové

Přehledy taxonů dřevin rostoucích v různých částech Hradce Králové jsou dostupné v práci Rejmánka (1969), v zápisech z dendrologických exkurzí uspořádaných Českou botanickou společností (Blahník 2005, 2006), v bakalářských pracích (Cupalová 2019, Chladová 2021, Šebková 2021) a v diplomové práci (Sehnoutková 2018).

Rejmánek (1969) ve své práci upozorňuje na některé zajímavější dřeviny rostoucí převážně v městských parcích nebo ulicích v centru Hradce Králové. Dohromady se zmiňuje o 93 druzích dřevin. Z přehledu 93 druhů dřevin zaznamenaných Rejmánkem (1969) jsem na sídlišti na Moravském Předměstí zaznamenala výskyt 58 druhů.

V letech 2004 a 2005 byly východočeskou pobočkou České botanické společnosti uspořádány dendrologické exkurze vedené Zdeňkem Blahníkem (Blahník 2005, 2006). Během těchto exkurzí byly navštíveny Žižkovy sady, Jiráskovy sady, park u střední zdravotnické školy, Šimkovy sady a demonstrovány byly i dřeviny rostoucí na plochách s městskou zelení v ulicích na trase exkurze. Během těchto exkurzí bylo demonstrováno celkem 146 druhů dřevin. Blahník (2005) uvádí, že seznamy dřevin demonstrováných při exkurzi představují zřejmě větší část z celkového počtu taxonů dřevin pěstovaných v Hradci Králové a že nejvzácněji pěstované taxony jsou většinou jen za ploty na soukromých zahradách. Z celkového počtu 146 druhů dřevin demonstrováných Blahníkem (2005, 2006) jsem na sídlišti na Moravském Předměstí zaznamenala 97 druhů.

Sehnoutková (2018) se ve své diplomové práci zabývala diverzitou autochtonních a allochtonních druhů stromů v Hradci Králové. Na vybraných lokalitách v Hradci Králové, především v městských parcích, zaznamenala výskyt 87 taxonů stromů, z toho 14 % taxonů bylo z hlediska ČR autochtonních. Na sídlišti na Moravském Předměstí jsem zaznamenala 98 taxonů stromů, z toho původních taxonů je 31 %. Z 87 taxonů stromů zaznamenaných Sehnoutkovou (2018) jsem na sídlišti na Moravském Předměstí zaznamenala 47 taxonů.

Cupalová (2019) se ve své bakalářské práci zabývala diverzitou autochtonních a allochtonních druhů keřů v Hradci Králové, zejména v městských parcích. Zaznamenala celkem 97 taxonů keřů, z nichž 18 % bylo autochtonních. Na sídlišti na Moravském Předměstí jsem zaznamenala 79 taxonů keřů, z toho 16 % taxonů je autochtonních. Deset taxonů dřevin, které Cupalová (2019) zaznamenala ve formě keře, jsem na Moravském

Předměstí zaznamenala jen ve formě stromu. Z 97 taxonů dřevin zaznamenaných Cupalovou jsem na Moravském Předměstí zaznamenala 60 taxonů.

Chladová (2021) ve své bakalářské práci zaznamenávala autochtonní a allochtonní druhy dřevin rostoucí v areálu Fakultní nemocnice v Hradci Králové. Celkem zaznamenala 117 taxonů dřevin, z nichž 23 % taxonů je původních. Na sídlišti na Moravském Předměstí jsem zaznamenala celkem 172 taxonů dřevin, z nichž 24 % je původních.

Mezi taxony dřevin, které se vyskytují na sídlišti na Moravském Předměstí, ale v jiných částech Hradce Králové jejich výskyt zaznamenan není (Rejmánek 1969, Blahník 2005, Blahník 2006, Sehnoutková 2018, Cupalová 2019, Chladová 2021, Šebková 2021), patří například javor tatarský (*Acer tataricum*), borovice zobanitá (*Pinus uncinata*), mandloň obecná (*Prunus dulcis*), ořechokřídlec šedý (*Caryopteris incana*), zimolez japonský (*Lonicera japonica*), meruzalka zlatá (*Ribes aureum*) a klokoč zpeřený (*Staphylea pinnata*).

Porovnání s mapou zeleně Hradce Králové

Mapa zeleně Hradce Králové zobrazuje informace z pasportu zeleně. Jsou v ní zakresleny trávníky, stromy, keře, záhony a technické prvky v plochách zeleně, jako jsou dětská hřiště, kašny a lavičky. Jednotlivým stromům je v mapě přiřazeno pořadové číslo a jméno taxonu. Dále se dá u každého stromu v mapě zobrazit obvod kmene, šířka koruny a analýza rizik stromů. Keře na rozdíl od stromů nemají v mapě přiřazeno pořadové číslo ani jméno taxonu. O keřích se dá z mapy zjistit pouze to, zda se jedná o keř listnatý nebo jehličnatý a jestli roste jako solitéra nebo je zapojený ve skupině keřů. Mapa zeleně zahrnuje městskou zeleň v celém Hradci Králové a je veřejně přístupná v mapovém portálu na webu města Hradec Králové (<https://geoportal.mmhk.cz/mapa/pasport-zelene>). Jedná se o mapu, která je průběžně aktualizována. Nově vysazené dřeviny jsou do mapy doplňovány a pokácené dřeviny jsou z ní odstraňovány.

Během terénního průzkumu na sídlišti na Moravském Předměstí jsem v mapě zeleně zaznamenala několik chyb. Některé jehličnaté dřeviny jsou v mapě zeleně označeny jako listnaté a některé listnaté dřeviny jako jehličnaté. Některé dřeviny zakreslené v mapě zeleně se ve skutečnosti na lokalitě nevyskytovaly a některé dřeviny se naopak na sídlišti vyskytovaly, ale v mapě zakreslené nebyly. Několik stromů jsem na sídlišti našla v suchém stavu, ty jsem neurčovala a do celkového počtu stromů jsem je nezapočítávala. Například před základní školou Mandysova má podle mapy zeleně růst liliovník tulipánokvětý (*Liriodendron tulipifera*), v létě 2022 však tento strom určit nešel, protože neměl listy a vypadal, že je suchý.

Dále jsem si v mapě zeleně všimla několika chybně determinovaných stromů. V jihozápadní části sídliště rostou vedle nákupního střediska Hvězda (50°11'12.155"N, 15°50'10.579"E) dva jedinci pajasanu žláznatého (*Ailanthus altissima*), které jsou v mapě zeleně uvedeny jako jasany ztepilé (*Fraxinus excelsior*). V ulici Formánkova roste na místě o souřadnicích 50°11'5.243"N, 15°49'57.169"E dub bažinný (*Quercus palustris*), který je v mapě zeleně určen jako dub červený (*Quercus rubra*) a na místě o souřadnicích 50°11'3.421"N, 15°50'1.390"E smrk pichlavý (*Picea pungens*), v mapě zeleně určený jako smrk ztepilý (*Picea abies*). V ulici Štefánikova roste na místě o souřadnicích 50°11'21.535"N, 15°50'27.862"E borovice Jeffreyova (*Pinus jeffreyi*), která je v mapě zeleně určená jako borovice černá (*Pinus nigra*) a na místě o souřadnicích 50°11'20.986"N, 15°50'27.774"E javor stříbrný (*Acer saccharinum*), v mapě zeleně určený jako javor klen (*Acer pseudoplatanus*). Dále jsem u několika jedinců zaznamenala záměnu taxonů třešeň obecná (*Prunus avium*) a sakura ozdobná (*Prunus serrulata*). Častěji zaměňovanými taxony jsou i javor mléč (*Acer platanoides*) a javor klen (*Acer pseudoplatanus*). V JZ části sídliště jsem zaznamenala osm jedinců javoru mléče, které jsou v mapě zeleně určeny jako javor klen, z toho tři jedinci se nacházejí na lokalitě JZ 1 (50°11'22.307"N, 15°50'25.383"E), tři jedinci na lokalitě JZ 17 (50°11'18.233"N, 15°50'27.942"E) a dva jedinci na lokalitě JZ 16 (50°11'15.681"N, 15°50'23.458"E). Na lokalitě JZ 16 (50°11'15.978"N, 15°50'23.612"E) rostou také čtyři jedinci javoru klenu, které jsou v mapě zeleně určeny jako javor mléč a vedle dětského hřiště (50°11'14.457"N, 15°50'22.241"E) roste celkem 7 jedinců hlohu kožolistého (*Crataegus ×lavalleyi*), který je v mapě zeleně určen jako *Sorbus* sp. (jeřáb).

V jihovýchodní části sídliště roste před Základní školou Milady Horákové (50°11'6.704"N, 15°50'43.021"E) pět jedinců zmarliky kanadské (*Cercis canadensis*), které jsou v mapě zeleně určeny jako zmarlika Jidášova (*Cercis siliquastrum*). Na lokalitě JV 1 (50°11'20.219"N, 15°50'47.690"E) roste topol Simonův (*Populus simonii*), v mapě zeleně je však tento strom určen jako střemcha pozdní (*Prunus serotina*). Na lokalitě JV 4 (50°11'11.217"N, 15°50'41.781"E) rostou dva jedinci dubu zimního (*Quercus petraea*), které jsou v mapě zeleně určeny jako dub letní (*Quercus robur*). Dále se v JV části sídliště vyskytuje šest jedinců jeřábu prostředního (*Sorbus intermedia*), které jsou v mapě zeleně určeny jako jeřáb muk (*Sorbus aria*), jeden se nachází na lokalitě JV 7 (50°11'16.671"N, 15°50'54.923"E), jeden na lokalitě JV 13 (50°11'11.174"N, 15°50'53.092"E), jeden na lokalitě JV 14 (50°11'9.657"N, 15°50'56.492"E) a tři na lokalitě JV 12 (50°11'13.861"N, 15°50'57.216"E). Častěji zaměňovanými taxony jsou lípa srdčitá (*Tilia cordata*) a lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*). V JV části sídliště jsem zaznamenala čtyři jedince lípy srdčité, které jsou v mapě zeleně určeny jako lípa velkolistá, z toho jeden se nachází na lokalitě JV 1 (50°11'21.478"N, 15°50'42.655"E), jeden na lokalitě JV 3 (50°11'11.743"N, 15°50'43.012"E) a dva na lokalitě

JV 16 (50°10'58.852"N, 15°51'5.810"E). Na lokalitě JV 2 v ulici Prostějovská roste 14 jedinců lípy velkolisté, které jsou v mapě zeleně určeny jako lípy srdčité.

V severní části sídliště roste na lokalitě S 4 (50°11'32.835"N, 15°50'48.903"E) lípa srdčitá (*Tilia cordata*), která je v mapě zeleně určena jako douglaska tisolistá sivá (*Pseudotsuga menziesii* var. *glauca*). Na lokalitě S 5 (50°11'33.172"N, 15°50'45.537"E) roste douglaska tisolistá (*Pseudotsuga menziesii*), která je v mapě zeleně označena jako smrk ztepilý (*Picea abies*). Na lokalitě S 8 (50°11'36.931"N, 15°50'28.658"E) roste javor klen (*Acer pseudoplatanus*), v mapě zeleně je určen jako javor mléč (*Acer platanoides*). Na lokalitě S 11 (50°11'45.647"N, 15°50'32.076"E) roste jeřáb prostřední (*Sorbus intermedia*), který je v mapě zeleně určen jako jeřáb muk (*Sorbus aria*). Na lokalitě S 12 je u dětského hřiště (50°11'45.799"N, 15°50'38.774"E) vysázeno ve dvou řadách celkem 14 jedinců javoru označených v mapě zeleně jako javor mléč (*Acer platanoides*), ale jedná se o javor červený (*Acer rubrum*). Na místě o souřadnicích 50°11'47.267"N, 15°50'42.775"E rostou tři jedinci javoru tatarského (*Acer tataricum*), ale v mapě zeleně jsou označeny jako javory amurské (*Acer ginnala*). Na lokalitách S 15 (50°11'50.642"N, 15°50'41.636"E) a S 18 (50°11'54.141"N, 15°50'26.177"E) roste lípa velkolistá (*Tilia platyphyllos*), která je v mapě zeleně určena jako lípa srdčitá (*Tilia cordata*). Na lokalitě S 17 (50°11'51.570"N, 15°50'30.503"E) rostou čtyři jedinci jírovce žlutého (*Aesculus octandra*), které jsou v mapě zeleně určeny jako jírovce pleťové (*Aesculus ×carnea*). Další chybně určený strom je na lokalitě S 19 (50°11'56.891"N, 15°50'26.298"E), podle mapy zeleně se jedná o dřezovec trojtrnný (*Gleditsia triacanthos*), ale ve skutečnosti zde roste trnovník akát (*Robinia pseudoacacia*). Na lokalitě S 20 rostou na místě o souřadnicích 50°12'2.451"N, 15°50'26.881"E tři jedinci hlošiny úzkolisté (*Elaeagnus angustifolia*), v mapě zeleně určené jako vrby bílé (*Salix alba*) a na místě se souřadnicemi 50°12'3.205"N, 15°50'28.155"E rostou dva jedinci buku lesního (*Fagus sylvatica*), v mapě zeleně určené jako habr obecný (*Carpinus betulus*). Na lokalitě S 21 (50°11'57.571"N, 15°50'31.254"E) roste borovice černá (*Pinus nigra*), která je v mapě zeleně určena jako borovice lesní (*Pinus sylvestris*).

Některé dřeviny určené v mapě zeleně pouze na úrovni rodu jsou v této diplomové práci určeny na úrovni druhu a několik dřevin určených v mapě zeleně na úrovni druhu jsou v této práci uvedeny jen na úrovni rodu.

Počty dřevin uvedené v této diplomové práci byly aktuální pro období od jara do podzimu roku 2022. Nové výsadby a kácení dřevin po tomto období v práci zahrnuté nejsou. Ze dřevin popisovaných v této práci se v březnu roku 2023 už nevyskytovala meruzalka krvavá (*Ribes sanguineum*).

Závěr

Cílem diplomové práce bylo vytvořit přehled dřevin rostoucích na veřejně přístupných plochách s městskou zelení na sídlišti na Moravském Předměstí v Hradci Králové. Výstupem práce je tabulka s přehledem taxonů dřevin, které byly na sledovaném území sídliště zaznamenány v období od dubna do listopadu roku 2022. V tabulce je zaznamenáno celkem 172 taxonů dřevin, z toho 41 taxonů je z hlediska ČR geograficky původních a 111 taxonů nepůvodních. Zbývajících 20 taxonů je buď určeno jen na úrovni rodu nebo se jedná o křížence. Nejvíce nepůvodních taxonů pochází z Asie, dále se na lokalitě vyskytují druhy ze Severní Ameriky a z Evropy. Celkem bylo zaznamenáno 93 taxonů stromů, 74 taxonů keřů a 5 taxonů se na sídlišti vyskytovalo jak ve formě stromu, tak ve formě keře.

U dřevin které se na sledovaném území vyskytují ve formě stromu je zaznamenán přesný počet jedinců. Na lokalitě roste celkem 5656 jedinců stromů, z toho geograficky původních jich je 42 %. Nejčastěji zastoupeným taxonem stromu v rámci celého sídliště je borovice černá (*Pinus nigra*), která se zde vyskytuje v počtu 1170 jedinců. Z autochtonních taxonů stromů je nejčastěji zastoupen javor mléč (*Acer platanoides*), který se zde vyskytuje v počtu 649 jedinců.

Dalším cílem práce bylo vytvořit didaktický materiál zaměřený na poznávání dřevin v sídlištní zeleni. Výstupem práce je 100 výukových karet vytvořených ke 100 druhům dřevin popisovaným v diplomové práci. Bylo vybráno 26 dřevin původních a 74 nepůvodních. Dřeviny byly průběžně fotografovány v různých fenofázích, aby byla zachycena rozmanitost barev a tvarů květů, listů a plodů. Na každé výukové kartě je kromě fotografií a stručného popisu dřeviny i mapa s GPS souřadnicemi konkrétního jedince dřeviny, aby si kdokoliv mohl dřevinu na sídlišti najít a prohlédnout si ji ve skutečnosti. Diplomovou práci lze využít jako zdroj podrobnějších informací k dřevinám na výukových kartách nebo jako srovnávací zdroj pro další studie.

Sídlištní zeleň v Hradci Králové je druhově velmi bohatá. Najdeme v ní dřeviny původní i nepůvodní, nahosemenné i krytosemenné, opadavé i stálezelené. Některé dřeviny upoutají naši pozornost barvou nebo vůní květů, jiných si všimneme díky nápadným plodům nebo podzimnímu zbarvení listů. Dřeviny můžeme pozorovat v různých ročních obdobích a můžeme sledovat, jak se v průběhu roku mění.

Použitá literatura

ASLAN, C. E., REJMÁNEK, M., KLINGER, R. Combining efficient methods to detect spread of woody invaders in urban–rural matrix landscapes: an exploration using two species of Oleaceae. *Journal of Applied Ecology* [online]. 2012, roč. 49, č. 2, s. 331–338 [cit. 3. 5. 2023]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1111/j.1365-2664.2011.02097.x>.

BALABÁNOVÁ, P., KYSELKA, I. Zeleň. In: *Principy a pravidla územního plánování* [online]. Brno: Ústav územního rozvoje, 2013, 41 s. [cit 16. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.uur.cz/media/lkelacpb/c5-2013.pdf>.

BANFI, E., CONSOLINOVÁ, F. *Stromy: na zahradě, v parku a ve volné přírodě*. Přeložil Karel Hieke. Praha: Ikar, 2001, 223 s. ISBN 80-7202-807-3.

BAŽANT, V., ÚRADNÍČEK, L. *Keře*. Praha: Academia, 2018, 474 s. ISBN 978-80-200-2777-1.

BLÁHA, R., GRULICH, P., HORKÝ, R., KOŠEK, J., LANDSMANN, M., LENDEROVÁ, M., NĚMEČKOVÁ, V., PAVLÍK, J., POKORNÝ, R., POLEHA, P., POSPÍŠILOVÁ, J., SLAVÍK, J., ŠŮLA, J., VOJTÍŠKOVÁ, J., ZIKMUND-LENDER, L. *Hradec Králové*. Praha: NLN, Nakladatelství Lidové Noviny, 2017, 919 s. ISBN 978-80-7422-504-8.

BLAHNÍK, Z. *Stromy a keře Hradce Králové*. Východočeský botanický zpravodaj. Dobré: Sen, 5/2005: 4–7. ISBN 80-86483-3-4.

BLAHNÍK, Z. *Stromy a keře Hradce Králové – Šimkovy sady a blízké okolí*. Východočeský botanický zpravodaj. Dobré: Sen, 6/2006: 2–4. ISBN 80-86483-17-7.

BOLLINGER, M. *Keře*. Přeložil Karel Hieke. Praha: Knižní klub, 2005, 288 s. ISBN 80-242-1364-8.

BRUNDU, G. et al. Global guidelines for the sustainable use of non-native trees to prevent tree invasions and mitigate their negative impacts. *NeoBiota* [online]. 2020, roč. 61, s. 65–116 [cit. 3. 5. 2023]. Dostupné z: <https://doi.org/10.3897/neobiota.61.58380>.

COOMBES, A. J. *Stromy*. Přeložila Renata Menclová. Martin: Osveta, 1996, 320 s. ISBN 80-88824-16-8.

CUPALOVÁ, K. *Diverzita autochtonních a alochtonních druhů keřů na území města Hradce Králové* [online]. Hradec Králové, 2019 [cit. 25. 3. 2023]. Bakalářská práce. Univerzita Hradec Králové, Přírodovědecká fakulta. Vedoucí práce RNDr. Romana Prausová, Ph.D. Dostupné z: <https://theses.cz/id/xfy4xi/>.

DANIELS, B., ZAUNBRECHER, B. S., PAAS, B., OTTERMANN, R., ZIEFLE, M., ROß-NICKOLL, M. Assessment of urban green space structures and their quality from a multidimensional perspective. *Science of The Total Environment* [online]. 2018, roč. 615, s. 1364–1378 [cit. 22. 2. 2023]. ISSN 0048-9697. Dostupné z: <https://doi.org/10.1016/j.scitotenv.2017.09.167>.

DANIHELKA, J., CHRTEK, J. Jr., KAPLAN, Z. Checklist of vascular plants of the Czech Republic. *Preslia*. Praha: Česká botanická společnost, 2012, roč. 84, s. 647–811. ISSN 0032-7786.

DIVIŠOVÁ, J. (ed.). *Encyklopedie města Hradce Králové*. Hradec Králové: Garamon, 2011, 846 s. ISBN 978-80-86472-52-2.

ENESCU, C. M., HOUSTON DURRANT, T., CAUDULLO, G. *Ailanthus altissima* in Europe: distribution, habitat, usage and threats. In: SAN-MIGUEL-AYANZ, J., DE RIGO, D., CAUDULLO, G., HOUSTON DURRANT, T., MAURI, A. (eds.). *European Atlas of Forest Tree Species* [online]. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2016, s. 52-53 [cit. 17. 1. 2023]. ISBN: 978-92-76-17291-8. Dostupné z: <https://forest.jrc.ec.europa.eu/en/european-atlas/atlas-download-page/>.

FALTA, J. Okrašlovací hnutí v Hradci Králové v 1. polovině 20. století. In: ŠILHÁNKOVÁ, V., PONDĚLÍČEK, M. (eds.). *Proměny městské zeleně – minulost, současnost, vize: sborník referátů z odborné konference, Hradec Králové 2. – 3. října 2014* [online]. Hradec Králové: Civitas per Populi, 2014, s. 2–17 [cit. 19. 2. 2023]. ISBN 978-80-87756-06-5. Dostupné z: http://www.regionalnirozvoj.eu/sites/regionalnirozvoj.eu/files/sbornik_promeny_zelene.pdf.

FROHNE, D., PFÄNDER, H. J. *Poisonous plants: a handbook for doctors, pharmacists, toxicologists, biologists and veterinarians*. London: Manson Publishing, 2005, 469 s. ISBN 1-874545-94-4.

HORÁČEK, P. *Encyklopedie listnatých stromů a keřů*. Brno: Computer Press, 2007, 747 s. ISBN 80-251-1708-8.

CHÁB, J., STRÁNÍK, Z., ELIÁŠ, M. Geologická stavba. [1 : 500 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 106–109. ISBN 978-80-85116-59-5.

CHLADOVÁ, B. *Autochtonní a alochtonní druhy dřevin v areálu fakultní nemocnice v Hradci Králové* [online]. Hradec Králové, 2021 [cit. 25. 3. 2023]. Bakalářská práce. Univerzita

Hradec Králové, Přírodovědecká fakulta. Vedoucí práce RNDr. Romana Prausová, Ph.D.
Dostupné z: <https://theses.cz/id/wzapxc/>.

KAPLAN, Z., DANIHELKA, J., CHRTEK, J., KIRSCHNER, J., KUBÁT, K., ŠTECH, M., ŠTĚPÁNEK J.
(eds.). *Klíč ke květeně České republiky*. Druhé, aktualizované a zcela přepracované vydání.
Praha: Academia, 2019, 1168 s. ISBN 978-80-200-2660-6.

KOBLÍŽEK, J. *Jehličnaté a listnaté dřeviny našich zahrad a parků*. Tišnov: Sursum, 2006,
552 s. ISBN 80-7323-117-4.

KOLAŘÍK, J. *Péče o dřeviny rostoucí mimo les: 2. díl*. Vlašim: Český svaz ochránců přírody,
2005, 720 s. ISBN 80-86327-44-2.

KOUKALOVÁ, M. Hradec Králové: Moravské Předměstí. In: SKŘIVÁNKOVÁ, L. et al. *Paneláci:
Padesát sídlišť v českých zemích*. Praha: Uměleckoprůmyslové museum, 2016, 400–405.
ISBN 978-80-7101-161-3.

KRÁTKÝ, J. *Urbanistická koncepce Hradce Králové*. Hradec Králové: Pedagogická fakulta
v Hradci Králové, 1990, 186 s. ISBN 80-7041-204-6.

KŘELINA, F., HEBR, L. Jaké budeš, Moravské Předměstí? *Pochodeň*. 1983, roč. 72, č. 208, s. 4.

KUPKA, J. *Zeleň v historii města*. Praha: Nakladatelství ČVUT, 2006, 146 s. ISBN 80-01-
03443-7.

LANGMAIER, M., LAPIN, K. A Systematic Review of the Impact of Invasive Alien Plants on
Forest Regeneration in European Temperate Forests. *Frontiers in Plant Science* [online].
2020, roč. 11 [cit. 3. 5. 2023]. Dostupné z: <https://doi.org/10.3389/fpls.2020.524969>.

MAGISTRÁT MĚSTA HRADEC KRÁLOVÉ. *Mapa zeleně – Hradec Králové* [online]. 2022.
Dostupné z: <https://geoportal.mmhk.cz/mapa/pasport-zelene>.

MAREČEK, F. *Zahradnický slovník naučný: A–C*. Praha: Ústav zemědělských
a potravinářských informací, 1994, 440 s. ISBN 80-85120-51-8.

MAYER, J. *Poznáváme stromy v naší přírodě*. Přeložil Miroslav Volf. Praha: Beta-Dobrovský,
2006, 125 s. ISBN 80-7306-254-2.

MUSIL, I., HAMERNÍK, J. *Jehličnaté dřeviny: přehled nahosemenných i výtrusných dřevin:
lesnická dendrologie 1*. Praha: Academia, 2007, 352 s. ISBN 978-80-200-1567-9.

NEUHÁUSLOVÁ, Z., MORAVEC, J. et al. Potenciální přirozená vegetace. [1 : 500 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 142–143. ISBN 978-80-85116-59-5.

NOVÁK, J. *Jedovaté rostliny v bytě a na zahradě*. Praha: Grada, 2004, 84 s. ISBN 80-247-0716-0.

NOVOTNÝ, J. *Zeleň ve městě*. Praha: Státní nakladatelství technické literatury, 1958, 204 s.

PATEL, K., CHAURASIA, M., RAO, K. S. Urban dust pollution tolerance indices of selected plant species for development of urban greenery in Delhi. *Environ Monit Assess* [online]. 2023, roč. 195, č. 16 [cit. 6. 1. 2023]. Dostupné z: <https://doi.org/10.1007/s10661-022-10608-5>.

Pladias – databáze české flóry a vegetace [online]. [cit 5. 2. 2023]. Dostupné z: www.pladias.cz.

PYŠEK, P., RICHARDSON, D. M., REJMÁNEK, M., WEBSTER, G. L., WILLIAMSON, M., KIRSCHNER, J. Alien plants in checklists and floras: towards better communication between taxonomists and ecologists. *Taxon* [online]. 2004, roč. 53, č. 1, s. 131–143 [cit. 3. 5. 2023]. Dostupné z: <https://doi.org/10.2307/4135498>.

QUITT, E. Klimatické oblasti (1901–2000). [1 : 1 000 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 104–105. ISBN 978-80-85116-59-5.

REJMÁNEK, M. *Zajímavější pěstované dřeviny Hradce Králové a nejdůležitější údaje o městské zeleni*. Práce a studie – Přír., Pardubice, 1: 147–165, 1969.

REJMÁNEK, M., RICHARDSON, D. M., PYŠEK, P. Plant Invasions and Invasibility of Plant Communities. *Vegetation Ecology: Second Edition* [online]. 2013 [cit. 3. 5. 2023]. Dostupné z: https://www.researchgate.net/publication/255585436_Plant_Invasions_and_Invasibility_of_Plant_Communities.

RUNŠTUK, K. Moravské Předměstí v Hradci Králové: Poznámky k probíhající realizaci. *Československý architekt*. 1984, roč. 30, č. 23, s. 1 a 5.

RUSHFORTH, K. *Svět stromů: průvodce lesem, parkem, okrasnou zahradou*. Přeložila Thea Větrovská. Praha: Granit, 2006, 287 s. ISBN 80-7296-051-2.

SEDLÁČEK, J., JANDERKOVÁ, J., ŠEFRNA, L. Půdní asociace. [1 : 500 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 134–135. ISBN 978-80-85116-59-5.

SEHNOUTKOVÁ, B. *Diverzita autochtonních a allochtonních druhů stromů na území města Hradce Králové* [online]. Hradec Králové, 2018 [cit. 25. 3. 2023]. Diplomová práce. Univerzita Hradec Králové, Přírodovědecká fakulta. Vedoucí práce RNDr. Romana Prausová, Ph.D. Dostupné z: <https://theses.cz/id/0xh6fc/>.

SKALICKÝ, V. et al. Fytogeografické členění. [1 : 1 000 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 141. ISBN 978-80-85116-59-5.

SPOHN, M. *Stromy: nový průvodce přírodou*. Přeložila Helena Kholová. Praha: Knižní klub, 2008, 256 s. ISBN 978-80-242-2044-4.

SPOHN, M., SPOHN, R. *Stromy Evropy: 680 stromů, 2600 ilustrací*. Přeložil Miroslav Volf. Praha: Beta-Dobrovský, 2013, 301 s. ISBN 978-80-7291-227-8.

ŠEBKOVÁ, M. *Autochtonní a allochtonní druhy dřevin sídliště na Slezském Předměstí v Hradci Králové*. Hradec Králové, 2021. Bakalářská práce. Univerzita Hradec Králové, Přírodovědecká fakulta. Vedoucí práce RNDr. Romana Prausová, Ph.D.

ŠTURSA, J. *Dřeviny: opadavé i stálezelené v ilustracích Věry Níčové*. Praha: Aventinum, 2016, 511 s. ISBN 978-80-7442-082-5.

Technické služby Hradec Králové. *Výroční zpráva 2021* [online]. Hradec Králové: Technické služby Hradec Králové, 2021 [cit. 20. 2. 2023]. Dostupné z: <https://www.tshk.cz/file?id=a0FSfuFv2xuVMR9mFSnlOQ%3d%3d&ext=pdf>.

ÚRADNÍČEK, L., MADĚRA, P., TICHÁ, S., KOBLÍŽEK, J. *Dřeviny České republiky*. Brno: Lesnická práce, 2009, 367 s. ISBN 978-80-87154-62-5.

VĚTVIČKA, V. *Stromy a keře*. Praha: Aventinum, 2005, 288 s. ISBN 80-7151-254-0.

VĚTVIČKA, V. *Stromy a keře, mé životní lásky*. Druhé rozšířené a upravené vydání. Praha: Aventinum, 2018, 499 s. ISBN 978-80-7442-100-6.

VODRÁŽKA, R., VALEČKA, J., BUBÍK, M., PÁLENSKÝ, P., BUDIL, P. Mezozoikum. [1 : 2 000 000]. In: HRNČIAROVÁ, T., MACKOVČIN, P., ZVARA, I. et al. *Atlas krajiny České republiky*. Praha: Ministerstvo životního prostředí ČR, Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví, v. v. i., 2009, s. 113. ISBN 978-80-85116-59-5.

ZECCHIN, B., CAUDULLO, G., DE RIGO, D. *Acer campestre* in Europe: distribution, habitat, usage and threats. In: SAN-MIGUEL-AYANZ, J., DE RIGO, D., CAUDULLO, G., HOUSTON DURRANT, T., MAURI, A. (eds.). *European Atlas of Forest Tree Species* [online]. Luxembourg: Publications Office of the European Union, 2016, s. 52–53 [cit 16. 1. 2023]. ISBN: 978-92-76-17291-8. Dostupné z: <https://forest.jrc.ec.europa.eu/en/european-atlas/atlas-download-page/>.

Přílohy

Příloha 1: Přehled nalezených taxonů dřevin

Tab. 5: Přehled dřevin rostoucích v jihozápadní (JZ), jihovýchodní (JV) a severní (S) části sídliště na Moravském Předměstí. (U dřevin které se vyskytovaly ve formě stromu je zaznamenaný počet jedinců.)

latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S	geografický původ
stromy					
<i>Abies alba</i>	jedle bělokora	1			autochtonní
<i>Abies concolor</i>	jedle ojněná	14	6		západ Severní Ameriky
<i>Abies koreana</i>	jedle korejská	1			Korea
<i>Abies nordmanniana</i>	jedle kavkazská	8	1	7	Kavkaz
<i>Acer campestre</i>	javor babyka	17	2	34	autochtonní
<i>Acer negundo</i>	javor jasanolistý	71	56	40	Severní Amerika
<i>Acer platanoides</i>	javor mléč	226	208	215	autochtonní
<i>Acer pseudoplatanus</i>	javor klen	89	50	45	autochtonní
<i>Acer rubrum</i>	javor červený	3		18	východ Severní Ameriky
<i>Acer saccharinum</i>	javor stříbrný	11	3	14	východ Severní Ameriky
<i>Acer tataricum</i>	javor tatarský		4	7	JV Evropa, JZ Asie
<i>Aesculus ×carnea</i>	jírovec pleťový		3	4	kříženec
<i>Aesculus hippocastanum</i>	jírovec maďal	19	3	5	Balkánský poloostrov
<i>Aesculus octandra</i>	jírovec žlutý			4	JV část USA
<i>Ailanthus altissima</i>	pajasan žláznatý	2	9	3	Čína
<i>Aronia melanocarpa</i>	temnoplodec černoplodý		1		východ USA
<i>Betula pendula</i>	bříza bělokora	113	134	91	autochtonní
<i>Betula utilis</i> subsp. <i>jacquemontii</i>	bříza himálajská Jacquemontova			1	záp. Himálaj
<i>Carpinus betulus</i>	habr obecný	13	29	24	autochtonní
<i>Castanea sativa</i>	kaštanovník jedlý		1		Středozeří
<i>Catalpa bignonioides</i>	katalpa trubačovitá	11	14	19	jihovýchod USA
<i>Celtis occidentalis</i>	břestovec západní			26	Severní Amerika
<i>Cercis canadensis</i>	zmarlika kanadská		7		východ Severní Ameriky
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>	cypřišek Lawsonův		4	2	západ Severní Ameriky
<i>Chamaecyparis nootkatensis</i>	cypřišek nutkajský	1			západ Severní Ameriky
<i>Chamaecyparis pisifera</i>	cypřišek hrachonosný	1			Japonsko
<i>Corylus colurna</i>	líška turecká	11	4	68	JV Evropa, JZ Asie
<i>Crataegus laevigata</i>	hloh obecný	13			autochtonní
<i>Crataegus ×lavallei</i>	hloh kožolistý	7		4	kříženec
<i>Crataegus monogyna</i>	hloh jednosemenný	1	1		autochtonní
<i>Fagus sylvatica</i>	buk lesní	6	11	7	autochtonní
<i>Fraxinus angustifolia</i>	jasan úzkolistý			2	autochtonní
<i>Fraxinus excelsior</i>	jasan ztepilý		32	27	autochtonní
<i>Ginkgo biloba</i>	jinan dvoulaločný	1			Čína
<i>Gleditsia triacanthos</i>	dřezovec trojtrnný	5	10	17	východ Severní Ameriky

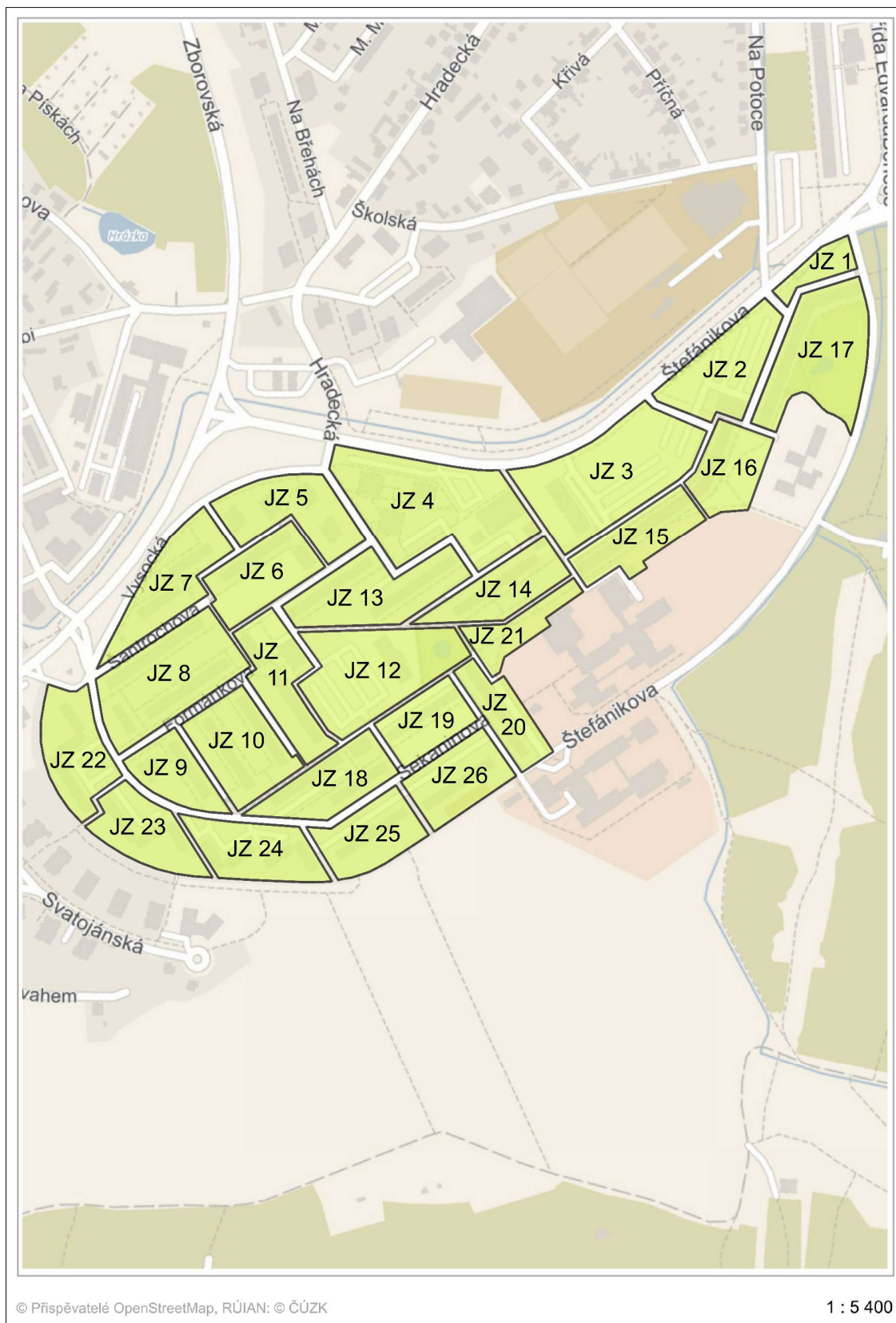
latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S	geografický původ
<i>Juglans cinerea</i>	ořešák popelavý			1	Severní Amerika
<i>Juglans nigra</i>	ořešák černý			2	Severní Amerika
<i>Juglans regia</i>	ořešák královský	5	1	3	Asie
<i>Koelreuteria paniculata</i>	svitel latnatý	8	4	10	východní Asie
<i>Larix decidua</i>	modřín opadavý	9	5	22	autochtonní
<i>Liquidambar styraciflua</i>	ambroň západní		1		východ Severní Ameriky
<i>Magnolia</i> sp.	šácholan	1	1		
<i>Malus domestica</i>	jabloň domácí	6		12	kříženec
<i>Malus</i> sp.	jabloň	20	35	41	
<i>Picea abies</i>	smrk ztepilý	8	32	6	autochtonní
<i>Picea omorika</i>	smrk omorika	27	24	40	Balkánský poloostrov
<i>Picea pungens</i>	smrk pichlavý	94	52	96	západ Severní Ameriky
<i>Pinus contorta</i>	borovice pokroucená	1	1		západ Severní Ameriky
<i>Pinus jeffreyi</i>	borovice Jeffreyova	8		3	západ Severní Ameriky
<i>Pinus nigra</i>	borovice černá	411	364	395	J Evropa, Malá Asie
<i>Pinus ponderosa</i>	borovice těžká	6			západ Severní Ameriky
<i>Pinus strobus</i>	borovice vejmutovka	3	6		východ Severní Ameriky
<i>Pinus sylvestris</i>	borovice lesní	5	27	52	autochtonní
<i>Pinus uncinata</i>	borovice zobanitá			1	autochtonní
<i>Platanus ×hispanica</i>	platan javorolistý		7	36	kříženec
<i>Populus balsamifera</i>	topol balzámový		1		Severní Amerika
<i>Populus ×canadensis</i>	topol kanadský		1	4	kříženec
<i>Populus ×canescens</i>	topol šedý	1	3		autochtonní
<i>Populus nigra</i>	topol černý	7	9	3	autochtonní
<i>Populus simonii</i>	topol Simonův		1	3	Asie
<i>Populus tremula</i>	topol osika	3	2		autochtonní
<i>Prunus armeniaca</i>	meruňka obecná			1	Asie
<i>Prunus avium</i>	třešeň ptačí	36	49	52	autochtonní
<i>Prunus cerasifera</i>	slivoň myrobalán	33	21	57	Asie
<i>Prunus domestica</i>	slivoň švestka	3	6	1	Kavkaz
<i>Prunus dulcis</i>	mandloň obecná	1			JZ Asie
<i>Prunus insititia</i>	slivoň obecná			6	JZ Asie
<i>Prunus padus</i>	střemcha obecná	5	6	2	autochtonní
<i>Prunus persica</i>	broskvoň obecná	1			Asie
<i>Prunus serrulata</i>	sakura ozdobná	166	42	78	Čína
<i>Prunus subhirtella</i>	třešeň chloupkatá	19	4		Japonsko
<i>Pseudotsuga menziesii</i>	douglaska tisolistá	7	12	10	západ Severní Ameriky
<i>Pyrus communis</i>	hrušeň obecná	1	1	1	JZ Asie
<i>Pyrus</i> sp.	hrušeň			12	
<i>Quercus palustris</i>	dub bažinný	1			Severní Amerika
<i>Quercus petraea</i>	dub zimní		3		autochtonní
<i>Quercus robur</i>	dub letní	15	18	5	autochtonní
<i>Quercus rubra</i>	dub červený	10	22	29	východ Severní Ameriky
<i>Rhus typhina</i>	škumpa orobincová	6	2	4	východ Severní Ameriky
<i>Robinia pseudoacacia</i>	trnovník akát	21	5	48	východ USA

latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S	geografický původ
<i>Robinia viscosa</i>	trnovník lepkavý	1	1	1	východ USA
<i>Salix caprea</i>	vrba jíva	1			autochtonní
<i>Salix matsudana</i> 'Tortuosa'	vrba Matsudova	4	4	5	SV Čína, Korea
<i>Sophora japonica</i>	jerlín japonský	1	6	9	Čína, Korea
<i>Sorbus aria</i>	jeřáb muk	11	5	24	autochtonní
<i>Sorbus aucuparia</i>	jeřáb ptačí	9	8	10	autochtonní
<i>Sorbus intermedia</i>	jeřáb prostřední	27	41	60	jih Švédska, Pobaltí
<i>Sorbus</i> sp.	jeřáb			4	
<i>Thuja occidentalis</i>	zerav západní	11	19	31	východ Severní Ameriky
<i>Tilia cordata</i>	lípa srdčitá	173	100	138	autochtonní
<i>Tilia platyphyllos</i>	lípa velkolistá	11	18	34	autochtonní
<i>Tilia tomentosa</i>	lípa stříbrná			1	JV Evropa, Malá Asie
<i>Ulmus glabra</i>	jilm drsný		1	4	autochtonní
dřeviny které se vyskytovaly ve formě stromu i keře					
<i>Elaeagnus angustifolia</i>	hlošina úzkolistá	✓	✓	✓	od Středozeří po Čínu
<i>Euonymus europaeus</i>	brslen evropský	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Prunus</i> sp.		✓	✓	✓	
<i>Syringa vulgaris</i>	šeřík obecný	✓	✓	✓	JV Evropa, Malá Asie
<i>Viburnum opulus</i>	kalina obecná	✓		✓	autochtonní
keře					
<i>Berberis julianae</i>	dřišťál Juliin			✓	Čína
<i>Berberis thunbergii</i>	dřišťál Thunbergův	✓	✓	✓	Japonsko
<i>Berberis vulgaris</i>	dřišťál obecný		✓	✓	autochtonní
<i>Buddleja davidii</i>	komule Davidova	✓		✓	Čína
<i>Buxus sempervirens</i>	zimostráz vždyzelený	✓	✓	✓	Z Evropa a Středozeří
<i>Caragana arborescens</i>	čimišník stromovitý	✓	✓		Asie
<i>Caryopteris incana</i>	ořechokřídlec šedý			✓	SV Čína, Japonsko
<i>Chaenomeles japonica</i>	kdoulovec japonský	✓		✓	Japonsko
<i>Chaenomeles speciosa</i>	kdoulovec ozdobný	✓	✓	✓	Čína, Japonsko
<i>Cornus alba</i>	svída bílá	✓	✓	✓	severní Asie
<i>Cornus sanguinea</i>	svída krvavá	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Cornus sericea</i>	svída výběžkatá			✓	Severní Amerika
<i>Corylus avellana</i>	líška obecná	✓			autochtonní
<i>Cotinus coggygria</i>	ruj vlasatá			✓	od JV Evropy po Čínu
<i>Cotoneaster</i> sp.	skalník	✓	✓	✓	
<i>Dasiphora fruticosa</i>	mochnovec křovitý	✓	✓	✓	Asie
<i>Deutzia scabra</i>	trojpuk drsný		✓	✓	Čína, Japonsko
<i>Euonymus fortunei</i>	brslen Fortuneův	✓	✓	✓	Čína
<i>Forsythia ×intermedia</i>	zlatice prostřední	✓	✓	✓	kříženec
<i>Forsythia suspensa</i>	zlatice převislá	✓			Čína
<i>Forsythia viridissima</i>	zlatice zelená	✓	✓	✓	Čína
<i>Hibiscus syriacus</i>	ibišek syrský	✓	✓	✓	Asie
<i>Hydrangea arborescens</i>	hortenzie stromkovitá	✓			východ USA

latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S	geografický původ
<i>Hydrangea macrophylla</i>	hortenzie velkolistá	✓	✓		Japonsko
<i>Juniperus chinensis</i>	jalovec čínský	✓	✓	✓	Čína, Mongolsko, Japonsko
<i>Juniperus communis</i>	jalovec obecný	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Juniperus sabina</i>	jalovec chvojka	✓	✓	✓	hory Evropy a Asie
<i>Juniperus squamata</i>	jalovec šupinatý	✓			Himálaj, Čína
<i>Kerria japonica</i>	zákula japonská	✓		✓	Čína
<i>Ligustrum ovalifolium</i>	ptačí zob vejčitolistý		✓		Japonsko
<i>Ligustrum vulgare</i>	ptačí zob obecný	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Lonicera japonica</i>	zimolez japonský	✓			Japonsko, Čína, Korea
<i>Lonicera pileata</i>	zimolez fialový	✓	✓		Čína
<i>Lonicera tatarica</i>	zimolez tatarský	✓	✓	✓	Asie
<i>Magnolia liliiflora</i>	šácholan liliokvětý	✓			Čína
<i>Magnolia stellata</i>	šácholan hvězdovitý	✓			Japonsko
<i>Mahonia aquifolium</i>	mahónie cesmínolistá	✓	✓	✓	západ Severní Ameriky
<i>Parthenocissus inserta</i>	loubinec popínavý	✓		✓	Severní Amerika
<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	loubinec pětistý	✓	✓	✓	východ USA
<i>Philadelphus coronarius</i>	pustoryl věncový	✓	✓	✓	JV Evropa, Kavkaz
<i>Physocarpus opulifolius</i>	tavola kalinolistá	✓	✓	✓	východ Severní Ameriky
<i>Pinus mugo</i>	borovice kleč	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Platyclusus orientalis</i>	zeravec východní	✓			Čína, Korea
<i>Prunus laurocerasus</i>	bobkovišeň lékařská	✓	✓	✓	Středozeří
<i>Prunus tomentosa</i>	třešeň plstnatá	✓			Asie
<i>Pyracantha coccinea</i>	hlohyně šarlatová	✓	✓	✓	od Itálie po Malou Asii
<i>Rhododendron sp.</i>	pěnišník (rododendron)	✓	✓		
<i>Ribes alpinum</i>	rybíz alpský	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Ribes aureum</i>	meruzalka zlatá			✓	Severní Amerika
<i>Ribes sanguineum</i>	meruzalka krvavá			✓	západ Severní Ameriky
<i>Rosa rugosa</i>	růže svraskalá	✓			východ Asie
<i>Rosa sp.</i>	růže	✓	✓	✓	
<i>Salix integra</i>	vrba celolistá		✓		Japonsko, Korea
<i>Salix sp.</i>	vrba		✓		
<i>Sambucus nigra</i>	bez černý	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Spiraea ×billardii</i>	tavolník Billardův	✓	✓	✓	kříženec
<i>Spiraea ×blanda</i>	tavolník milý	✓			kříženec
<i>Spiraea chamaedryfolia</i>	tavolník ožankolistý	✓			Evropa, Asie
<i>Spiraea ×cinerea</i>	tavolník popelavý	✓	✓	✓	kříženec
<i>Spiraea japonica</i>	tavolník japonský	✓	✓	✓	Japonsko, Čína
<i>Spiraea ×vanhouttei</i>	tavolník van Houtteův	✓	✓	✓	kříženec
<i>Staphylea pinnata</i>	klokoč zpeřený		✓		autochtonní
<i>Symphoricarpos albus</i>	pámelník bílý	✓	✓	✓	Severní Amerika
<i>Symphoricarpos orbiculatus</i>	pámelník červenoplodý			✓	Severní Amerika
<i>Tamarix parviflora</i>	tamaryšek malokvětý	✓	✓	✓	východní část Středozeří
<i>Taxus baccata</i>	tis červený	✓	✓	✓	autochtonní

latinské jméno dřeviny	české jméno dřeviny	JZ	JV	S	geografický původ
<i>Thuja plicata</i>	zerav obrovský			✓	západ Severní Ameriky
<i>Thujopsis dolabrata</i>	zeravinec japonský		✓		Japonsko
<i>Viburnum lantana</i>	kalina tušalaj	✓	✓	✓	autochtonní
<i>Viburnum ×pragense</i>	kalina pražská	✓		✓	kříženec
<i>Viburnum rhytidophyllum</i>	kalina svraskalá	✓	✓		Čína
<i>Vitis vinifera</i>	réva vinná	✓			Asie
<i>Weigela floribunda</i>	weigelie mnohokvětá		✓	✓	Japonsko
<i>Weigela florida</i>	weigelie růžová	✓	✓		východ Asie

Příloha 2: Podrobnější rozdělení jihozápadní, jihovýchodní a severní části sídliště a přehled dřevin, které v jednotlivých částech rostou

Obr. 371: Rozdělení jihozápadní části sídliště na 26 částí (JZ 1 – JZ 26)

Tab. 6: Přehled dřevin rostoucích v jihozápadní části sídliště (JZ 1 – JZ 26). (U dřevin které se vyskytovaly ve formě stromu je zaznamenaný počet jedinců.)

	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26
stromy																										
<i>Abies alba</i>			1																							
<i>Abies concolor</i>			2														9			1						2
<i>Abies koreana</i>																	1									
<i>Abies nordmanniana</i>			3														3									2
<i>Acer campestre</i>										6	8												3			
<i>Acer negundo</i>									5	1		22						1	21	1		2	11	7		
<i>Acer platanoides</i>	22	7	5	13	4	5	4		1	19	7	11	17	17		3	22	1	2	5	29	10	7	5	9	1
<i>Acer pseudoplatanus</i>	15	2			1							1	13	3		5	3		1	1	8	8	14	14		
<i>Acer rubrum</i>					1																	2				
<i>Acer saccharinum</i>	3															4	4									
<i>Aesculus hippocastanum</i>		12				3						1						1		2						
<i>Ailanthus altissima</i>				2																						
<i>Betula pendula</i>		2	9	1	20			8	7	4	3	5	1		8	11	9	9			3				8	5
<i>Carpinus betulus</i>				11														1								1
<i>Catalpa bignonioides</i>				11																						
<i>Chamaecyparis nootkatensis</i>																						1				
<i>Chamaecyparis pisifera</i>																			1							
<i>Corylus colurna</i>															4	5		2								
<i>Crataegus laevigata</i>				13																						
<i>Crataegus ×lavallei</i>															7											
<i>Crataegus monogyna</i>																								1		
<i>Fagus sylvatica</i>					3							1			1						1					
<i>Ginkgo biloba</i>												1														
<i>Gleditsia triacanthos</i>								2						1		1	1									

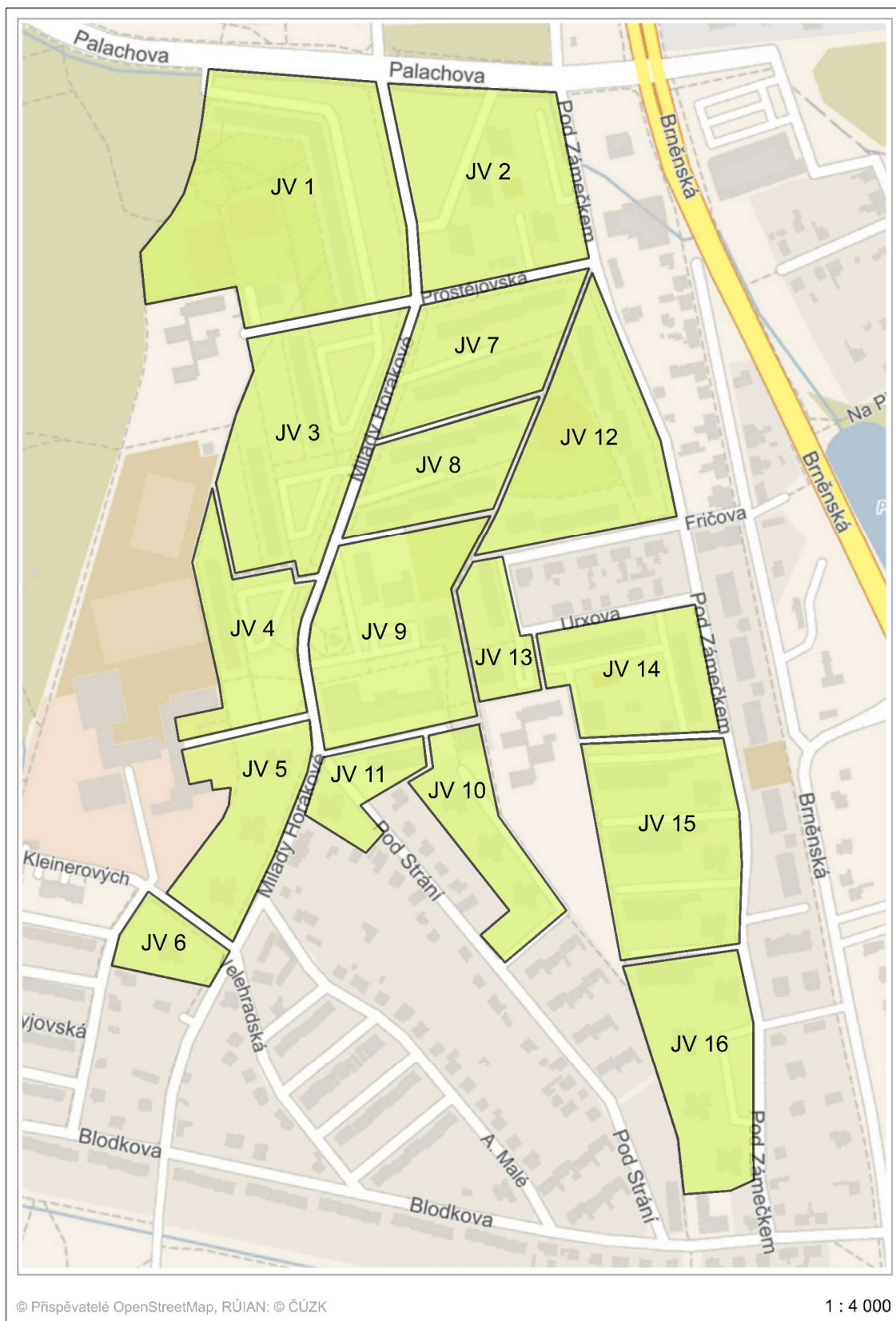
	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26
<i>Juglans regia</i>				1		2		1							1											
<i>Koelreuteria paniculata</i>		1		1			2					1										2	1			
<i>Larix decidua</i>					1		4											3							1	
<i>Magnolia sp.</i>													1													
<i>Malus domestica</i>				4		1		1																		
<i>Malus sp.</i>				2								10						1					2	5		
<i>Picea abies</i>													2					1		2	2	1				
<i>Picea omorika</i>				3			3			5	5						11									
<i>Picea pungens</i>				4	17	14	1	2	2		3			1				2	1		4	23	13		7	
<i>Pinus contorta</i>						1																				
<i>Pinus jeffreyi</i>											1						3	3		1						
<i>Pinus nigra</i>	19	14	49	27	35	8	2	17	6	57	6	17	16	18	3	35	9	24		6		3	14	4	13	9
<i>Pinus ponderosa</i>												4											2			
<i>Pinus strobus</i>							1		2																	
<i>Pinus sylvestris</i>							2					1			1										1	
<i>Populus ×canescens</i>							1																			
<i>Populus nigra</i>	6		1																							
<i>Populus tremula</i>			3																							
<i>Prunus avium</i>				1	4	1	1	8		2	2	2	1	2		3	3	1		2				2		1
<i>Prunus cerasifera</i>							19	7		1	2												3	1		
<i>Prunus domestica</i>								1					2													
<i>Prunus dulcis</i>													1													
<i>Prunus padus</i>					1			1								1	2									
<i>Prunus persica</i>													1													
<i>Prunus serrulata</i>				2	17	6	2	24	1	24	11	33	19	7				1		1			1	2	1	14
<i>Prunus subhirtella</i>				5			11											1		2						

	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26	
<i>Pseudotsuga menziesii</i>				2					1						1										3		
<i>Pyrus communis</i>											1																
<i>Quercus palustris</i>											1																
<i>Quercus robur</i>				4				10																		1	
<i>Quercus rubra</i>			4														4			2							
<i>Rhus typhina</i>																						1	4	1			
<i>Robinia pseudoacacia</i>							1	3		3					5	3	1		4			1					
<i>Robinia viscosa</i>													1														
<i>Salix caprea</i>				1																							
<i>Salix matsudana 'Tortuosa'</i>				1					1										1	1							
<i>Sophora japonica</i>																	1										
<i>Sorbus aria</i>		8												1		1								1			
<i>Sorbus aucuparia</i>						1				2			2	1										3			
<i>Sorbus intermedia</i>									1																16	10	
<i>Thuja occidentalis</i>										7	1				1					1					1		
<i>Tilia cordata</i>		49	51						3	2		34		10						1	2	2	9	10			
<i>Tilia platyphyllos</i>						2			3	1	2					1		2									
dřeviny které se vyskytovaly ve formě stromu i keře																											
<i>Elaeagnus angustifolia</i>																											
<i>Euonymus europaeus</i>								✓						✓													
<i>Prunus sp.</i>				✓	✓								✓			✓	✓				✓						
<i>Syringa vulgaris</i>					✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓	✓
<i>Viburnum opulus</i>														✓													
keře																											
<i>Berberis thunbergii</i>			✓					✓		✓	✓				✓		✓										

	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26
<i>Buddleja davidii</i>							✓															✓				
<i>Buxus sempervirens</i>							✓										✓									
<i>Caragana arborescens</i>									✓	✓																
<i>Chaenomeles japonica</i>					✓		✓																			
<i>Chaenomeles speciosa</i>																								✓		✓
<i>Cornus alba</i>																					✓		✓			
<i>Cornus sanguinea</i>																								✓		
<i>Corylus avellana</i>							✓																			
<i>Cotoneaster</i> sp.			✓	✓		✓				✓									✓			✓	✓		✓	
<i>Dasiphora fruticosa</i>				✓		✓	✓		✓																	
<i>Euonymus fortunei</i>											✓		✓					✓					✓		✓	✓
<i>Forsythia ×intermedia</i>		✓					✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓
<i>Forsythia suspensa</i>							✓			✓																
<i>Forsythia viridissima</i>				✓		✓								✓		✓										
<i>Hibiscus syriacus</i>							✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓				✓		✓		✓	
<i>Hydrangea arborescens</i>														✓												
<i>Hydrangea macrophylla</i>														✓				✓								
<i>Juniperus chinensis</i>			✓			✓		✓			✓		✓						✓		✓		✓	✓	✓	✓
<i>Juniperus communis</i>					✓	✓									✓		✓			✓				✓		
<i>Juniperus sabina</i>					✓		✓		✓													✓	✓	✓		
<i>Juniperus squamata</i>									✓	✓			✓					✓								
<i>Kerria japonica</i>									✓						✓	✓										
<i>Ligustrum vulgare</i>				✓	✓										✓		✓								✓	✓
<i>Lonicera japonica</i>																									✓	
<i>Lonicera pileata</i>																	✓						✓			
<i>Lonicera tatarica</i>					✓																					

	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26	
<i>Magnolia liliiflora</i>																	✓										
<i>Magnolia stellata</i>														✓													
<i>Mahonia aquifolium</i>				✓		✓												✓						✓			
<i>Parthenocissus inserta</i>							✓	✓														✓				✓	
<i>Parthenocissus quinquefolia</i>								✓																			
<i>Philadelphus coronarius</i>							✓	✓					✓							✓	✓		✓				
<i>Physocarpus opulifolius</i>				✓						✓												✓	✓				
<i>Pinus mugo</i>				✓		✓	✓																				
<i>Platycladus orientalis</i>							✓																				
<i>Prunus laurocerasus</i>				✓				✓																			
<i>Prunus tomentosa</i>																									✓		
<i>Pyracantha coccinea</i>					✓					✓																✓	
<i>Rhododendron sp.</i>					✓								✓														
<i>Ribes alpinum</i>																	✓			✓							
<i>Rosa rugosa</i>																								✓			
<i>Rosa sp.</i>							✓	✓		✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓		✓		✓		✓	✓	✓	
<i>Sambucus nigra</i>																							✓				
<i>Spiraea ×billardii</i>					✓																						
<i>Spiraea ×blanda</i>																	✓										
<i>Spiraea chamaedryfolia</i>																	✓										
<i>Spiraea ×cinerea</i>				✓						✓	✓																
<i>Spiraea japonica</i>				✓				✓			✓												✓		✓		
<i>Spiraea ×vanhouttei</i>			✓	✓			✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		
<i>Symphoricarpos albus</i>				✓	✓			✓	✓	✓			✓	✓			✓						✓		✓	✓	
<i>Tamarix parviflora</i>													✓	✓													
<i>Taxus baccata</i>				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓			

	JZ 1	JZ 2	JZ 3	JZ 4	JZ 5	JZ 6	JZ 7	JZ 8	JZ 9	JZ 10	JZ 11	JZ 12	JZ 13	JZ 14	JZ 15	JZ 16	JZ 17	JZ 18	JZ 19	JZ 20	JZ 21	JZ 22	JZ 23	JZ 24	JZ 25	JZ 26
<i>Viburnum lantana</i>				✓									✓	✓												
<i>Viburnum ×pragense</i>			✓																							
<i>Viburnum rhytidophyllum</i>																						✓				
<i>Vitis vinifera</i>													✓													
<i>Weigela florida</i>											✓											✓				

Obr. 372: Rozdělení jihovýchodní části sídliště na 16 částí (JV 1 – JV 16)

Tab. 7: Přehled dřevin rostoucích v jihovýchodní části sídliště (JV 1 – JV 16). (U dřevin které se vyskytovaly ve formě stromu je zaznamenaný počet jedinců.)

	JV 1	JV 2	JV 3	JV 4	JV 5	JV 6	JV 7	JV 8	JV 9	JV 10	JV 11	JV 12	JV 13	JV 14	JV 15	JV 16
stromy																
<i>Abies concolor</i>	2						2		1			1				
<i>Abies nordmanniana</i>									1							
<i>Acer campestre</i>			1					1								
<i>Acer negundo</i>	16	17		3	2		9	3		3					1	2
<i>Acer platanoides</i>	56	5	15	2	21	23	13	2	8	9	11	26			7	10
<i>Acer pseudoplatanus</i>	9		10	7		1	3	1	10			2			5	2
<i>Acer saccharinum</i>	3															
<i>Acer tataricum</i>		3			1											
<i>Aesculus ×carnea</i>		1					1		1							
<i>Aesculus hippocastanum</i>		2												1		
<i>Ailanthus altissima</i>									1	4	4					
<i>Aronia melanocarpa</i>														1		
<i>Betula pendula</i>		1	42	12	17		9	6	2	12	1	6		4	10	12
<i>Carpinus betulus</i>				10				2			1				16	
<i>Castanea sativa</i>					1											
<i>Catalpa bignonioides</i>		11							2						1	
<i>Cercis canadensis</i>				6					1							
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>					1							1			1	1
<i>Corylus colurna</i>							1								2	1
<i>Crataegus monogyna</i>															1	
<i>Fagus sylvatica</i>			4	3	1						1	1		1		
<i>Fraxinus excelsior</i>	26					1		3	2							
<i>Gleditsia triacanthos</i>			4	2			2					1				1
<i>Juglans regia</i>	1															

	JV 1	JV 2	JV 3	JV 4	JV 5	JV 6	JV 7	JV 8	JV 9	JV 10	JV 11	JV 12	JV 13	JV 14	JV 15	JV 16
<i>Koelreuteria paniculata</i>			4													
<i>Larix decidua</i>		1									1				3	
<i>Liquidambar styraciflua</i>									1							
<i>Magnolia sp.</i>									1							
<i>Malus sp.</i>		10			5						4	4		6	1	5
<i>Picea abies</i>			6					1						3	9	13
<i>Picea omorika</i>		7					2	1	1				1		10	2
<i>Picea pungens</i>	4	24			1	2	2	1	5			2		1		10
<i>Pinus contorta</i>			1													
<i>Pinus nigra</i>	33	43	8	24	34	5	25	14	2	29		29		2	59	57
<i>Pinus strobus</i>		2												1	1	2
<i>Pinus sylvestris</i>	3		5		2	1		3		4	2	1			3	3
<i>Platanus ×hispanica</i>	1								6							
<i>Populus balsamifera</i>									1							
<i>Populus ×canadensis</i>				1												
<i>Populus ×canescens</i>				2												1
<i>Populus nigra</i>	8						1									
<i>Populus simonii</i>	1															
<i>Populus tremula</i>		1	1													
<i>Prunus avium</i>	1	5	9		3	1	4	1	1				1	5	13	5
<i>Prunus cerasifera</i>		3	1									3			3	11
<i>Prunus domestica</i>										5				1		
<i>Prunus padus</i>		1	1					1				1		2		
<i>Prunus serrulata</i>		10	1	4	6	1	1	4	4				2	5	3	1
<i>Prunus subhirtella</i>	1											2		1		
<i>Pseudotsuga menziesii</i>			11													1

	JV 1	JV 2	JV 3	JV 4	JV 5	JV 6	JV 7	JV 8	JV 9	JV 10	JV 11	JV 12	JV 13	JV 14	JV 15	JV 16
<i>Pyrus communis</i>														1		
<i>Quercus petraea</i>				2												1
<i>Quercus robur</i>			6	1		1		1		1		4		1	3	
<i>Quercus rubra</i>	16	1	1		2				1			1				
<i>Rhus typhina</i>			1											1		
<i>Robinia pseudoacacia</i>	2	2														1
<i>Robinia viscosa</i>			1													
<i>Salix matsudana 'Tortuosa'</i>	1											2				1
<i>Sophora japonica</i>	1	2	1						2							
<i>Sorbus aria</i>		2											3			
<i>Sorbus aucuparia</i>		3	1					2								2
<i>Sorbus intermedia</i>					11	13	4	1			3	7	1	1		
<i>Thuja occidentalis</i>	4	1		1	1		8		1				1	1		1
<i>Tilia cordata</i>	23	19	18	4	1	3	12	11					4		2	3
<i>Tilia platyphyllos</i>		14				1										3
<i>Ulmus glabra</i>			1													
dřeviny které se vyskytovaly ve formě stromu i keře																
<i>Elaeagnus angustifolia</i>		✓													✓	✓
<i>Euonymus europaeus</i>								✓	✓			✓				
<i>Prunus sp.</i>	✓	✓	✓				✓	✓	✓		✓	✓		✓		
<i>Syringa vulgaris</i>	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓
keře																
<i>Berberis thunbergii</i>	✓						✓	✓							✓	✓
<i>Berberis vulgaris</i>			✓													
<i>Buxus sempervirens</i>	✓						✓					✓	✓			

	JV 1	JV 2	JV 3	JV 4	JV 5	JV 6	JV 7	JV 8	JV 9	JV 10	JV 11	JV 12	JV 13	JV 14	JV 15	JV 16
<i>Caragana arborescens</i>							✓					✓				
<i>Chaenomeles speciosa</i>			✓									✓				
<i>Cornus alba</i>									✓						✓	
<i>Cornus sanguinea</i>												✓			✓	
<i>Cotoneaster</i> sp.			✓						✓			✓				
<i>Dasiphora fruticosa</i>							✓					✓	✓			
<i>Deutzia scabra</i>		✓								✓			✓	✓	✓	✓
<i>Euonymus fortunei</i>	✓	✓	✓							✓		✓				
<i>Forsythia ×intermedia</i>	✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓
<i>Forsythia viridissima</i>	✓		✓									✓	✓	✓	✓	✓
<i>Hibiscus syriacus</i>	✓		✓				✓				✓	✓	✓	✓	✓	
<i>Hydrangea macrophylla</i>												✓				
<i>Juniperus chinensis</i>	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓
<i>Juniperus communis</i>													✓			✓
<i>Juniperus sabina</i>	✓				✓											✓
<i>Ligustrum ovalifolium</i>													✓			
<i>Ligustrum vulgare</i>	✓									✓					✓	✓
<i>Lonicera pileata</i>	✓									✓		✓				
<i>Lonicera tatarica</i>	✓		✓				✓	✓			✓	✓				
<i>Mahonia aquifolium</i>	✓											✓		✓	✓	✓
<i>Parthenocissus quinquefolia</i>				✓												
<i>Philadelphus coronarius</i>	✓				✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓	✓
<i>Physocarpus opulifolius</i>		✓														
<i>Pinus mugo</i>	✓	✓	✓	✓						✓						✓
<i>Prunus laurocerasus</i>										✓						
<i>Pyracantha coccinea</i>	✓			✓	✓		✓	✓	✓					✓		✓

	JV 1	JV 2	JV 3	JV 4	JV 5	JV 6	JV 7	JV 8	JV 9	JV 10	JV 11	JV 12	JV 13	JV 14	JV 15	JV 16
<i>Rhododendron</i> sp.								✓								✓
<i>Ribes alpinum</i>							✓					✓				
<i>Rosa</i> sp.	✓	✓								✓		✓		✓	✓	✓
<i>Salix integra</i>							✓									
<i>Salix</i> sp.				✓												
<i>Sambucus nigra</i>															✓	
<i>Spiraea ×billardii</i>				✓												
<i>Spiraea ×cinerea</i>	✓															
<i>Spiraea japonica</i>	✓		✓										✓			
<i>Spiraea ×vanhouttei</i>	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓		✓		✓		✓
<i>Staphylea pinnata</i>			✓													
<i>Symphoricarpos albus</i>	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<i>Tamarix parviflora</i>				✓												
<i>Taxus baccata</i>	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓		✓
<i>Thujopsis dolabrata</i>				✓												
<i>Viburnum lantana</i>		✓							✓			✓				
<i>Viburnum rhytidophyllum</i>												✓				
<i>Weigela floribunda</i>								✓				✓	✓			
<i>Weigela florida</i>												✓				

Obr. 373: Rozdělení severní části sídliště na 25 částí (S 1 – S 25)

Tab. 8: Přehled dřevin rostoucích v severní části sídliště (S 1 – S 25). (U dřevin které se vyskytovaly ve formě stromu je zaznamenaný počet jedinců.)

	S 1	S 2	S 3	S 4	S 5	S 6	S 7	S 8	S 9	S 10	S 11	S 12	S 13	S 14	S 15	S 16	S 17	S 18	S 19	S 20	S 21	S 22	S 23	S 24	S 25	
stromy																										
<i>Abies nordmanniana</i>					4				3																	
<i>Acer campestre</i>						3	2		15		12		2													
<i>Acer negundo</i>	3					2				1	15	9		2	1	2	5									
<i>Acer platanoides</i>	14	2	1	1	38	23	9	26	2	4	11	6		1		9	5	17	1	4	7	15	1	18		
<i>Acer pseudoplatanus</i>	2					5	3	2		1	10	5				9				2		6				
<i>Acer rubrum</i>												14										4				
<i>Acer saccharinum</i>													6											8		
<i>Acer tataricum</i>						3	1					3														
<i>Aesculus ×carnea</i>					1												1					1	1			
<i>Aesculus hippocastanum</i>											1					2	1						1			
<i>Aesculus octandra</i>																	4									
<i>Ailanthus altissima</i>						2	1																			
<i>Betula pendula</i>	13			7	8	1	3		1	1	2		8	2	6			3	2	6	7	6	15			
<i>Betula utilis</i> subsp. <i>jacquemontii</i>							1																			
<i>Carpinus betulus</i>					2								9					3	9	1						
<i>Catalpa bignonioides</i>					2																		15	2		
<i>Celtis occidentalis</i>													3					7							16	
<i>Chamaecyparis lawsoniana</i>		1						1																		
<i>Corylus colurna</i>	24	1	2	10		15	7	5	1		3															
<i>Crataegus ×lavalleyi</i>																					4					
<i>Fagus sylvatica</i>					1			2					3										1			
<i>Fraxinus angustifolia</i>					1								1													
<i>Fraxinus excelsior</i>		4	11		1	5			1										3			2				
<i>Gleditsia triacanthos</i>		1			2	1							10			1			2							

	S 1	S 2	S 3	S 4	S 5	S 6	S 7	S 8	S 9	S 10	S 11	S 12	S 13	S 14	S 15	S 16	S 17	S 18	S 19	S 20	S 21	S 22	S 23	S 24	S 25
<i>Juglans cinerea</i>																			1						
<i>Juglans nigra</i>																			2						
<i>Juglans regia</i>																	1	1					1		
<i>Koelreuteria paniculata</i>		1				4					2								3						
<i>Larix decidua</i>	3										10		6			1		2							
<i>Malus domestica</i>																			12						
<i>Malus sp.</i>				3	2	1					4					8	8		1	1	7		2	4	
<i>Picea abies</i>				1			2			1							1		1						
<i>Picea omorika</i>	4	3		2				5					4		1	1	2			12	5	1			
<i>Picea pungens</i>	6	11	3	2	9			1		4		3	1	19	9	3	5	8	3	1	6			2	
<i>Pinus jeffreyi</i>	3																								
<i>Pinus nigra</i>	59	25	2	9	19	24	5		2	2	4	18	6	11	3	14	13	12	48	35	14	34	36		
<i>Pinus sylvestris</i>	9			1	5		12		1	1	2						1	5	5	1	2	7			
<i>Pinus uncinata</i>											1														
<i>Platanus ×hispanica</i>							1				17							3							15
<i>Populus ×canadensis</i>					2									1	1										
<i>Populus nigra</i>	1															2									
<i>Populus simonii</i>																			3						
<i>Prunus armeniaca</i>	1																								
<i>Prunus avium</i>	9	14	3	1	1					3				3	1		2		5	1	8	1			
<i>Prunus cerasifera</i>	5	15			1	5	2		2		1	5	2			1		1	1		3	2		8	3
<i>Prunus domestica</i>						1																			
<i>Prunus insititia</i>																		1		2	3				
<i>Prunus padus</i>							2																		
<i>Prunus serrulata</i>	2	3	3	1	6	14		1	4	7		2	1	7	4		10		7	1	4	1			
<i>Pseudotsuga menziesii</i>				3	2								2		1	1			1						

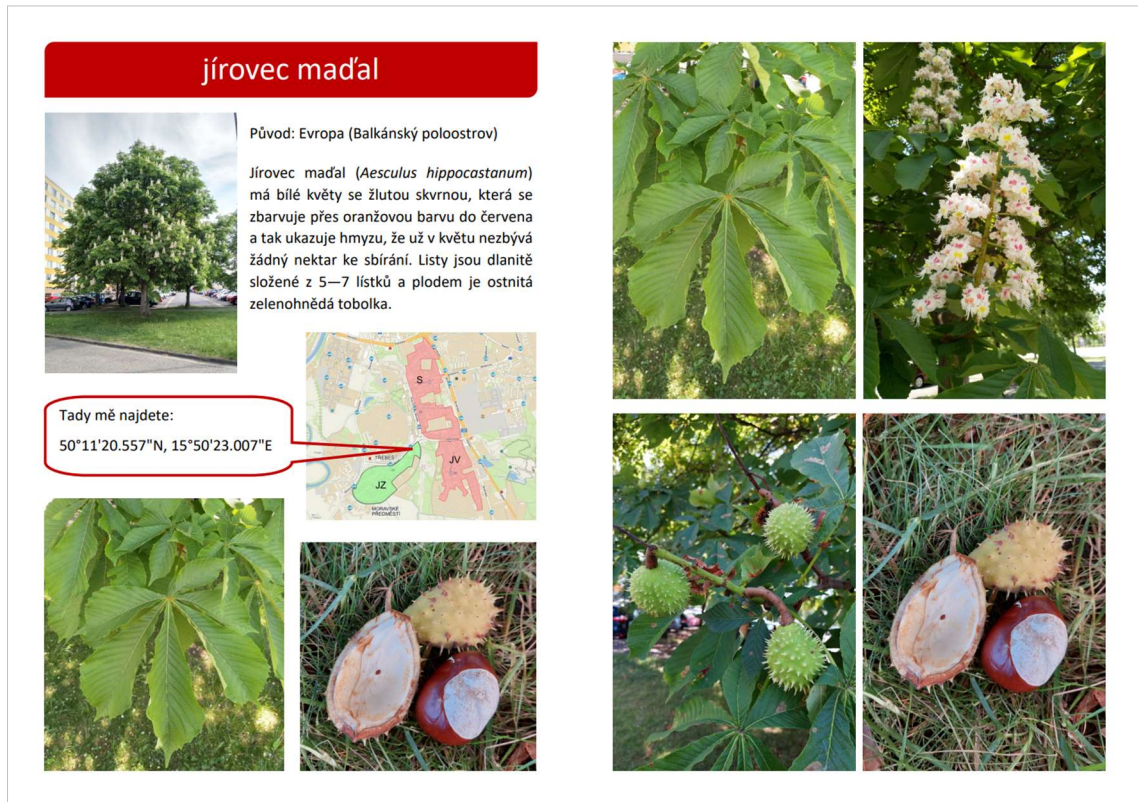
	S 1	S 2	S 3	S 4	S 5	S 6	S 7	S 8	S 9	S 10	S 11	S 12	S 13	S 14	S 15	S 16	S 17	S 18	S 19	S 20	S 21	S 22	S 23	S 24	S 25
<i>Pyrus communis</i>						1																			
<i>Pyrus sp.</i>											9						3								
<i>Quercus robur</i>					2	1			1				1												
<i>Quercus rubra</i>						7	4	8					1						8					1	
<i>Rhus typhina</i>										1								2							1
<i>Robinia pseudoacacia</i>	2			1														1		26	11	1	5	1	
<i>Robinia viscosa</i>																								1	
<i>Salix matsudana 'Tortuosa'</i>						1										2						2			
<i>Sophora japonica</i>			3					1					3				1					1			
<i>Sorbus aria</i>			16		1						7														
<i>Sorbus aucuparia</i>	1	1				1					2						4		1						
<i>Sorbus intermedia</i>						12			1			1	3			19	9		15						
<i>Sorbus sp.</i>			4																						
<i>Thuja occidentalis</i>	4	11			2		1	1					1				4			7					
<i>Tilia cordata</i>	35	19		2		25	19	2	6		17		5		1		3		1		1	2			
<i>Tilia platyphyllos</i>	1	3	5			1			1				3		5		1	9	2			2	1		
<i>Tilia tomentosa</i>													1												
<i>Ulmus glabra</i>						3																	1		
dřeviny které se vyskytovaly ve formě stromu i keře																									
<i>Elaeagnus angustifolia</i>																	✓		✓		✓		✓		
<i>Euonymus europaeus</i>			✓				✓													✓					
<i>Prunus sp.</i>				✓	✓		✓		✓				✓		✓		✓	✓	✓						
<i>Syringa vulgaris</i>	✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓				✓	✓		✓		✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓
<i>Viburnum opulus</i>							✓					✓													
keře																									

	S 1	S 2	S 3	S 4	S 5	S 6	S 7	S 8	S 9	S 10	S 11	S 12	S 13	S 14	S 15	S 16	S 17	S 18	S 19	S 20	S 21	S 22	S 23	S 24	S 25
<i>Berberis julianae</i>						✓						✓													
<i>Berberis thunbergii</i>	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓		✓	✓	✓								✓			✓	
<i>Berberis vulgaris</i>															✓										
<i>Buddleja davidii</i>	✓																								
<i>Buxus sempervirens</i>																				✓					
<i>Caryopteris incana</i>											✓														
<i>Chaenomeles japonica</i>									✓																
<i>Chaenomeles speciosa</i>	✓										✓														
<i>Cornus alba</i>													✓	✓				✓	✓	✓	✓				
<i>Cornus sanguinea</i>					✓																				
<i>Cornus sericea</i>																							✓		
<i>Cotinus coggygria</i>	✓																								
<i>Cotoneaster sp.</i>	✓					✓				✓			✓						✓		✓	✓			
<i>Dasiphora fruticosa</i>	✓	✓			✓				✓		✓	✓	✓					✓	✓		✓	✓			
<i>Deutzia scabra</i>						✓		✓										✓							
<i>Euonymus fortunei</i>	✓	✓			✓																				
<i>Forsythia ×intermedia</i>	✓			✓	✓	✓	✓					✓	✓	✓	✓	✓	✓				✓	✓		✓	✓
<i>Forsythia viridissima</i>																			✓		✓	✓			
<i>Hibiscus syriacus</i>		✓		✓		✓				✓											✓				
<i>Juniperus chinensis</i>	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	
<i>Juniperus communis</i>	✓		✓		✓											✓		✓							
<i>Juniperus sabina</i>	✓							✓	✓	✓			✓			✓		✓	✓	✓	✓	✓			
<i>Kerria japonica</i>																		✓							
<i>Ligustrum vulgare</i>		✓			✓			✓		✓	✓		✓					✓		✓		✓			✓
<i>Lonicera tatarica</i>					✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓		✓	✓									✓	
<i>Mahonia aquifolium</i>						✓		✓																	

	S 1	S 2	S 3	S 4	S 5	S 6	S 7	S 8	S 9	S 10	S 11	S 12	S 13	S 14	S 15	S 16	S 17	S 18	S 19	S 20	S 21	S 22	S 23	S 24	S 25
<i>Parthenocissus inserta</i>																			✓						
<i>Parthenocissus quinquefolia</i>	✓																								
<i>Philadelphus coronarius</i>		✓		✓	✓		✓	✓	✓						✓						✓		✓		
<i>Physocarpus opulifolius</i>												✓						✓							
<i>Pinus mugo</i>	✓													✓			✓	✓			✓				
<i>Prunus laurocerasus</i>																	✓	✓							
<i>Pyracantha coccinea</i>	✓	✓		✓		✓				✓		✓				✓	✓	✓	✓		✓				
<i>Ribes alpinum</i>															✓										
<i>Ribes aureum</i>																				✓					
<i>Ribes sanguineum</i>	✓																								
<i>Rosa sp.</i>	✓				✓					✓			✓		✓		✓	✓	✓						
<i>Sambucus nigra</i>									✓											✓		✓			
<i>Spiraea ×billardii</i>	✓					✓	✓					✓		✓											
<i>Spiraea ×cinerea</i>		✓							✓		✓	✓						✓	✓						
<i>Spiraea japonica</i>	✓								✓		✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓			
<i>Spiraea ×vanhouttei</i>	✓	✓		✓	✓	✓		✓	✓		✓			✓	✓	✓	✓		✓	✓	✓			✓	
<i>Symphoricarpos albus</i>	✓			✓	✓			✓	✓									✓		✓		✓	✓	✓	✓
<i>Symphoricarpos orbiculatus</i>	✓												✓						✓						
<i>Tamarix parviflora</i>						✓																✓			✓
<i>Taxus baccata</i>	✓	✓			✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓	✓		✓	✓			✓	✓						
<i>Thuja plicata</i>	✓																								
<i>Viburnum lantana</i>							✓						✓												
<i>Viburnum ×pragense</i>												✓													
<i>Weigela floribunda</i>													✓												

Příloha 3: Výukové karty

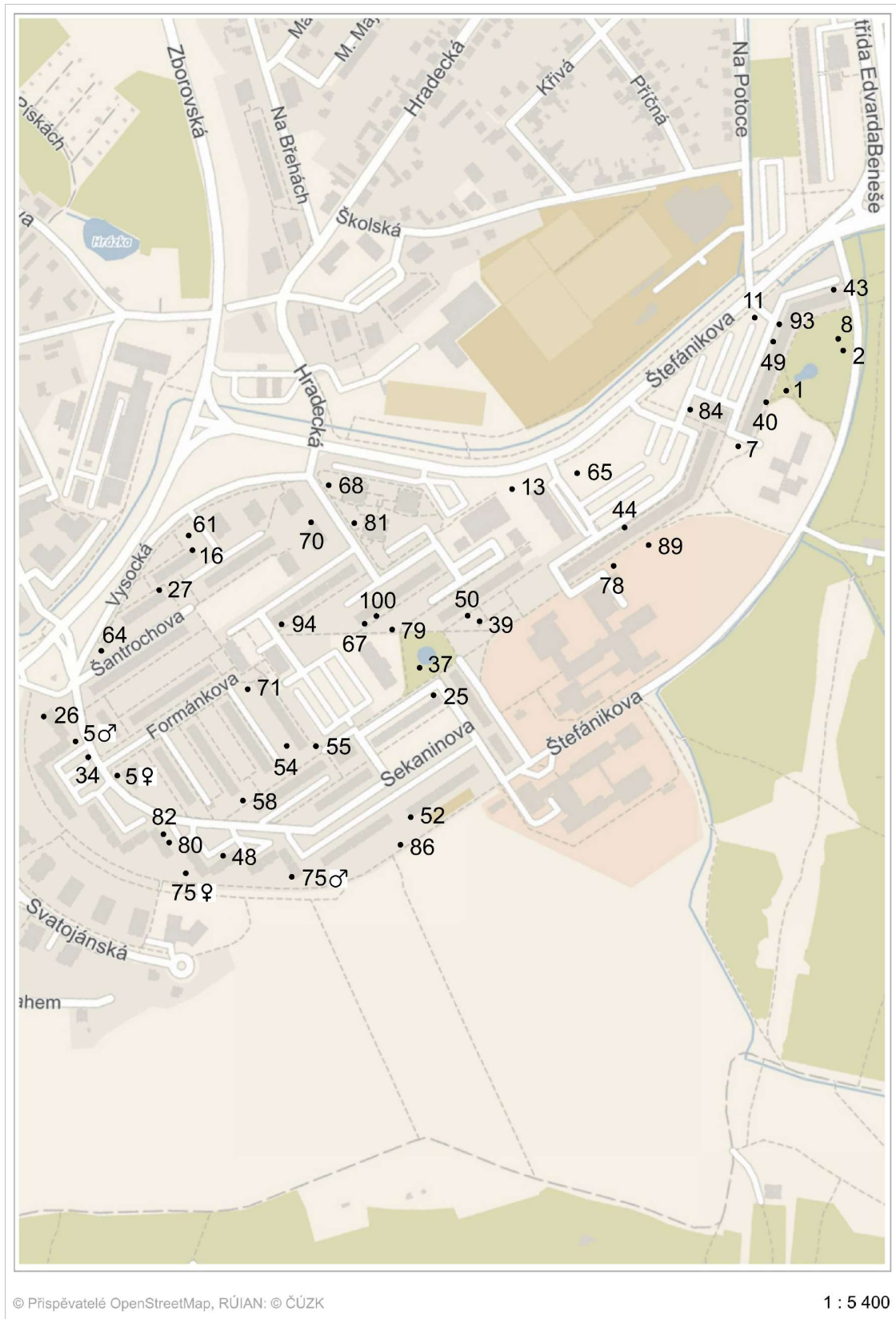
Součástí elektronické přílohy č. 3 je 100 výukových karet ke 100 dřevinám popisovaným v diplomové práci.

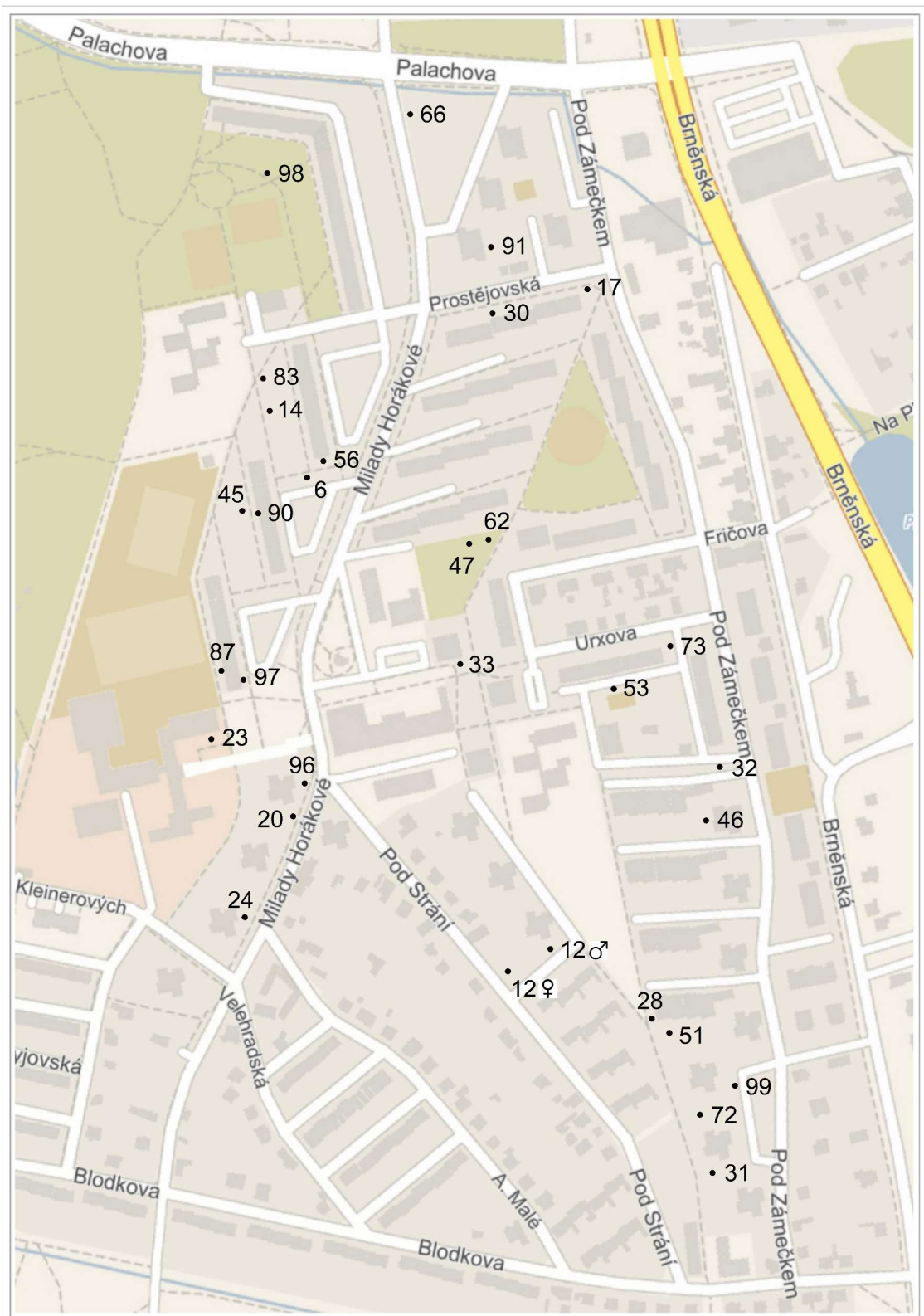
Obr. 374: Ukázka výukové karty

Příloha 4: Mapy s lokalizací vybraných dřevin

Vyznačené dřeviny jsou očíslované podle tabulky č. 4.

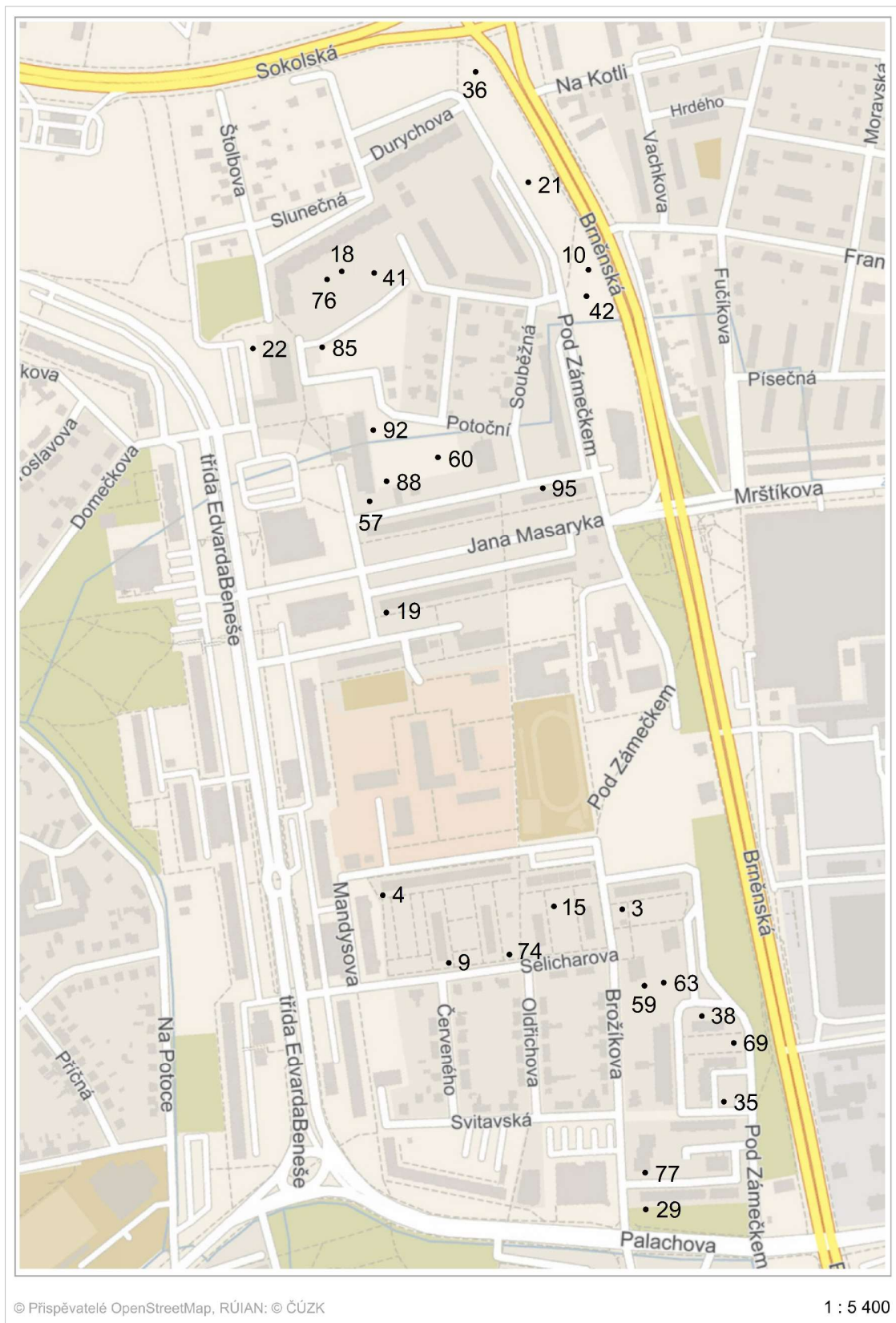
Obr. 375: Mapa s lokalizací vybraných dřevin v jihozápadní části sídliště

© Přispěvatelé OpenStreetMap, RÚIAN: © ČÚZK

1 : 4 000

Obr. 376: Mapa s lokalizací vybraných dřevin v jihovýchodní části sídliště

Obr. 377: Mapa s lokalizací vybraných dřevin v severní části sídliště